

OBČINSKE NAGRADE

ZAHVALA ZA DELO
V DOBROBIT NAŠIH KRAJEV

4

JOŽE FRAS: VELIKA DRUŽINA JE VELIKA SREČA

8

SKRITIH KOTIČKOV V OBČINI JE VELIKO

29

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 20, številka 5, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Zdenka Gajzer
Aleš Andlovič
Ester Mlaj
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Buče
foto: Veronika Tonejc
TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na nastov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali dru-
gem formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številčkama
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila
je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljen-
jem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za
naslednjo številko je do 11. decembra 2020.

Naslednja številka izide decembra 2020.

Darila vnaprej

☛ Dr. Marko Soršak, župan

Bližajo se prazniki. Dan mrtvih (vsi sveti), martinovo, Miklavž ... Kako jih bomo preživeli letos? V krogu prijateljev, družine, na trgu ali vsak zase? Težko vprašanje.

Ko pridejo prazniki, pridejo tudi darila. Sam sem z Občinsko upravo nekatera darila dobil že vnaprej, v mesecu oktobru. Nekdo nas je prijavil Komisiji za preprečevanje korupcije (KPK) glede nakupa zaščitnih sredstev v času pandemije. Seveda ni skrbi, vse smo delali skladno z navodili. Je pa moteče, da za približno šest tisočakov, kolikor je bilo vredno naročilo zaščitnih sredstev, porabijo zaposleni na občinski upravi nekaj dni, da pripravijo vso dokumentacijo za KPK. Vizija delovanja občinske uprave predvideva precej koristnejše porabljen delovni čas zaposlenih.

Drugo darilo je bila prijava na KPK glede nabave zemljišč za Magno. Vse dejavnosti so seveda bile skladne s predpisi in o čisto vsem smo sproti obveščali državo – Ministrstvo za gospodarstvo. Ali je naključje, da se ob napovedi podpisa pogodbe za »fiskerjev« avto, s čimer se bo proizvodnja v Sloveniji nadaljevala in predvideva 50000 avtov letno, pojavi hkrati prijava na KPK? Sam v naključja ne verjamem.

V tretje gre rado. Poleg KPK nas je obiskala tudi inšpektorica, ki pokriva področje zaščite in reševanja, ter ugotovila, da naš načrt ob ravnanju epidemije ni ustrezen. V redu ... Zadevo bi razumel, v kolikor ne bi Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje tega (istega!) elaborata nekaj tednov prej pregledala in dodala popravke, ki smo jih upoštevali, nakar so nam elaborat potrdili. Kdo je v naši državi inštanca, ki naj jo upoštevamo: Inšpektorat za zaščito in reševanje ali Uprava za zaščito in reševanje? To je tu vprašanje. Če bi nadaljeval s Hamletom, bi rekel: »Nekaj gnilega je v deželi ...« Seveda bomo upoštevali inšpektorico in naredili iz elaborata na nekaj straneh elaborat na več 100 straneh. Zadevo bomo objavili na spletu, da bo vsaka občanka in občan vedel, kaj storiti, če pride do (ne)mogoče situacije. Glede na dejstvo, da Vlada RS stremi k debirokratizaciji, se mi poraja vprašanje, ali vsi državni birokrati sledijo tem usmeritvam.

Upam, da so z »darili« za letos zaključili! :)

Zagotovo pa nismo zaključili mi, a z aktivnostmi, ki občino delajo boljše, prijetnejšo in naprednejšo. V naslednjem letu se predvideva izgradnja kanalizacije v Radizelu, Slivnici, Čreti, delu Spodnjih Hoč in nekaj ulic v Hotinji in Orehovi vasi. Nedavno smo dobili revizijski zahtevek glede izbire izvajalca. Glede na dejstvo, da še čakamo odločbo države, ocenjujem, da bo začetek gradnje v začetku 2021. Za cesto v industrijsko cono, ki bo razbremenila glavno križišče v Hočah, pa je že izbran izvajalec, čakamo še glede opcije pridobitve dodatnih sredstev z željo, da uredimo še rekonstrukcijo obstoječe ceste in izgradnjo krožišča pri Lesnini.

Kot veste, z 31. 12. 2020 DRI preneha z upravljanjem letališča. Če država nič ne ukrene, se letališče januarja 2021 zapre. Upam, da se v tem času odprejo nove opcije za letališče in se najde rešitev, ki bo dobra tako za letališče kot razvoj naših krajev.

Nestrpno že čakate na Dom starejših občanov in investitor je obljubil, da bo v naslednjih mesecih podal več informacij. Naj pa vam prišepnem, da se odprtje predvideva čez cca. eno leto.

Trenutnih »koronarskih« ukrepov ne bom komentiral, dnevne novice so polne novosti, slabih in še slabših informacij. Naj vam ob tej priložnosti le zaželim: OŠTANITE ZDRAVI!

Vse dobro.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 10 PRORAČUN
Janja Zorman
- 12 DAN BREZ AVTOMOBILA
Stanko Rafolt
- 14 PRISTOJNOSTI MEDOBČINSKIH INŠPEKTORJEV
Nina Mikl

6 | PRIPADNOST TAKO DRUŠTVOM KOT KRAJU

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 23 NA JUGOVO DOMAČIJO V OKRNJENI ZASEDBI
Peter Kovaček
- 25 ŽUPNIJSKI PRAZNIK V SLIVNICI
Milena Crnjac
- 38 POŠKODOVANO KANALIZACIJO BO PLAČAL OBČAN
Ksenija Petrič

18 | Z OLIMPIJSKO ZASTAVO IN BAKLO

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 42 STARO OBVEŠČANJE ZAMENJALA APLIKACIJA
Boštjan Frangež
- 46 OKRNJENO LETO ZDRUŽENJA REZBARJEV-MODELARJEV LESA SLOVENIJE
Srečko Ornik
- 49 ZARADI VARNOSTI ODPOVEDALI VOLILNI ZBOR
Peter Kovaček

44 | ODLIKOVANJA ČEBELARSKIM ČLANOM

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 51 »HIP-HIP, HURA!«
Mojca Kolarič
- 52 BOLJŠI ZA DESET MINUT
Nik Eljon Jarc
- 54 BRALNI MARATON
Petra Trstenjak

53 | OTROCI NAVDUŠENI NAD VRTCEM

ZANIMALO VAS BO

- 58 O MALINAH SANJAL ŽE V DRUGEM LETNIKU
Majda Strašek Januš
- 63 RECIMO NE NEKEMIČNI ZASVOJENOSTI
Mojca Rakovič
- 64 PEŠ NA BLED: PRVI DAN ZAGOTOVO NAJTEŽJI
Marko Rafolt

60 | MARIO RUDL: JUDOIST OD MALIH NOG

55

Zahvala za delo v dobrobit naših krajev

Na letošnji občinski proslavi, četudi zaradi omejitev v okrnjeni zasedbi, podelili priznanja in nagrade

Občina Hoče-Slivnica letos obeležuje 22. občinski praznik. Želeli smo, da se praznično vzdusje čuti med občankami in občani, kljub temu da je letošnje leto zaznamovano s korona virusom. Praznična občinska proslava je tako potekala v manjšem obsegu in v skladu z navodili in priporočili Nacionalnega inštituta za javno zdravje.

Še lani je bil to čas, ko smo se zbrali na slovesnostih in dogodkih, ki jih pričakujemo skozi vse leto. Letos pa smo se zbrali v omejenem številu, pa vseeno z lepim in slovesnim namenom. Praznik občine je kljub temu, da nas pesti novi virus, tudi čas, ko se za presežno delo zahvalimo vsem, ki so s svojim delom in delovanjem še posebej izstopali v dobrobit krajev, ki jih povezuje naša občina.

Ogled proslave smo omogočili širši javnosti s pomočjo direktnega prenosa in posnetka, ki si ga lahko ogledate na občinski spletni strani. Za glasbeno podlago slovesnosti sta poskrbela Benjamin in Katarina Pregl, ki sta z glasbenim prispevkom popestrila praznični večer.

Skozi celotno prireditev pa so izstopali nagrajenci. Prvo nagrajena je bila Občina Hoče-Slivnica, ki je s strani Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje – SIQ iz Ljubljane prejela zasluženi certifikat za sistem vodenja kakovosti po zahtevah standarda ISO 9001:2015.

Priznanje župana Občine Hoče-Slivnica so prejeli:

Slavko Škorc

Slavko Škorc je po upokojitvi pristopil k Društvu upokojencev Slivnica. Najprej je bila samo član, vendar je kaj hitro pričel zastopati barve društva na balinarskih tekmovanjih in tekmovanjih v kegljanju s kroglo na vrvcu. Z njegovo pomočjo so ekipe Društva upokojencev Slivnica dosegale odlične rezultate. Opravljal je tudi funkcijo podpredsednika društva in užival veliko zaupanje članov društva. V zadnjih letih je bil gonilna sila društva tako v delovanju kot tudi pri obnovi in izgradnji društvenih prostorov. Slavko Škorc je v obnovo kegljišča, balinišča in društvenih prostorov vložil preko 1200 prostovoljnih ur. Za njega velja, da mu nikoli ni bilo težko prijeto za delo in nikoli ni rekel, da tega pa že ne bo delal.

Za požrtvovalno delo ter njegov dar k razvoju kraja prejme priznanje župana Občine Hoče-Slivnica.

Boštjan Horvat

Boštjan Horvat je poveljnik štaba Civilne zaščite Občine Hoče-Slivnica. Občina Hoče-Slivnica se je od 15. marca 2020 soočala z ukrepi za zajezitev epidemije. Dnevno smo prejeli smernice, navodila ter ukrepe s strani Urada RS za zaščito in reševanje. Poskrbeti smo morali za tedenske potrebe za upravičence, ki so svoje delo opravljal tudi v času kovida – pomoč na domu, dostava hrane na domove, trgovine z živili, komunalno in pogrebno podjetje. Prav tako so pomoč potrebovale ranljive skupine – društva upokojencev, krajevne organizacije Rdečega križa, Karitas. Poveljnik štaba Boštjan Horvat je nesebično in strokovno pomagal ter koordiniral celotno organizacijo pomoči in opreme. S svojimi sodelavci in županom Občine Hoče-Slivnica ter zaposlenimi na Občini Hoče-Slivnica je dnevno spremljal situacijo, uresničeval navodila ter bil pripravljen vedno in povsod pomagati. Z njegovo pomočjo in s pomočjo vseh, ki so mu stali ob strani, ter z doslednim upoštevanjem navodil in napotkov je bila ohranjena dobra epidemiološka slika v Občini Hoče-Slivnica in je tudi epidemija minila hitreje in brez večjih posledic.

Tone Partljič

Tone Partljič, naš rojak, pisatelj, dramatik, scenarist. Svoja zgodnja leta je preživel v Hočah. Prav gotovo se je drobni Tonček že v maminem naročju v Hočah počutil kot v nebesih. Morda so se drobci in slike najzgodnejšega spomina ohranile in ga spremljajo še danes, saj, kot samo pove, Hoč ni pozabil nikoli in se v naše kraje pogosto in z veseljem vrača.

Za svoje obsežno ustvarjanje je prejel več nagrad. Med drugim nagrado Prešernovega sklada za satirično-komijske igre, Levstikovo nagrado za mladinsko književnost za knjigo Hotel sem prijeto sonce, Stritarjevo in še Grumovo nagrado za najboljšo slovensko dramsko besedilo Moj ata, socialistični kulak, Glazerjevo nagrado za življenjsko delo, zlati red za zasluge RS, nagrado Frana Milčinskega Ježka za življenjsko delo in leta 2016 Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

Leta 2016 smo dobili roman, katerega dogajanje je avtor postavil v naše okolje. Njegov roman Nebesa pod Pohorjem je postal priljubljeno branje v našem kraju. Da imajo Hoče v pisateljevem srcu res posebno mesto, dokazuje tudi podatek, da so v romanu Hoče omenjene najmanj 136 krat, celo 6-krat na eni strani knjige. Za neprecenljiv kulturni prispevek k razvoju in promociji Občine Hoče-Slivnica prejme Tone Partljič priznanje župana Občine Hoče-Slivnica.

Naslednje prejemnike priznanj Občine Hoče-Slivnica je na podlagi prejetih predlogov, izbrala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v sestavi: Darko Vrhovšek, Konrad Vrhovšek, Marija Motaln, Simona Kalšan in predsednik Jože Merkuš.

Priznanja Občine Hoče-Slivnica so prejeli:

Jože Žuraj

Jože Žuraj je občan, ki si ga lahko želi vsaka občina. Je vzor in prvi med enakimi in to potrjuje s svojim marljivim delom in udeležbo na delovnih akcijah in prispevkih v društvih in v kraju. Za Jožeta preprosto velja, da rad pomaga. Je tudi aktiven član Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor – enota Slivnica, čebelar s 30-letnim stažem, eden izmed ustanoviteljev Čebelarskega društva Slivnica pri Mariboru in član upravnega odbora od leta 2012 dalje. Zaslužen je za izgradnjo čebelarskega doma, kjer je opravil tudi preko 1500 ur prostovoljskega dela. Svoje bogato čebelarsko znanje pa prenaša tudi na mladi rod, saj je mentor številnim mladim čebelarjem. Poleg svojega dnevnega dela redno obišče tudi šolski čebeljak, opravlja delo delegata v Čebelarski zvezi društev Maribor in Čebelarski zvezi Slovenije. Jože Žuraj pa je prejemnik tudi številnih odlikovanj, med katerimi izstopa odlikovanje Antona Janše III. stopnje, in pobudnik in organizator številnih projektov in delovnih akcij, med katerimi izstopa čebelarska učna pot g. Janka Pislaka. Jože povezuje različna društva in s svojim pozitivnim pristopom niza uspeh za uspehom ter daje zgled ostalim društvom in posameznikom. Za njega preprosto lahko rečemo, da je marljiv kot mravljica in priden kot čebela.

Prostovoljke projekta "Starejši za boljšo kakovost življenja"

V Društvu upokojencev Slivnica je bila vedno namenjena posebna skrb starejšim, invalidom in bolnim članom. Leta 2009 pa se je društvo na pobudo takratnega predsednika Alojza Lipnika odločilo, da pristopi v program Zveze društev upokojencev Slovenije »Starejši za starejše za višjo kakovost doma«. Cilji programa so zastavljeni tako, da se v lokalni skupnosti zagotavljajo pogoji, ki starejšim omogočajo čim dlje časa živeti v domačem okolju. V prostovoljno delo so se vključili povabljeni člani društva, ki obiskujejo vse krajanke, člane društva in ostale pomoči potrebne, ki si to želijo in potrebujejo organizirano pomoč. Pri delu se povezujejo s Centrom za socialno delo, Patronažno službo in lokalno skupnostjo. V času pandemije je delo potekalo tudi preko telefona in tako so zagotavljali nemoteno pomoč vsem pomoči potrebnim. Skupina prostovoljcev tako prispeva h kakovosti življenja starejših v lokalni skupnosti Slivnica in širše. Za nesebični prispevek k kakovosti življenja starejših v kraju podeljuje Občina Hoče-Slivnica prostovoljkam projekta »Starejši za boljšo kakovost življenja« priznanje Občine Hoče-Slivnica.

Zvonko Petrovič starejši

Zvonko Petrovič starejši je vse od upokojitve član Društva upokojencev Slivnica. Pomagal je pri izgradnji prostorov društva, bil aktiven tekmovalac na področju balinanja, kegljanja s kroglo na vrvcu in aktiven igralec šaha. Še danes redno zastopa barve društva na različnih tekmovanjih in je vodja šahovske sekcije. Zvonko Petrovič starejši je zelo dostopen in priljubljen človek. Je vzor za marsikaterega mladega člana društva in s svojim dolgoletnim delom daje energijo in delovni zanos za delovanje društva.

Marija Cvetko

Marija Cvetko je dolga leta članica Kulturno-umetniškega društva Hoče, kamor se je vključila v ženski pevski zbor in potem nadaljevala s kulturnim delovanjem tudi kasneje z ustanovitvijo mešanega pevskega zbora. Za svoje delo je prejela številna pri-

znanja, med katerimi izstopajo bronasta, srebrna, zlata in častna Gallusova značka. Marija Cvetko je vsestransko aktivna in tako tudi vsa leta delovanja članica izvršnega odbora in predsednica nadzornega odbora društva. Pred leti se ji je utrnila zamisel, da bi na enem mestu zbrala informacije o delovanju društva, ki so bile objavljene v Utrinkih. Nastala je nepogrešljiva zbirka razmišljanj, fotografij in objav o zborovskem petju v Hočah. Ideja je kasneje prerasla okvire in Marija Cvetko je nadaljevala s plemenitim, organizacijsko in izvedbeno zahtevnim delom – in sicer zbiranjem člankov iz Utrinkov. Po njeni zaslugi bodo kulturni, športni in ostali dogodki kronološko zbrani v posameznih knjigah, ki jih bodo lahko prelistali naši zanamci.

Anica Bergauer

Anica Bergauer je od ustanovitve aktivna članica Turističnega društva Reka-Pohorje. Je aktivna telovadka v sekciji telovadk in skrbi za organizacijo in izvedbo. Poleg tega že leta skrbi za urejenost skalnjaka in medovitega vrta v Zgornjih Hočah. Je vzorna krajanica in aktivistka Krajevne organizacije Rdečega križa Reka-Pohorje in Krajevne organizacije Rdečega križa Hoče. Redno obiskuje vse sekcije in pomaga k promociji društva. Kot lovčeva žena je več kot 30 let skupaj z možem Stankom skrbela za lovske revirje na Pohorju in pomagala pri gradnji lovskega doma. Naslednje leto obeležuje okroglo življenjsko obletnico in je s svojo starostjo najstarejša članica Turističnega društva Reka-Pohorje in Krajevne organizacije Rdečega križa Reka-Pohorje. S svojo aktivnostjo, delavnostjo, pridnostjo in dobro voljo je prisotna na vseh večjih akcijah v svoji krajevni skupnosti.

Tatjana Demšič

Tatjana Demšič je dolgoletna članica Rdečega križa Hoče in Reka-Pohorje. Kot aktivistka sodeluje pri krvodajalskih akcijah in pri akciji merjenja holesterola, kjer že dolga leta vodi evidenco in statistiko o številu krajanov in njihovih rezultatih. Pomaga tudi pri delitvi paketov in promociji društva in aktivnostih Rdečega križa Reka-Pohorje. Poleg tega je dolgoletna članica Turističnega društva Reka-Pohorje, kjer zelo rada z dobro voljo, delavnostjo in pridnostjo pomaga sokrajanom.

Pripadnost tako društvom kot kraju

Z nazivom častnega občana občine letos okitili Jožeta Frasa, izbrali tudi najlepše urejeno hišno okolico

Kot vsako leto je bil ob občinskem prazniku izbran tudi častni občan Občine Hoče-Slivnica, ki je v letošnjem letu postal Jože Fras. Župan pa je zaslužnim podelil tudi spominske plakete in priznanja za bronasti, srebrni in zlati grb občine.

Podeljene so bile tudi nagrade za najlepše urejeno okolico zlati kostanj. Strokovna komisija se je odpravila na teren, obiskala vse prijavljene kraje, si ogledala resnično lepo urejene vrtove in dvorišča in posnela veliko fotografij. Po ogledu se je komisija sestala, pregledala fotografije in spisala ocenjevalne liste ter naredila izbor treh najlepših, kar je bilo, kot pravijo, izjemno težko, saj so prav vsi prijavljeni navdušili s svojimi urejenimi domovi.

Častni občan Občine Hoče-Slivnica je odslej tudi:

Jože Fras

Jože Fras je pomemben košček mozaika skoraj vseh društev Hotinje vasi in širše. Njegovo delovanje izraža izjemno povezanost z okoljem in spodbuja pri soljudeh občutek varnosti, pomembnost druženja in pomembnost prostovoljstva. Dolga leta je bil član Kulturnega društva Milke Zorec, kjer je poleg igre opravljal tudi tehnične naloge in vodil knjižnico. Je soustanovitelj Strelske družine Franc Lešnik Vuk Hotinja vas in Avto-moto društva Orehova vas. Aktiven je bil tudi v Športnem društvu Partizan Hotinja vas in bil član krajevne skupnosti. Svoj izjemni čut za soljudi izraža tudi kot dolgoletni krvodajalec. Njegov največji doprinos pa je viden pri Prostovoljnem gasilskem društvu Hotinja vas, kamor je pristopil že v svojih mladih letih. Jožeta odlikuje vestno, strokovno in natančno delo. To mu je omogočilo, da je poleg rednega dela na operativnem in organizacijskem nivoju v različnih organih društva kar 25 let opravljal funkcijo poveljnika. Svoje izkušnje neprecenljivo prenaša na mlajše rodove kot predavatelj, inštruktor, mentor tekmovalnim skupinam in sodnik na gasilskih tekmovanjih. Imenovan je bil tudi za častnega poveljnika društva in je aktivno sodeloval na ravni Gasilske zveze Maribor in Gasilske zveze Slovenije. Še vedno je aktiven kot gasilski veteran in je zvest svojim humanim načelom, prostovoljstvu in pripadnosti društvom in kraju.

Spominsko plaketo Občine Hoče-Slivnica je prejel:

Boštjan Frangež

Boštjan Frangež je vključen v gasilske vrste že od mladih nog. V društvu je prevzemal različne funkcije: od strojnika, podpoveljnika, voznika, podpredsednika društva in predavatelja. Napredoval je vse do predsednika društva. Opravil je številne gasilske specialnosti. Zaradi svoje strokovnosti, delavnosti, vztrajnosti, prizadevnosti in organizacijskih sposobnosti je leta 2012 postal gasilski poveljnik Občine Hoče-Slivnica. Povezal je občinska gasilska društva, organiziral skupne vaje in bil pobudnik gasilskega poligona pri bohovskem gasilskem domu, kjer so njegovi delavci brezplačno opravili dela na kontejnerju in športnem parku. Prav tako je uresničil vizijo novega gasilskega doma. Kot idejni vodja je pri projektu sodeloval od vsega začetka, to je od leta 2010. Tudi ko je projekt zastal, je napel vse svoje moči in z lobiranjem pri občinskih svetnikih dosegel nadaljevanje projekta. V svoji gasilski karieri je dosegel čin višjega gasilskega častnika II. stopnje in za svoje dosedanje delo prejel številna priznanja in odlikovanja. Predlagatelj si želijo, da je podeljeno priznanje zahvala in priporočilo, da bi svoje poslanstvo tako zavzeto opravljal tudi v prihodnje.

Bronasti grb Občine Hoče-Slivnica je prejela:

Župnija Slivnica pri Mariboru

Župnija Slivnica se razprostira v Občini Hoče-Slivnica, delu Občine Rače-Fram, Občine Miklavž na Dravskem polju in Občine Starše. Župnija in župnijski svet skupaj z župnikom Jožetom Šomnom skrbijo za urejenost cerkve sv. Marije v Slivnici in v Dobrovcah in pripadajočih prostorov za veroučno dejavnost. S skupnimi močmi so preuredili staro poslopje, ki je bilo namenjeno gospodarski dejavnosti, in ga preuredili v lep in zgleden prostor za dejavnost cerkve, veroučno dejavnost in stanovanje za župnika. Zgradba Maranata tako daje lep videz okolici in centru Slivnice. V zadnjem času pa so pristopili še k reševanju propadanja kaplanije in jo uspeli v treh letih preurediti in tako rešiti pred propadanjem.

Srebrni grb Občine Hoče-Slivnica je prejel:

Jeep club Pohorje

Jeep Club Pohorje v letošnjem letu obeležuje 25. obletnico delovanja. Ustanovitev Off road društva izhaja iz želje po druženju, znanju, športu, sodelovanju z drugimi društvi, z lokalno skupnostjo in pri pomoči po težko dostopnih krajih ter varovanju okolja. Leta 1994 je društvo prvič organiziralo tekmo v off roadu in tako so na svoj račun prišli ljubitelji te zvrsti športa. Leta 2000 je Jeep Club Pohorje prevzel predsedovanje na novoustanovljene Off road zveze Slovenije. Zveza je združevala 14 društev iz cele Slovenije in vodila preko 300 tekmovalcev s tekmami po celi Sloveniji. Društvo je s svojimi tekmovalci dosegalo odlične rezultate in so bili v samem tekmovalnem vrhu. Tekmovanja, ki jih organizirajo,

imajo vedno mednarodni pridih in društvo se vsako leto potruji, da sovpadajo s praznikom Občine Hoče-Slivnica. Društvo je bilo šestkrat zapored najuspešnejše društvo v Sloveniji. Poleg rednega dela sodelujejo tudi z društvi v občini in tujini. Društvo organizira tudi različne ekskurzije, poučuje uporabo terenskih vozil, prireja nacionalna in mednarodna tekmovanja; ob tem so še posebej ponosni, ker se ob teh dogodkih zbere veliko mladih in žensk, ki jih ta šport zanima. Poleg tega so aktivni tudi pri organizaciji čistilnih akcij in vsako leto pripomorejo k ozaveščanju, da vedno manj voznikov krši pravila vožnje v naravnem okolju.

Zlati grb Občine Hoče-Slivnica je prejelo:

Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije

Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije v letošnjem letu praznuje 20-letnico uspešnega delovanja. Združenje povezuje rezbarje, kiparje lesa in slikarje iz cele Slovenije in celo iz Madžarske, Srbije, Ukrajine in Avstrije. Tradicionalno organizirajo več kiparskih kolonij in vsaj eno slikarsko kolonijo z razstavo umetniških del, kjer lahko prikažejo tudi mednarodno sodelovanje. Združenje je aktivno tudi v lokalnem okolju, kjer vsako leto prirejajo številne dogodke, med katerimi izstopa Noč čarovnic v Slivnici. Sodelovali pa so tudi na EPK v Mariboru, organizirali številne kiparske tedne, mednarodne rezbarsko-modelarske kolonije na Madžarskem, Slovaškem in Romuniji. Srečko Ornik je prejel na Madžarskem tudi naziv viteza kulture. Združenje je delovno, uspešno in s svojim delovanjem promovira občino in državo na nacionalnem in mednarodnem nivoju.

Zlati kostanj:

Anita Brlič - 1. mesto

Zasaditev okolice hiše pri zakoncih Brlič nas je navdušila predvsem z njihovo modno zasaditvijo, kjer ne manjka samooskrbnih kotičkov, kot so vrt, sadovnjak, trta z namiznim grozdom ter sadovnjak. Glede na to, da gre za parcelo, ki je v hribu, sta jo s

spretnimi rokami preoblikovala v lažje obvladljive terase ter na njih oblikovala kotičke za počivanje. Hkrati pa sta domiselno izkoristila prostor za shrambo, izkopano v hrib: skriva se za starinskimi vrati blizu kaminske peči, ki jo gospod sam postavi in služi peki na žaru. Moderno zasaditev okoli terase in pri stopnicah, ki peljejo h glavnemu vhodu, lahko označimo kot minimalistično, vendar zanimivo v vseh letnih časih.

Hermina Krajnc - 2. mesto

Hiša gospe Hermine leži v strnjem naselju Zgornjih Hoč, kjer se parcele sosednjih hiš dotikajo ena druge, kar doprinese k splošni urejenosti ulice. Vendar predvrt v cvetočih pelargonijah, begonijah in zimzelenu vseeno izstopa. Vrt je urejen po smiselnih kotičkih predvsem cvetočih enoletnic, ki sicer v spomladanskih mesecih prinesejo veliko sajena in presajanja, vendar potem čez celo leto ostanejo v cvetju, kar lepi zelenici in okusno urejenemu zelenjavnemu vrtu dajejo videz maksimalne urejenosti. Pri kamniti ograji se bohotijo različne vrste kaktusov, ki jih ima za celo botanično zbirko.

Tomislav In Rozalija Habjanič - 3. mesto

Družina Habjanič ima okoli doma posajen pravi botanični vrt cvetočih rastlin, ki so velika hortikulturna in biotska zbirka. Okoli hiše je zaznati veliko tradicionalnih sadnih rastlin, ki tej zasaditvi dajo prav posebno vrednost ohranjanja kulturne krajine in naše tradicije okolja. Posebnost te zasaditve na zelo veliki parceli je umestitev pritlikavih smrek, ki pa v danih pogojih dosežejo velikost tudi do dveh metrov. Okolica hiše in predvrt sta v cvetju, in sicer enoletnicah, ki pa tako veliki parceli daje videz urejenosti in polnosti, kar ustvarja popolnost. Pohvale za urejeno okolico so prejeli tudi: Andreja Robič, Počitniški dom Jelka, Katica Zupan In Društvo upokojencev Slivnica.

Metka Oberlajt
Boštjan Selinšek

Velika družina je velika sreča

Z Jožetom Frasom, letošnjim častnim občanom občine, o mladosti, poklicni poti, krvodajalstvu in prostovoljstvu

Obisk pri našem sokrajanu Jožetu Frasu, dobitniku naziva častni občan Občine Hoče-Slivnica, je bil posebno doživetje. Ob njem se ti postavlja vprašanje: ali so ljudje v današnjem času še pripravljene darovati del svojega življenja za dobrobit drugih? Gospod Jože si ne postavlja teh vprašanj in na svoje življenje ne gleda kot na nekaj posebnega, sprejema ga kot poslanstvo, da v njem naredi kar največ dobrega. Sprehodila sva se po njegovi 90-letni življenjski poti.

Najprej iskrene čestitke za lepo in pomembno občinsko priznanje. Prosila bi vas, da nam poveste kaj o sebi, od kod izvirajo vaše korenine, česa se spominjate iz svoje mladosti?

»Moji stari starši izvirajo iz Radgone. Oče je bil rojen v družini desetih otrok, od katerih je bilo devet fantov in eno dekle. Oče Jakob je bil železničar, mama pa je bila gospodinja in je prihajala z Dolenjske. Posledica očetove službe železničarja so bile pogoste selitve. In posebnost iz mojega življenja je ta, da sem se rodil med selitvijo iz enega v drug kraj – in to v tovornem vagonu. Do 4. leta sem živel v kraju Rakek, kasneje v Šmartnem ob Paki, Velenju, Sl. Gradcu. Imel sem brata, ki je zaradi bolezni umrl pri 17. letih. Ko se je začela 2. svetovna vojna, se je začelo gorje. Mamu in očeta so zaprli Nemci, ostal sem sam. Dobri ljudje, predvsem veliki kmetje, so mi pomagali, da sem preživel. Pred koncem

vojne sem nevarno zbolel in takrat sem prišel k starim staršem v Hotinjo vas. Mama in oče sta se srečno vrnila iz ujetništva, oče leta 1947, bil je nekje v Rusiji. Istega leta sem se šel učiti mizarja. Čez dve leti nas je doletela nova nesreča, skoraj neverjetna. Očeta je zadel avto in je podlegel poškodbam. Danes so te nesreče stalnice, ker je promet zelo velik, pred letom 1950 pa je bilo avtomobilov zelo malo. Ostala sva sama z mamom.«

Od takrat živite v Hotinji vasi. Imate lepe spomine na mladost?

»Mladost po vojni ni bila lahka. Da je bilo pomanjkanje na vseh področjih, ne bom govoril, ker v današnjem času to težko razumemo. Bila pa je povezanost, veselje, da živimo v miru, in ljubezen, ki sem je bil deležen s strani svojih najbližjih. Lepe spomine imam tudi na babico in dedka tu v Hotinji vasi.«

Kam vas je peljala poklicna pot?

»Kot sem že povedal, sem se izučil za mizarja in sem svoj poklic opravljal v tovarni Boris Kidrič. Postal sem član Prostovoljne gasilskega društva Hotinja vas. Takrat so bili hudi časi. Ni bilo denarja, ni bilo uniform, ne gasilskih avtomobilov. Orodje za gašenje so bile cevi in voda. Gasilski dom je bila stara kovačija. Bil sem poveljnik PGD Hotinja vas. Odslužil sem tudi svoj dolg domovini, mislim, da sem bil pri vojakih tri leta. Potem me je življenjska pot vodila v poklicno gasilsko četo GZ Maribor, kjer sem imel različne funkcije: gasilec 1, gasilec 2 podčastnik, častnik. Tu sem bil zaposlen do upokojitve. Prejel sem najvišje gasilsko odlikovanje, kipec Matevža Haceta, in bil sem član Gasilske zveze Slovenije.«

Vse življenje ste bili zelo aktivni, ampak prva je bila verjetno družina. Povejte nam kaj o njej.

»Res sem bil aktiven. Ustanovili smo ŠD Partizan, ki je imelo več športnih disciplin: boks, streljanje, sabljanje ... Tudi ženo Katico sem spoznal pri športnem udejstvovanju. Postala sva par, pozimi leta 1956 sva se poročila. Dobil sva dve hčerki, Metko in Jerico, imava tri vnuke, eno pravnukinjo in tri pravnuke. Velika sreča je, da smo velika družina.«

Sodelovali ste skoraj v vseh dejavnostih v Hotinji in Orehovi vasi. Ste med obema krajema čutili kakšno ločnico?

»To so bili drugačni časi. Bili smo ena krajevna skupnost. Kraji smo dihali skupaj. Nobene razlike med krajema nisem čutil.«

KUD Milke Zorec je bil dolga leta vaš drugi dom, saj ste bili gospodar in igravec. Povejte nam kaj o tej svoji ljubezni?

»Petnajst let sem bil gospodar Kulturno-umetniškega društva Milke Zorec. Prostore smo imeli za gasilskim domom, tam so bili tudi prostori Strelske družine Franca Lešnika Vuka. Bil sem tudi igravec. Mnogo vlog sem odigral skupaj z ženo Katico. Najljubše so mi bile komične vloge. Mislim, da sem sodeloval v več kot 50 igrah. Gostovali smo v mnogih krajih in poželi velike uspehe. Bili smo odlična ekipa, zelo povezani – kot velika družina. Tudi med vaščani smo bili zelo priljubljeni in naše predstave so bile polno zasedene.«

Celih 13 let ste vodili knjižnico. Kako je delovala?

»Spomnim se, da je bil v kulturnem domu lesen prostor, obit z deskami, v njem okoli 250 starih knjig v slabem stanju. Te knjige sem nosil domov, jih lepil in ovijal. Nastala je knjižnica Milke Zorec. Nastavil sem kartice za izposojajo knjig. Kasneje se je knjižnica preselila v dom KUD-a in število knjig se je povečalo na 1200. Bil sem prvi knjižničar omenjene knjižnice.«

Zdaj pa še k športu, saj ste bili tudi soustanovitelj dveh društev: Strelske družine Franc Lešnik Vuk in Avto-moto društva Orehova vas. Vam je bilo delovanje teh društev tudi blizu?

»Bilo mi je blizu, bil sem soustanovitelj, bil sem aktiven, kolkor je bilo v moji moči. A moja prva in največja ljubezen pa je bilo gasilstvo.«

Ob takšni aktivnosti ste seveda pristali tudi v Svetu KS Hotinja vas. Kakšne spomine imate na to sodelovanje?

»Imam lepe spomine. Bil sem mlad, zagnan, poln energije. Bil sem poveljnik Civilne zaščite, bil sem v komisiji za ocenjevanje okolja, bil sem povsod, kjer sem s svojim delom lahko doprinesel k boljšemu in lepšemu življenju.«

Tudi krvodajalstvo vam je očitno zlezlo pod kožo. Ste morali prenehati zaradi let?

»Bil sem krvodajalec, kri sem daroval 50-krat. Starost mi je onemogočila, da bi se s tem humanim dejanjem še naprej ukvarjal. Moram pa na tem mestu omeniti, da je moja žena Katica »službo« predsednice Rdečega križa vestno opravljala 25 let.«

Povezanost, druženje, prostovoljstvo, vse to vam je bilo pisano na kožo. Lahko danes rečete, da vam je bogatilo življenje?

»Ja, sigurno. Vse to je bilo moje vodilo, moj moto – in najbrž tudi prispevek k temu, da je moje življenje srečno.«

»Človeku, ki deli dobro, v življenju nič ne manjka.«

In za konec. Kaj naj rečem, gospod Jože? Hvala za pogovor, vem da bo marsikoga obogatil. Hvala za vaše delo, ki ste ga vložili v naš kraj, in želim vam, da sadovi vašega dela ostanejo, vi pa ostanite zdravi in zadovoljni v krogu družine.

➔ Franja Bračko

Tretjina denarja za vrtce in šoli

Seciranje občinskega proračuna razkrije, da brez financiranja občine ne bi bilo ne malic ne kosil, tudi računalništva v šolah ne

Občina Hoče-Slivnica želi svojim občankam in občanom zagotoviti kakovostno življenje in okolje, ki bo na njihovo kakovost življenja vplivalo pozitivno. Za zagotavljanje vseh storitev in dobrin smo odvisni od razpoložljivih sredstev, ki jih ima občinski proračun na razpolago. Občine so sprva dolžne zagotavljati naloge občine, ki so določene z zakoni, ostanek sredstev se lahko namenja za dodatno izboljšanje kakovosti življenja v Občini Hoče-Slivnica. Za preglednejšo porabo proračunskih sredstev smo v nadaljevanju secirali del področij porabe proračunskih sredstev.

Občine potrebujejo za samostojno urejanje lokalnih zadev javnega pomena in opravljanje nalog na različnih področjih ustrezna finančna sredstva, ki si jih zagotavljajo iz lastnih virov, od države, ali pa se same zadolžijo. Občinam se za izvajanje obveznih nalog zagotavljajo sredstva za financiranje na podlagi sistema primerne porabe (to so lastni viri, predvsem davčni prihodki). V izračunu primerne porabe občin oziroma zneska, ki pripada posamezni občini, se upošteva stroške tistih nalog, ki jih morajo občine opravljati na podlagi zakonskih predpisov. Naloge, katerih stroški se upoštevajo za ugotovitev primerne porabe občine, so naloge, ki jih mora občina opravljati na podlagi zakonov, in v obsegu, določenem z zakoni, ter se nanašajo na:

1. zagotavljanje javnih služb in izvajanje javnih programov na področjih (predšolske vzgoje, osnovnega šolstva in športa, primarnega zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, socialnega varstva, kulture),
2. zagotavljanje lokalnih gospodarskih javnih služb,
3. urejanje občinske prometne infrastrukture in zagotavljanje varnosti prometa na občinskih cestah,
4. požarno varstvo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,
5. prostorske ureditve občinskega pomena, varstvo okolja in ohranjanje narave,
6. plačila stanarin in stanovanjskih stroškov,
7. delovanje občinskih organov ter opravljanje upravnih, strokovnih, pospeševalnih in razvojnih nalog, pa tudi nalog v zvezi z zagotavljanjem javnih služb,
8. opravljanje drugih nalog, določenih z zakonom.

Občina Hoče-Slivnica je v letu 2019 prejela 7.781.763 € davčnih prihodkov. V nadaljevanju prikazujemo višino porabe po **le nekaterih področjih za naloge**, ki smo jih dolžni financirati na podlagi zakonodaje. V oči bode, da je bilo potrebno za nemoteno delovanje varstva in vzgoje predšolskih otrok ter primarnega in sekundarnega izobraževanja v lanskem letu odšteti kar 2,61 milijona evrov. Pri tem gre poudariti, da občina s tem v veliki meri razbremeni tudi denarne blagajne posameznikov s sofinanciranjem prehrane v vrtcih in šolah. Starši v šolah sofinancirajo manj kot polovico cene kosila, medtem ko je prispevek občine slabih 60 procentov. Brez občinskega denarja ne bi bilo ne malic in ne kosil. Občina je dolžna zagotoviti tako prostore kot opremo in povrh še plačati delavce za nemoteno izvajanje dejavnosti v vrtcih in šolah.

Področja porabe	Realizacija 2019
Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami	170.900,48
Primarno zdravstvo	18.966,23
Zdravila in ortopedski pripomočki ter lekarniška dejavnost	11.431,62
Preventivni programi zdravstvenega varstva	13.199,54
Drugi programi na področju zdravstva	142.061,79
Programi v kulturi	174.221,28
Podpora posebnim skupinam	35.274,10
Šport in prostočasne aktivnosti	283.106,54
Varstvo in vzgoja predšolskih otrok	2.145.745,55
Primarno in sekundarno izobraževanje	468.387,45
Pomoči šolajočim	256.189,89
Varstvo otrok in družine	100.001,86
Izvajanje programov socialnega varstva	440.831,22
	4.260.317,55

Za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami smo namenili 170.900,48 €, od tega so za delovanje in opremo prejela vsa tri gasilska društva, Zavod za gasilsko in reševalno službo in Gasilska zveza skupno 143.209 €.

Stroški izvajanja programov **zdravstvenega varstva** so v letu 2019 znašali 185.659,18 €. Najpomembnejši delež predstavljajo odhodki za plačila obveznega zdravstvenega zavarovanja brezposelnih oseb in znašajo 131.730 €. Dodatna ugodnost, ki jo nudimo našim občanom, je tudi sofinanciranje prehrane dojenčkom. V letu 2019 je za ta namen bilo porabljenih 11.432 €.

Programi v kulturi vključujejo sredstva za knjižničarsko dejavnost, založniško dejavnost, umetniške programe, ljubiteljsko kulturo, medije in avdiovizualno dejavnost, druge programe v kulturi ter zoološke in botanične vrtove, akvarije, arboretume ipd.

Skupni stroški za delovanje knjižnične dejavnosti v Občini Hoče-Slivnica so v letu 2019 znašali 85.293 €. Za financiranje delovanja in projektov kulturno-umetniških društev je bilo namenjenih 25.425 €. Ostala sredstva znotraj programa so namenjena vzdrževanju objektov kulturnega pomena, za sofinanciranje delovanja Botaničnega vrta in Azila za živali.

Podpora posebnim skupinam vključuje sredstva za financiranje programov veteranskih organizacij, verskih skupnosti, narodnostnih skupnosti in romske skupnosti ter drugih posebnih skupin ali društev. V ta namen je v letu 2019 bilo namenjenih 35.274 €.

Šport in prostočasne aktivnosti vključujejo sredstva za financiranje programov na področju športa in programov za mladino. Za ta program je bilo namenjenih 283.107 €.

Sredstva za programe športa znašajo 259.819 €, od tega je za delovanje športnih društev, zveze in posameznikov bilo namenjenih 98.278,44 €, razlika je bila porabljena za tekoče in investicijsko vzdrževanje športnih objektov v Občini Hoče-Slivnica.

V programe za mladino je bilo namenjenih 23.987 €, saj je bil izveden poletni tabor otrok ter otroške in mladinske delavnice.

Varstvo in vzgoja predšolskih otrok vključuje sredstva za financiranje vrtcev in drugih oblik varstva in vzgoje otrok. Področje varstva in vzgoje predšolskih otrok predstavlja eno najpomembnejših področij proračuna glede na višino sredstev, namenjenih za to področje. V letu 2019 je bilo realiziranih 2.145.745,55 €. Za izvajanje dejavnosti v vrtcih in plačilo razlike do polne ekonomske cene staršev je v letu 2019 bilo namenjenih 1.779.484,95 €.

Primarno in sekundarno izobraževanje vključuje sredstva za financiranje osnovnih šol in glasbenih šol. Občine zagotavljajo investicije v osnovne šole, plačujejo stroške investicijskega vzdrževanja in materialne stroške za prostor in opremo, ostalo se financira iz državnega proračuna.

Za ta namen je bilo porabljenih 468.387 €. Program zajema materialne stroške v šolah ter stroške investicijskega in tekočega vzdrževanja in nadstandardnih programov. V Občini Hoče-Slivnica financiramo tudi nadstandardne programe v osnovnih šolah, za katere je v zakonodaji določeno, da jih plačajo starši ali občina. Občina Hoče-Slivnica financira nadstandardne programe, ki zajemajo kosila za otroke, učitelja za računalništvo in tuji jezik. Skupni stroški v letu 2019 tako znašajo 201.229 €.

Pomoč šolajočim vključuje sredstva za pomoči v osnovnem šolstvu in štipendije. Za štipendije je v letu 2019 bilo porabljenih 42.054 € sredstev proračuna Občine Hoče-Slivnica.

Pomoč šolajočim pa zajema sofinanciranje šole v naravi in kosil za otroke iz socialno ogroženih družin, sofinanciranja letovanj otrok in prevoze vseh osnovnošolskih otrok ali otrok, ki obiskujejo druge zavode. Za prevoze otrok je bilo v letu 2019 namenjenih 184.695 €. Dobrih 100.000 € je bilo namenjenih za **varstvo otrok in družine**. Program zajema denarno pomoč ob rojstvu otroka, ki jo Občina Hoče-Slivnica nameni za vsakega novorojenega otroka v občini. Znotraj programa pa so tudi stroški za izvajanje programa pomoči na domu.

Za **izvajanje programov socialnega varstva** je v letu 2019 bilo porabljenih 440.831,22 €. Programi zajemajo stroške družinskih pomočnikov, sofinanciranje socialno varstvenih programov (delovanje CSD, Svetovalni center za mladostnike, delovanje humanitarnih organizacij, delovanje Krajevne organizacije Rdečega križa), plačila pogrebnih stroškov, subvencij najemnim, pomoči občanom v stiski. Vsekakor pa največji delež teh odhodkov predstavljajo sredstva za plačilo oskrbe starejših in invalidov v domovih. Višina teh odhodkov znaša 258.726,56 €.

Na kratko so predstavljeni odhodki proračuna predvsem na področju družbenih dejavnosti. V naslednjih Utrinkih bomo predstavili tudi ostala področja.

➡ Janja Zorman

Dan brez avtomobila

Septembra 85 odstotkov vozil mimo šole v Hočah s še dovoljeno hitrostjo

V okviru evropskega tedna mobilnosti, ki je potekal med 16. in 22. septembrom, je bil na območju podružnične šole Reka-Pohorje izveden dan brez avtomobila. Odločili smo se pridružiti vseslovenski akciji na način, da smo v sodelovanju z učenci podružnične šole Reka-Pohorje dne 22. septembra izvedli prireditev dan brez avtomobila. Na ta dan so učenci podružnične šole Reka-Pohorje ustvarjali na cestišču in parkiriščih. Do šole so ta dan učenci, starši in drugi obiskovalci dostopali izključno peš, kar je tudi osnovno sporočilo tako evropskega tedna mobilnosti in dne brez avtomobila.

V kolikor bi ta način postal širše sprejemljiv in uporabljen, bi se lahko izognili gneči in onesnaževanju v okolici šol, pa še učenci bi nekaj naredili zase.

V okviru ukrepov za izboljšanje prometne varnosti je bila obnovljena talna signalizacija na občinskih cestah. Na Glaserjevem trgu je bil dodatno označen hodnik za pešce, kar pa žal ne preprečuje parkiranja na pločniku pri lekarni. S tega mesta še enkrat pozivamo vse, da pločnik ni namenjen parkiranju. Za obiskovalce lekarn je urejeno parkirišče na vzhodni strani poslovne stavbe. Predvidevamo še namestitev prikazovalnika hitrosti v naselju Bohova in namestitev hitrostnih ovir.

V nadaljevanju so podatki s prikazovalnika hitrosti na Pohorski cesti v Spodnjih Hočah.

POVZETEK poročila meritev z merilno tablo »VI VOZITE«, datum izdelave poročila 30. 09. 2020

Lokacija: Šola Spodnje Hoče, tabla montirana na drog JR v bližini naslova Pohorska cesta 29, 2311 Hoče

Tip naprave: MHP50

Obdobje izvajanja meritev: od 01. 09. 2020 00:00 do 30. 09. 2020 13:15

Omejitev hitrosti na odseku meritev: 50 km/h

Analiza: Analiza obsega grafični in tabelarni prikaz izmerjenega števila vozil oz. prometne obremenitve ter hitrosti vozil. Prikazana je povprečna in maksimalna hitrost, percentilna vrednost hitrosti ter izračun frekvence glede na hitrostne razrede (1-10 km/h, 11-20 km/h, 21-30 km/h Do 81-90 km/h).

Lokacija meritve - šola Spodnje Hoče

Radarska tabla MPH50

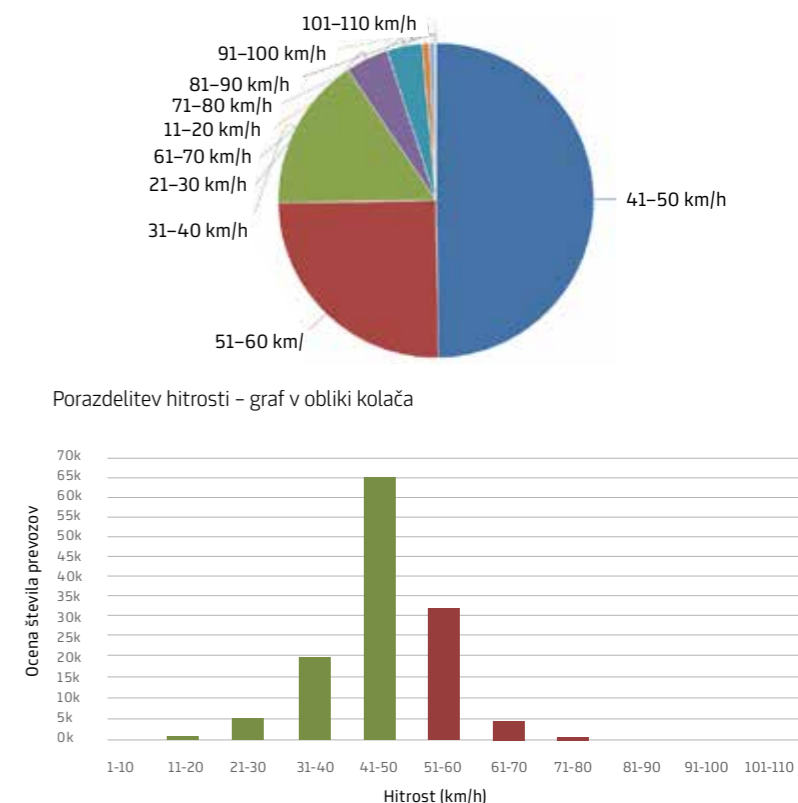
Rezultati analize meritev za obdobje od 01. 09. 2020 00:00 do 30. 09. 2020 13:15

- Zabeleženih je bilo 128819 meritev oz. 381908 prevozov (en prevoz je lahko izmerjen večkrat).
- Povprečna hitrost vozil je 46 km/h, najvišja izmerjena hitrost je 104 km/h.
- V celotnem obdobju meritev je 85 % vozil vozilo do hitrosti največ 54 km/h, 50 % vozil je vozilo do hitrosti 47 km/h in 30 % vozil je vozilo do hitrosti 43 km/h.

Hitrost km/h	Št. meritev	Ocena št. prevozov	%
1-10	0	0	0
11-20	2.598	948	1
21-30	14.965	5.701	4
31-40	60.290	20.355	16
41-50	195.581	64.093	50
51-60	95.528	32.224	25
61-70	11.334	4.611	4
71-80	1.354	730	1
81-90	219	129	0
91-100	32	23	0
101-110	7	5	0
Skupno	381.908	128.819	100

Preglednica izmerjenih rezultatov

HITROSTNI RAZREDI - grafični prikaz izmerjenih hitrosti v obdobju od 01. 09. 2020 00:00 do 30. 09. 2020 13:15

Porazdelitev hitrosti - graf v obliki stolpcev

Vodovod

V teku je izgradnja prečrpalne postaje v Čreti. Dela izvaja Cestno podjetje Ptuj. Trenutno smo v fazi zemeljskih in pripravljanih del, v sklopu katerih se izvaja temeljenje objekta in podpornega zidu. Na območju Hočkega Pohorja (širše območje počitniškega naselja Bellevue) je podjetje Mariborski vodovod, po našem naročilu, izvedlo posodobitve vodovodnega sistema Železničar, ki smo ga v upravljanje prevzeli v mesecu decembru 2018. Sistem je dotrajan in zahteva velika finančna vlaganja.

Smeti

Žal pa povsod ni tako urejeno. V oči še posebej bode nevestno ravnanje in odlaganje odpadkov ob občinski cesti med Spodnjimi in Zgornjimi Hočami (po domače rečemo čez Klanec). Nekdo, čigar identiteta nam ni poznana, redno odmetava komunalne odpadke ob cesti. S tem nehote ali pa hote ustvarja slabo sliko kraja za vse, ki tu živimo, pa tudi tistim, ki sem zaidejo naključno ali pa so na poti do izbranih turističnih destinacij v bližini.

Sanacija plazu

V teku je izgradnja podpornega zidu za sanacijo plazu ob občinski cesti v Pivoli (javna pot številka JP 880292). Dela izvaja podjetje PGGH, d. o. o., in potekajo po terminskem planu.

Pristojnosti medobčinskih inšpektorjev

Ti nadzorujejo občinske ceste, ravnanje s komunalnimi odpadki, priključevanje na javni kanalizacijski sistem in tudi turistične takse

Medobčinska inšpekcija, ki deluje znotraj Skupne občinske uprave Maribor, izvaja nadzor nad različnimi zakoni in podzakonskimi akti, med katere sodijo tudi občinski odloki. Deluje na območju 18 občin ustanoviteljic, med katere sodi tudi Občina Hoče-Slivnica. Sedež Medobčinske inšpekcije je v Ulici heroja Tomšiča 2 v Mariboru, občani pa lahko prijave podajajo pisno, po elektronski pošti, po telefonu in v času uradnih ur, vendar je slednje, zaradi ukrepov, povezanih s covid-19, trenutno omejeno. Vsak občan ima pravico, da ob podaji prijave ostane anonimen.

Eno izmed najpomembnejših področij nadzora Medobčinske inšpekcije je nadzor nad občinskimi cestami in nadzor nad ravnanjem s komunalnimi odpadki. Velik poudarek je namenjen tudi nadzoru nad priključevanjem objektov na javni kanalizacijski sistem, na vodovodno omrežje, spoštovanju določil prostorskih aktov ob gradnjah enostavnih objektov, oglaševanju in nadzoru turistične takse. Medobčinska inšpekcija je pristojna še na veliko drugih področjih, vendar bomo tokrat predstavili najpogostejše primere.

Ko govorimo o občinskih cestah, prioriteten princip delovanja temelji na odpravljanju nepravilnosti, ugotovljenih na podlagi določb Zakona o cestah in na njegovi osnovi sprejetih podzakonskih aktov ter odlokov lokalnih skupnosti o občinskih cestah. V tem segmentu nadzora je najpomembnejše zagotavljanje nemotenega in neoviranega prometa po občinskih cestah, nadzorovanja nedovoljenih posegov na občinskih cestah in ob njih ter nadzor nad opravljanjem rednega vzdrževanja občinskih cest. Največ pozornosti na tem področju inšpekcija zato namenja opravljanju rednih inšpekcijskih nadzorov na občinskih cestah na celotnem območju svoje krajevne pristojnosti. Ob tem se ugotavlja, da se še vedno veliko posegov ob občinskih cestah izvaja brez pridobljenih soglasij, katere izdaja občinska uprava Občine Hoče-Slivnica. Največ tovrstnih primerov se pojavlja predvsem pri gradnji ograj v varovalnih pasovih občinske ceste, urejanju odvodnjavanja ob občinskih cestah, pri gradnjah novih priključkov ali rekonstrukcijah obstoječih priključkov na občinske ceste ter poškodovanju občinskih cest ob spravilih lesa brez predhodno pridobljenih soglasij. Ob tem je potrebno

omeniti tudi obvezo lastnikov zemljišč ob občinskih cestah, da redno skrbijo za obrezovanje vegetacije na način, da le-ta ne bo segala v območje ceste, zakrivala prometne signalizacije ali onemogočala uporabo pločnikov in kolesarskih poti. V primerih, kadar je vegetacija razraščena v prosti profil cestišča na način, da ogroža varno uporabo za vse udeležence v prometu, lahko inšpekcija odredi vzdrževalcu občinskih cest, da v najkrajšem času izvede obrez in tako zagotovi varno odvijanje prometa po občinski cesti. Na terenu se ugotavlja tudi, da veliko objektov na območju občine odvaja meteorne vode neposredno na cesto, kar pa je v skladu z Zakonom o cestah, prepovedano.

Velik poudarek pri izvajanju nadzora inšpekcija nameni področju ravnanja s komunalnimi odpadki, med katerega sodi obvezna uporaba storitev javne službe, torej priključevanje objektov v redni odvoz odpadkov, pravilno odlaganje in ločevanje odpadkov na izvoru in v okolju ter nadzor nad zadostnim volumnom posod, ki pripadajo posameznemu objektu. Na tem mestu je potrebno poudariti, da je nedovoljeno odlaganje odpadkov v naravno okolje še vedno realnost, vse več je opaziti t. i. izletniških odpadkov ob povezovalnih poteh na območju Pohorja, kar pomeni, da izletniki svojih odpadkov ne odnesejo s seboj, temveč jih puščajo ob cestah, občina pa nato s prizadevnimi delavci Režijskega obrata skrbi, da se tovrstni odpadki čim hitreje odpeljejo v zbirni center. Inšpekcija prav tako dobiva veliko prijav s strani policije, kadar občani svoje odpadke kurijo, predvsem zeleni obrez in manjše komunalne odpadke, vendar niti kurjenje odpadkov niti zelenega obreza ni dovoljeno in je za tovrstno početje predviden tudi izrek visoke globe. Zelenega obreza prav tako ni dovoljeno odlagati v gozdovih, temveč ga je potrebno odpeljati v zbirni center. Še vedno pa se v naravi najdejo nedovoljeno odloženi odpadki, kot na primer salonitne plošče, takrat pa ukrepanje prevzame Inšpektorat RS za okolje in prostor. V vsakem primeru, kadar se odpadki nedovoljeno odlagajo na zemljišča v lasti fizičnih oseb, v skladu z določbo Zakona o varstvu okolja mora za njihovo odstranitev poskrbeti lastnik zemljišča.

V zadnjih dveh letih je inšpekcija uvedla veliko postopkov v zadevah vključevanja v redni odvoz odpadkov počitniških objektov na območju Pohorja, saj občinski odlok določa, da je uporaba storitev javne službe obvezna tudi za vse lastnike, uporabnike in najemnike objektov, v katerih le-ti nimajo prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča. Ta določba odloka je zelo pomembna, saj to pomeni, da se odpadki, ki se ustvarjajo ob bivanju v počitniških objektih, pravilno odlagajo in ne bremenijo okolja, kot je bila to navada preteklih let, predvsem ob koncih vikendov, ko so se vreče z odpadki odlagale vzdolž več občinskih cest na območju Slivniškega in Hočkega Pohorja.

Velik porast prijav inšpekcija beleži na področju opravljanja sanitarnih košenj stavbnih zemljišč ob objektih. Kadar se tovrstna prijava obravnava, inšpektor lastniku zemljišča odredi košnjo, kadar je zemljišče zanemarjeno in košnja ni bila opravljena dalj časa. V ta del pristojnosti Medobčinske inšpekcije pa ne sodi izrekanje ukrepov na kmetijskih zemljiščih, ki se urejajo v

skladu z določbami Zakona o kmetijskih zemljiščih in jih nadzira Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo.

Izpostaviti moramo še eno področje nadzora Medobčinske inšpekcije, ki pa je relativno novo, saj gre za presojanje gradnje enostavnih objektov v skladu z določbami prostorskih aktov. Na območju Občine Hoče-Slivnica največ prijavi iz tega naslova beležimo v zvezi s postavitvami medsosedskih ograj, ut za shranjevanje orodja ter nadstreškov za avtomobile. Na tem mestu je pomembno opozoriti občane, da se pred postavitvijo tovrstnih objektov predhodno pozanimajo o zahtevah prostorskega akta, saj je objekte po njihovi umestitvi v prostor težje premikati oziroma prestavljati, njihova morebitna odstranitev v sklopu inšpekcijskega postopka pa terja dodatne stroške. Predvsem je zelo pomembno, da preverijo zahtevane odmike od meje s sosednjim zemljiščem, kadar soglasja lastnika sosednjega zemljišča, da se objekt lahko postavi na mejo, ni mogoče pričakovati.

Medobčinska inšpekcija uvede postopke tudi v primerih, kadar se po izgradnji kanalizacijskega sistema objekt ne priključi na javni kanal. Takrat inšpektor z odločbo določi rok, v katerem je lastnik dolžan poskrbeti za pridobitev ustreznega soglasja pri izvajalcu javne službe ravnanja z odpadnimi vodami in izvesti priključek. V primerih, kadar ima objekt greznico in leži na območju, kjer javna kanalizacija ni izgrajena, inšpekcija na podlagi prejetih prijav izvajalca javne službe lastniku objekta

odredi njeno praznitev, če ta zahteva ni bila izpolnjena v skladu z določbami občinskega predpisa.

Kot je bilo uvodoma že omenjeno, je spekter pristojnosti Medobčinske inšpekcije zelo širok, področje dela zelo zanimivo in raznoliko. Občina Hoče-Slivnica zagotovo sodi med tiste, kjer je raznolikih prijav največ, prav tako je potreba po prisotnosti inšpekcijske službe večja kot drugod. To je vsekakor posledica tega, da je tudi občina sama po sebi zelo raznolika in z večjim številom prebivalcev glede na druge občine ustanoviteljice. Glede na poročila o delu inšpekcije iz preteklih let se ocenjuje, da je delovanje Medobčinske inšpekcije na območju Občine Hoče-Slivnica učinkovito, odnos in sodelovanje z občani pa zelo dober, kar se vidi v hitrih odpravah nepravilnosti na terenu. Za učinkovit nadzor je, poleg strokovno usposobljenega kadra z veliko izkušnjami 's terena' znotraj inšpekcije, ključnega pomena tudi uspešno sodelovanje z občinsko upravo občine ustanoviteljice ter predstavniki izvajalcev javnih služb, kar nedvomno drži tudi za Občino Hoče-Slivnica.

➔ Nina Mikl

Prvi referendum v občinski zgodovini

Rogožani bodo konec novembra odločali ali se tudi pošteno priključiti Hočam

Krajanke in krajanje Krajevne skupnosti (KS) Rogoza boste na svetovalnem referendumu 29. 11. 2020 odločali o vprašanju: »Ali ste za to, da se spremeni prebivalcem Krajevne skupnosti Rogoza poštna številka 2204 Miklavž na Dravskem polju v poštno številko 2311 Hoče?« Svetovalni referendum je razpisan na pobudo Krajevne skupnosti Rogoza z željo, da imajo krajanke in krajanje KS Rogoza poštno številko 2311 Hoče. Z namenom, da se ugotovi volja občanov, se je Občinski svet Občine Hoče-Slivnica na podlagi Zakona o lokalni samoupravi odločil, da razpiše svetovalni referendum.

Glede na nastalo situacijo zaradi korona krize je občinska uprava v sodelovanju s številnimi pravnimi in IKT-strokovnjaki razvila sistem, ki bo omogočal preverjanje volje krajanek in krajanov na svetovalnem referendumu s pomočjo e-glasovnice in tako omogočil krajanke in krajanom varen način izražanja volje kljub slabi epidemiološki sliki. Strokovna ekipa je razvila unikatni način, ki bo omogočil, da bo svetovalni referendum s posebno e-glasovnico izveden zakonito, legitimno in varno. Zagotovljena bo anonimnost oddaje glasu. Svoj glas boste lahko oddali od doma, preko računalnika ali pametnega telefona. Osebe, ki nimajo možnosti elektronske oddaje glasu, bodo lahko svoj glas oddale na volišču v prostorih KS Rogoza na posebni glasovalni enoti. Ker poštna številka ni navedena na nobenem od uradnih osebnih dokumentov, menjava poštnih številke za krajanke in krajanje KS Rogoza ne predstavlja nobenega stroška.

Več informacij o izvedbi svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico bo objavljenih na spletni strani Občine Hoče-Slivnica. Krajanke in krajanje Krajevne skupnosti Rogoza boste prejeli več informacij tudi v dopisih po klasični pošti, zato bodite pozorni na pošto, ki jo boste prejeli s strani Občinske volilne komisije Občine Hoče-Slivnica. Vsak volilni upravičenec bo namreč prejel po pošti dva dopisa s podrobnimi navodili glede glasovanja ter z unikatnimi kodami, s katerimi se bo identificiral ob oddaji glasu. Za vse dodatne informacije, vezane na glasovanje in izvedbo svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico, se lahko obrnete na mag. Vanjo Jus, tajnico Občinske volilne komisije, preko elektronske pošte vanja.jus@hoce-slivnica.si ali preko telefonske številke: 02 616 53 36.

Na podlagi Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 - UZS68, 66/00 - UZ80, 24/03 - UZ3a, 47, 68, 69/04 - UZ14, 69/04 - UZ43, 69/04 - UZ50, 68/06 - UZ121,140,143, 47/13 - UZ148, 47/13 - UZ90,97,99 in 75/16 - UZ70a), 46. b. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 - uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 - ZUJF, 14/15 - ZUUJFO, 11/18 - ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 - ZIUZEOP-A in 80/20 - ZIU00PE), 1., 5., 60. in 81. člena Statuta Občine Hoče-Slivnica (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 61/2018 in št. 27/2020), ob upoštevanju določb 3. in 30. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi ZRLI (Uradni list RS, št. 26/07 - uradno prečiščeno besedilo, 6/18 - odl. US in 52/20) in zaradi izrednih epidemioloških okoliščin ob pojavu koronavirusa SARS-CoV-2 (COVID-19), je Občinski svet Občine Hoče-Slivnica dne 22. 10. 2020 na 13. redni seji sprejel naslednji

ODLOK O RAZPISU SVETOVALNEGA REFERENDUMA S POSEBNO E-GLASOVNICO O VPRAŠANJU spremembe poštnih številke prebivalcem Krajevne skupnosti Rogoza, ki uporablja poštno številko 2204 Občine Miklavž na Dravskem polju, v poštno številko 2311 Hoče (Občina Hoče-Slivnica)

I. Vrsta referenduma

1. člen

Občinski svet Občine Hoče-Slivnica razpisuje svetovalni referendum s posebno e-glasovnico, na katerem se bo odločalo o naslednjem vprašanju:

»Ali ste za to, da se spremeni prebivalcem Krajevne skupnosti Rogoza poštna številka 2204 Miklavž na Dravskem polju v poštno številko 2311 Hoče.«

II. Besedilo vprašanja

2. člen

Na svetovalnem referendumu glasujejo glasovalni upravičenci neposredno in tajno z e-glasovnico.

Vprašanje, o katerem se bo odločalo na svetovalnem referendumu, se glasi:

»Ali ste za to, da se spremeni prebivalcem Krajevne skupnosti Rogoza poštna številka 2204 Miklavž na Dravskem polju v poštno številko 2311 Hoče?«

III. Navodilo za glasovanje

3. člen

Občan, ki je volilni upravičenec, je po pošti prejel dopis z navodili za glasovanje in unikatno kodo za oddajo e-glasovnice, ločeno pa še številko občana.

Glasuje se tako, da se elektronsko označi beseda »ZA«, če se glasovalni upravičenec strinja s spremembo poštnih številke, oziroma »PROTI«, če se s spremembo ne strinja.

4. člen

Glasovanje na svetovalnem referendumu s posebno e-glasovnico za referendumsko vprašanje se izvede na delu območja Občine Hoče-Slivnica - Krajevna skupnost Rogoza, kjer uporabljajo poštno številko 2204 Miklavž.

IV. Dan razpisa referenduma

5. člen

Za dan razpisa svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico, s katerim začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo svetovalnega referenduma, se določi 23. 10. 2020.

V. Dan glasovanja

6. člen

Glasovanje na svetovalnem referendumu s posebno e-glasovnico se izvede v nedeljo, 29. 11. 2020.

VI. Lokacija glasovanja

7. člen

Glasovanje bo potekalo preko svetovnega medmrežja. Obenem bo omogočeno glasovanje na glasovalni enoti, na dan predčasnega glasovanja in na dan glasovanja v stavbi Krajevne skupnosti Rogoza, Rogoška cesta 60, 2204 Miklavž na Dravskem polju.

VII. Končne določbe

8. člen

Postopek za izvedbo svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico vodi Občinska volilna komisija Občine Hoče-Slivnica, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki urejajo lokalno samoupravo po postopku, ki ga določa zakon o referendumu in o ljudski iniciativi.

Finančna sredstva za izvedbo svetovalnega referenduma s posebno e-glasovnico se zagotovijo iz proračuna Občine Hoče-Slivnica.

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem glasilu slovenskih občin.

Številka: 041-0004/2020

Datum: 22. 10. 2020

Občina Hoče-Slivnica, Dr. Marko Soršak, župan

Naš tekaški tour

Na letošnjem Teku pod Pohorjem več kot 350 tekačev

Občina Hoče-Slivnica je bila v nedeljo, 13. septembra, prizorišče tradicionalnega 4. teka pod Pohorjem. Sončna nedelja je v podpohorsko občino privabila več kot 350 tekačev in tekačic, ki so premagovali bodisi 10 kilometrov bodisi 6,5 kilometra dolgo raznoliko traso med polji, ob ribniku, med vinogradi Po besedah udeležencev je proga pravi »Tour de Hoče-Slivnica« in zahteva od posameznikov izjemno pripravljenost. Tekkaška prog se namreč vzpenja med vinograde, v hrib in tako tekačem in tekačicam ponudi neponovljiv razgled na čudovito naravo.

4. tek pod Pohorjem je bil ponovna odlična priložnost za sodelovanje lokalnega okolja z gospodarstvom. Tek so namreč podprla številna lokalna podjetja, ki so vključena v gospodarsko mrežo Občine Hoče-Slivnica. Največji podporniki projekta 4. teka pod Pohorjem so: Zavarovalnica Sava, Cestno podjetje Ptuj, Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca Maribor, Lekarne Maribor, Big screen, Hervis, Mariborski vodovod, Vabor, d. o. o., Kipertrans, ADK, Marijan Šotiček, s. p., Fructal, Radenska ...

Vsekakor pa je bil to praznični tekaški dan, ko so se aktivirali številni posamezniki in posameznice in pomerili moči na svojevrstnem poligonu. Poleg tega je bila to odlična priložnost za aktivno preživljanje prostega časa.

V Občini Hoče-Slivnica se skozi vse leto trudimo, da spodbujamo športne aktivnosti, še posebej smo ponosni, da nam je uspelo, da smo se tako odlično zapisali na zemljevid tekaških prireditev. Zdrav duh v zdravem telesu je prigan in vsak športni dogodek, ki se ga udeležimo, je priložnost, da smo bolj zdravi in ostanemo zdravi. Še posebej smo ponosni, da nam je uspela organizacija in izvedba tako velikega dogodka v času, ko se spopadamo z širjenjem virusa Covid-19. Športna prireditev na prostem je aktiven prispevek Občine Hoče-Slivnica k ohranjanju zdravja v lokalnem okolju.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki se pomagali, da je 4. tek pod Pohorjem uspel, in vsem, ki ste ga kakorkoli podprli. Veselimo se vaše družbe na 5. teku pod Pohorjem. Ob tem pa vas vabimo, da si športne utrinke, ujete v foto objektiv, ogledate na spletni strani naše občine.

Metka Oberlajt

Z olimpijsko zastavo in baklo

Druga mini olimpijada tokrat pred Večnamensko športno dvorano Hoče in na igrišču v Slivnici

Mini olimpijada je projekt, ki je namenjen otrokom, ki obiskujejo prvo triado devetletne osnovne šole, in predšolskim otrokom. Druga mini olimpijada v Občini Hoče-Slivnica je potekala na dveh lokacijah in v dveh terminih, tako da smo lahko zagotovili uresničevanje vseh priporočil in ukrepov za preprečevanje in širjenje virusa covid-19. Športno tekmovanje je potekalo pred Večnamensko športno dvorano Hoče in na igrišču v Slivnici. Športni dogodek za male športnike je potekal v okviru 22. občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica, in sicer v soorganizaciji Športne zveze Občine Hoče-Slivnica in pod okriljem Olimpijskega komiteja Slovenije.

Športnega dogodka se je udeležilo skupaj preko 400 otrok iz Osnovne šole Dušana Flisa Hoče in OŠ Franca Lešnika Vuka iz Slivnice. Gre za izjemen projekt, kjer je potrebno sodelovanje šol, društev, Olimpijskega komiteja, občine, prostovoljcev, ki skupaj dihalo kot en in na takšen način pričarajo nepozaben dogodek za otroke in organizatorje.

Dogodek bo zagotovo ostal v nepozabnem spominu vseh sodelujočih, saj je šlo tudi za predstavitev olimpijskega gibanja – olimpijskega in fair play protokola, kjer so zmagovalci vsi. Na tem tekmovanju se namreč držimo načela »Pomembno je sodelovati, ne vedno zmagati«.

Namen mini olimpijade je spodbuditi otroke k redni športni aktivnosti ter jih navdušiti za šport in aktivno življenje. Spodbudne športne besede je zbranim na obeh dogodkih povedal Igor Rašič, boksar, ki je že od malih nog športnik po duši in srcu.

Z boksom se ukvarja vse od leta 1992 in vse do leta 2008 je v tem športu tudi tekmoval. Mladim je povedal, da je večkratni državni prvak v boksu in da je šport njegov način življenja, ki mu daje energijo. Vse prisotne pa je povabil, da se mu kdaj pridružijo na treningu boksa, saj zadnja leta aktivno trenira vse generacije.

Prireditve je pozdravila in pohvalila vse mlade udeležence tudi Andreja Kavaš, podžupanja Občine Hoče-Slivnica. Kot se za veliko športno prireditev najmlajših spodobi, je pred pričetkom iger potekal pravi olimpijski protokol z olimpijsko zastavo in baklo, ki so jo ob zvokih olimpijske himne na prizorišče prinesli otroci, udeleženci mini olimpijade.

Potem so se tekmovanja v najrazličnejših športnih panogah lahko pričela. Seveda vedno v skladu z olimpijskimi načeli odličnosti, solidarnosti in prijateljstva. Otroci so se pomerili na tematskih postajah. Dopoldan je potekal v izjemnem športnem duhu. Brez poškodb in z nepozabnimi spomini in izkušnjami.

Iskrena zahvala vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi 2. mini olimpijade. Še posebna zahvala Športni Zvezi Občine Hoče-Slivnica, Balinarskemu klubu Hoče, Odbojškarskemu klubu Formis, Judo klubu Apolon, Svizec sportu, Odbojškarskemu klubu Hoče, Igorju Rašiču, Boštjanu Geiserju, vsem prostovoljcem in prostovoljcem in Olimpijskemu komiteju Slovenije za vso podporo in pomoč pri izvedbi.

➡ Bojan Geiser

EKO SKLAD

SLOVENSKI OKOLJSKI
JAVNI SKLAD

SUBVENCije EKO SKLADA ZA OBČANE, PREJEMNIKE REDNE DENARNE SOCIALNE POMOČI

Energetska revščina se pojavlja v gospodinjstvih z nizkimi dohodki, ki zaradi socialne stiske ne morejo zagotavljati primerno toplega stanovanja in drugih energetskih storitev po sprejemljivi ceni. Energetska revščina najpogosteje prizadene najbolj ranljive skupine, kot so brezposelni, upokojniki in slabo plačani zaposleni.

Eko sklad občanom, prejemnikom redne denarne socialne pomoči, nudi subvencije za več ukrepov, ki bodo pripomogli k zmanjševanju energetske revščine in k zmanjšanju stroškov za energijo ter izboljšanju kvalitete bivanja:

- 100 % subvencije za socialno šibke občane – subvencioniranje ukrepov učinkovite rabe energije v 500 gospodinjstvih z nizkimi prihodki za reševanje energetske revščine – program ZERO500.
- 100 % subvencije za zamenjavo kurilnih naprav.
- 100 % subvencije pri obnovi večstanovajske stavbe.
- Brezplačni obisk energetskega svetovalca, v okviru mreže ENSVET, na domu z brezplačnim paketom naprav ter nasveti za manjšo rabo energije.

OPOZORILO: Pri vseh vlogah je potrebno priložiti potrdilo o prejemanju denarne socialne pomoči.

100 % SUBVENCije ZA SOCIALNO ŠIBKE OBČANE - Program ZERO500

Eko sklad je 3. 7. 2020 objavil javni poziv za dodeljevanje nepovratnih finančnih spodbud socialno šibkim občanom za investicije v energetske obnove njihovih stavb. Subvencija je lahko dodeljena za naslednje ukrepe:

- toplotna izolacija strehe in/ali stropa proti neogrevanemu prostoru,
- toplotna izolacija zunanjih sten,
- vgradnja energijsko učinkovitih oken in/ali vhodnih vrat,
- zamenjava neučinkovitega sistema priprave tople vode z grelnikom vode s sprejemniki sončne energije,
- zamenjava neučinkovitega sistema priprave tople vode z grelnikom vode s toplotno črpalko,
- vgradnja lokalnega prezračevanja z vračanjem toplote odpadnega zraka.

OPOZORILO: Ukrepi na objektu se lahko pričnejo izvajati šele po podpisu pogodbe.

Višina nepovratne finančne spodbude znaša kar 100 % upravičenih stroškov projekta, vendar ne več kot 9.620 EUR z DDV. Poziv velja do 31. 12. 2020.

Do subvencije je upravičena vsaka fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- Je polnoletni državljan Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.
- Ima prijavljeno stalno prebivališče in dejansko živi na naslovu stavbe, kjer se bo investicija izvajala.
- Je bil zadnjih 9 mesecev pred vložitvijo vloge ter je na dan vložitve vloge prejemnik denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka po predpisih Republike Slovenije, ki urejajo socialne transfere.
- Je vlagatelj sam ali skupaj z enim oz. več družinskih članov, ki so navedeni v Odločbi Centra za socialno delo o priznanju pravice vlagatelja do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka, lastnik ali solastnik vsaj do ½ eno- oz. dvostanovanjske stavbe ali etažni lastnik ali solastnik vsaj do ½ stanovanja v dvostanovanjski stavbi, kjer se bo izvedel projekt.

100 % SUBVENCIJA EKO SKLADA ZA ZAMENJAVO STARE KURILNE PEČI

Eko sklad prejemnikom redne denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka povrne celoten strošek zamenjave stare peči. Prejemniki so lahko:

- lastniki/solastniki/etažni lastniki **ali**
- člani gospodinjstva lastnika/solastnika/etažnega lastnika, ki je naveden na odločbi CSD **ali**
- najemniki v stavbi, katere lastnica/solastnica/etažna lastnica je občina ali RS in so tu stalno prijavljeni **ali**
- člani gospodinjstva najemnika eno ali dvo stanovanjske stavbe, katere lastnica/solastnica/etažna lastnica je občina ali RS, ki je naveden v odločbi CSD ter so tu stalno prijavljeni.

100 % SUBVENCIJE PRI OBNOVI VEČSTANOVANJSKE STAVBE

Eko sklad prejemnikom redne denarne socialne pomoči, ki so etažni lastniki, povrne celoten strošek njihovega deleža naložbe v večjo energijsko učinkovitost stavb s tremi ali več deli in prenovo skupnih kotlovnice.

Pri tem gre za 100 % subvencijo pri obnovi bloka (izolacija fasade, strehe, kleti ipd.) za prejemnikov delež v okviru prenove bloka. Izkoristijo jo lahko tudi pri nakupu nove kurilne naprave na lesno biomaso, toplotne črpalke, plinskega kotla ali toplotne postaje v skupnih kurilnicah blokov.

Namenjena je prejemnikom redne denarne socialne pomoči in/ali varstvenega dodatka, ki so hkrati:

- lastniki ali solastniki stanovanja v starejšem bloku.

BREZPLAČNI OBISK ENERGETSKEGA SVETOVALCA, V OKVIRU MREŽE ENSVET, NA DOMU Z BREZPLAČNIM PAKETOM NAPRAV TER NASVETI ZA MANJŠO RABO ENERGIJE

Kako do brezplačnega obiska na domu in paketa?

1. Odločitev za obisk.
2. Občani, ki so prejemniki redne denarne socialne pomoči, se lahko pri strokovnem delavcu na njihovem **Centru za socialno delo z izpolnjenim letakom ZERO (prijavnico)** prijavijo na brezplačni obisk energetskega svetovalca na domu.
3. Možnost oddaje prijavnice (letak ZERO) tudi preko pošte **skupaj s kopijo odločbe CSD o redni/izredni denarni socialni pomoči, varstvenem dodatku ali kopijo potrdila o prejemanju denarne socialne pomoči.**
4. Po pošti nato prejmete obvestilo, kdaj vas energetskega svetovalca pokliče in se dogovorita za datum obiska na domu.
5. Ob obisku energetskega svetovalca na domu prejmete še paket brezplačnih naprav in materialov za varčevanje z energijo in vodo, kot so: led sijalke, podaljški za električno stikalom za izklop, varčevalni nastavki za pipo in tuš, tesnila za okna ipd.

Ob obisku na domu energetskega svetovalca izvede ustrezne meritve in izračune, na podlagi katerih svetuje, kako zmanjšati rabo energije in vode in s tem stroške. Z enostavnimi ukrepi in brezplačnim paketom naprav, ki ga prejmete med obiskom, lahko zmanjšate porabo energije in vode ter letno prihranite do 100 EUR!

Več informacij o nepovratnih finančnih spodbudah, ki jih Eko sklad nudi občanom, prejemnikom redne denarne socialne pomoči, najdete na spletni povezavi: <https://www.ekosklad.si/prebivalstvo/pridobite-spodbudo/zmanjsevanje-energetske-revsine>

EKO SKLAD

SLOVENSKI OKOLJSKI
JAVNI SKLAD

Samopostrežni »jabkomat«

Pri Sadjarstvu Vrecl uvedli veliko novost – prodajo jabolk iz samopostrežnega avtomata

Sadjarstvo Vrecl iz Zgornjih Hoč vam predstavlja novost v svoji ponudbi. Na lokaciji Zg. Hoče 4, kjer smo vam že do sedaj ponujali vse naše pridelke, smo postavili samopostrežni »jabkomat«. Iz njega si lahko kadarkoli sami postrežete: različne sorte jabolk v kartonskih ročkah po 5 kg, v kartonskih zabojčkih po 10 kg in v lesenih zabojih po 15 kg. Prav tako je na voljo domači 100 % jabolčni sok v litrskih steklenicah oz. v petlitrski embalaži in pa litrski domači jabolčni kis.

Opozorili bi vas le na to, da naša blagajna ob hladilnikih, na katerih piše Izberi – plačaj – vzemi, ne vrača drobiža. Zato vas prosimo, da si za tak nakup vedno pripravite tudi evrske kovance.

Upamo, da smo vam, tudi zavoljo sedanjih spremenjenih – žal »brezstičnih« časov – naše pridelke še bolj približali in vam bodo tako še lažje dostopni.

➡ Gizela Vrecl

Prostovoljec vsaj za en dan

Projekt »Dobro za ljudi in planet« predstavljen na Pohorski tržnici

Kaj je 'dan za spremembe'? Dan za spremembe je največja vseslovenska prostovoljska akcija, ki je nastala z namenom spodbujanja državljanov k aktivnemu odzivu na potrebe svoje skupnosti. Že vse od leta 2010 v začetku pomladi s sloganom akcije »Ne prepuščaj se toku, spreminjaj tudi ti!« nagovarjamo prebivalce Slovenije, da zavijajo rokave in skupaj vsaj za en dan postanejo prostovoljci in prostovoljke.

Več kot 115.000 posameznikov je s številnimi akcijami, izvedenimi v okviru 'dneva za spremembe' že spreminjalo zanemarjena igrišča v barvita mesta druženja, osamljene vsakdane v pomladni živžav, stari robji so namenjali novo rabo, z izmenjavo oblačil in predmetov pomagali šolskim skladom, premagovali osamljenost, širili spoštovanje in spodbujali sodelovanje ter prispevali k odpravi različnih oblik diskriminacije.

Predstavitve projekta je potekala 19. septembra na Pohorski tržnici. Predstavitve projekta je bila obenem zasnovana v obliki omejenega druženja degustacijske ponudbe dobrot lokalnega turističnega ponudnika – izletniške kmetije Vrecl.

S sodelovanjem VeGeC Občine Hoče-Slivnica ter občinskih vrtcev smo sredi septembra pripravili prav poseben plakat prostovoljstva, solidarnosti in pomoči. Otroci vrtca Slivnica, Hoč ter Rogoze so se aktivno vključili v projekt 11. dan za spremembe in izdelali plakat solidarnosti in pomoči ljudem, živalim in naravi. Skozi otroške oči je nastal unikaten plakat.

S to akcijo smo želeli otrokom približati prostovoljski način ustvarjanja in dela: Prepuščaj se toku domišljije in ustvari prav posebno ribico tudi ti – naj bo ta dan namenjen vsem, ki so nujno potrebni pomoči.

Prav poseben plakat smo s pomočjo obiskovalcev Pohorske tržnice izdelali tudi ob dnevu predstavitve projekta, kjer je imel vsak možnost narisati ribico za spomin.

➡ Veronika Tonejc

Na Jugovo domačijo v okrnjeni zasedbi

Od pokola partizanov in domačinov v Rančah minilo že 76 let

Leto je naokoli in ponovno smo se v okviru praznika KS Slivnica, praznika Občine Hoče-Slivnica in praznika KS Fram podali na Jugovo domačijo v Rančah. Žal je letošnja proslava potekala v zelo spremenjeni obliki zaradi korona virusa in omejitev NIJZ. Organizatorja sta bila krajevna organizacija Zveze borcev za ohranitev vrednot narodno-osvobodilnega boja Fram in KS Fram, kot vsako leto pa je tudi letos sodelovalo Društvo krajanov Ranče. Seveda so se organizatorji odločili, da se letošnja proslava izvede v posebnih pogojih brez kulturnega programa, katerega izvajalci bi bili učenci Osnovne šole Fram in mešani pevski zbor iz Frama.

Tako smo se kljub posebnim razmeram podali na pohod iz KS Slivnica v nedeljo, 20. septembra, izpred prostorov DU Slivnica. Udeležba na pohodu je bila okrnjena, vendar se je vseeno na prireditvenem prostoru pri spomeniku zbralo približno 50 ljudi. Prednjačili so predstavniki Zveze slovenskih častnikov iz Slivnice.

Ob 11. uri se je pričela proslava ob 76-letnici požiga Jugove domačije in žrtev napada nanjo. Kratek nagovor je imel podpredsednik OO ZB za ohranitev vrednot NOB Maribor Jože Vrbnjak, ki je orisal kratko zgodovino Jugovega. Poudaril je pomen srečanj in ohranjanja spomina na te tragične dogodke, ob koncu pa se je zahvalil domačinom Meglič – Pristovnik za skrb in lepo urejeno obeležje.

V nadaljevanju sta prisotne še nagovorila podžupanja Občine Hoče-Slivnica Andreja Kavaš, ki je opravičila odsotnost župana in pozdravila vse pohodnike ter se zahvalila domačinom za skrb

pri vzdrževanju obeležja, nato je spregovoril še župan Občine Rače-Fram Branko Ledinek. Izrekel je zahvalo vsem, ki kakorkoli prispevajo k ohranjanju tradicije na Jugovem. Vsem je zaželel še dosti zdravja in da bi čim prej minila korona kriza, tako da bi se naslednje leto zopet lahko družili v normalnih pogojih.

Praporščaki iz vrst KO ZB za ohranitev vrednot NOB Fram in Občine Hoče-Slivnica ter zastavonoša Zveze častnikov so se poklonili padlim. Predstavniki organizacij KO ZB Fram in Hoče-Slivnica so v sodelovanju podžupanje in župana položili vence pri spomeniku in spominski plošči ter prižgali sveče.

S tem smo zaključili obujanje spomina na dogodke izpred 76 let z željo, da nas v prihodnjem letu ne bo več oviral korona virus in se bomo ponovno lahko zbrali v večjem številu. Ob koncu bi se zahvalil domačinom Pristovnik – Meglič za gostoljubje, ki so nam ga nudili, ter seveda predstavnici KO ZB Fram Zdenki Čretnik za osebno postrežbo z okusno sirovo in orehovo gibanico, KS Slivnica za nudeno kapljico rujnega vina, pa tudi Društvu krajanov Ranče za pripravo prostora ter za gibanico in pijačo za vse prisotne.

Zahvala gre tudi pohodnikom in praporščakom ter zastavonoši za udeležbo na pohodu in proslavi. Naj ob koncu izrazim vsem zahvalo v svojem imenu in v imenu KS Slivnica ter v imenu OO ZB Občine Hoče-Slivnica in želim čim več zdravih trenutkov.

➡ Peter Kovaček

📷 Zdenka Čretnik

Samo praznovanje ali tudi odgovornost

Razmišljanje ob praznovanju svete birme v župniji Hoče

Že nekaj let imamo praznovanje zakramenta svete birme v jesenskem času. Prva nedelja v oktobru tako postane praznična za mnoge naše družine, kjer imajo svojega birmanca. Tako je bila tudi sončna nedelja, 4. oktobra 2020, praznik naše župnije sv. Jurija Hoče.

Ne bom vam pisala, kaj pomeni za kristjana ta zakrament, saj lahko o njem veliko preberete na internetu, kjer so tudi slikovno predstavljene mnoge birme po slovenskih župnijah. Naj poudarim le eno misel: to je dan, ki bi naj potrdil mlade za odgovorne ljudi, za kristjane, ki svojo vero tudi živijo. Ki se znajo v življenju za vse zahvaljevati, ki živijo odgovorno življenje do sebe in drugih – in do okolja, narave. Darovi Svetega Duha naj bi postali njihova pot v življenje odraslih ljudi. Prav zato se ta zakrament podeljuje ob zaključku osnovne šole, ko bi naj počasi že razumeli, da je treba tudi svobodo živeti odgovorno ...

Ugotovili ste že, da pišem v nekem čudnem pogojniku »naj bi ...« in ne postavljam nobenih trditev. Vse preveč se namreč zavedam resničnega življenja in preprostega dejstva, da je za premnoge mlade to le samo praznovanje, mogoče tudi neka družinska obveznost ... Nekoč je celo veljalo, da je treba k birmi zaradi darov, kar pa danes po moje ni več tako v ospredju, saj mladi že mnogo prej dobivajo stvari, ki jim še niso dorasli ... Res pa je tudi, da mnogi sprejmejo ta zakrament z vso resnostjo in z velikim veseljem, toda kmalu se v našem okolju, kjer je vera samo »nepotrebna obveznost« in ne način življenja, vse to izgubi. Mnogi šele v času, ko si ustvarjajo družine, ko imajo svoje otroke, posebej pa še v času preizkušenj, najdejo ponovno pot do molitve in do osebnega odnosa z Bogom, brez katerega so prej tako zlahka živeli. To je realnost življenja, ki jo moramo sprejeti; vsak mora najti svojo življenjsko pot in sprejeti odgovornost za svoje življenje, ki pa je vedno povezano tudi z drugimi ljudmi – v družini, v prijateljskem krogu, v okolju, v družbi ...

Prav to misel pa je poudaril tudi letošnji birmovalec Janez Lesnika, kancler Nadškofijskega ordinariata Maribor; v preprostem nagovoru je mladim položil na srce, naj ostanejo dobri in sočutni

Birmanci s svojim birmovalcem Janezom Lesniko (levo), župnikom Alojzom Petričem in katehistinjo Marinko Novak.

ljudje, naj ne pozabijo na vrednote, ki jih delajo človeške – in nikoli naj ne izgubijo upanja in veselja do življenja. V svojem nagovoru se je obrnil tudi na botre, ki so si jih birmanci s takšnim veseljem in zaupanjem izbrali. Odslej imajo odgovornost, da spremljajo življenje svojega varovanca in mu po potrebi tudi pomagajo pri pomembnih odločitvah – in zanj tudi molijo. Seveda pa so tu predvsem starši, ki so letos zaradi izrednih razmer ostali dobesedno pred vrati (kamor bi jih naši mladostniki včasih najraje postavili ...) – in to pred cerkvenimi vrati, saj so zaradi korona virusa lahko šli v cerkev le birmanci z botri. Tako je bil marsikdo prikrajšan za ta lepi obred birmovanja, ki pa bo zaradi mirne slovesnosti ostal udeležencem v lepem spominu. Domači župnik Alojz Petrič je s svojimi sodelavci skrbno pripravil varno okolje, s pesmijo pa so (zaradi manjše zasedbe) spremljali obred Fantje na vasi iz Rač, s katerimi poje tudi naš cerkveni pevec Miran Kosi. Hvala za lepo pesem, ki podari vsaki slovesnosti pravi odtенок lepote.

Tako je potekal eden redkih letošnjih cerkvenih in kulturnih praznikov v naši župniji. Tudi družinska praznovanja so marsikje ostala le v domačem krogu, množičnih »fešt« si niso mogli privoščiti. Mogoče pa bo komu še bolj ostalo v spominu prav to, da je bilo treba v cerkvi sedeti z masko, da si ne moreš privoščiti vsega, kar bi rad ... Da moraš biti odgovoren do sebe in drugih ... Mogoče je to tisti »drobec«, ki jim ga je letos podaril Sveti Duh za odgovorno življenje. In ko bomo vsi skupaj sneli maske, se bomo prisrčno nasmejali, si stisnili roke in se objeli – v sproščenem (odgovornem?) življenju. Naj vas spremlja Božji blagoslov, dragi birmanci!

➡ Majda Strašek Januš

📷 Foto Panda

Jaka se je prisrčno zahvalil domačemu župniku za priprave na birmo.

Župnijski praznik v Slivnici

Osrednjo slovesnost z blagoslovom obnovljenega župnišča je vodil kardinal Franc Rode

Župnijska cerkev, ki datira v leto 1146, je posvečena Marijinemu rojstvu in ta praznik vselej veličastno proslavimo. Zaradi letošnjih izrednih razmer so odpadli načrtovani kulturni dogodki, predavanja in srečelov. Smo pa Marijo počastili z devetdnevnico, pri kateri so sodelovali farani vseh vasi naše župnije. Predstavnik vasi je pri večerni maši sprejel Marijin kip, povabil sovaščane k češčenju in naslednji dan pri večerni maši kip predal predstavniku naslednje vasi – in tako je Marija »romarica« je obiskala celo župnijo.

Osrednja slovesnost je bila v nedeljo, 6. septembra, ko smo blagoslovili obnovljeno župnišče. Farani smo srečni, da smo z našimi prispevki in finančno pomočjo občin Hoče-Slivnica in Rače-Fram, za kar se jim zahvaljujemo, in s prizadevnimi izvajalci del uspeli župnišče obnoviti. Velika zahvala pa velja domačemu župniku Jožetu Šömnu, ki je s svojo vestnostjo in zagnanostjo urejal, da je teklo vse po načrtih.

Na naše veliko veselje in čast je obnovljeno župnišče blagoslovil eminenca Franc kardinal Rode, ki je tudi daroval slovesno sveto mašo ob asistenci domačega župnika in Sergeja Plaviša. Zaradi upoštevanja navodil širjenja korona virusa so verniki, ki niso mogli v cerkev, spremljali sveto mašo preko ekrana pod šotorom. Verniki smo zbrano sledili duhovno bogati pridigi kardinala, s katero se je dotaknil vsakega izmed nas. Položil nam je na srce, kako živeti v teh burnih časih v spoštovanju in tudi razumevanju ljudi drugih verstev in nazorov, da bo naša domovina res dom prijaznih, veselih ljudi, kot beremo v mitu o stvarjenju sveta. Živeti moramo živo vero, ki nas bo vodila v večnost k našemu Stvarniku.

Veseli smo bili, da sta se našega praznovanja udeležila tudi župana Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak z družino in župan Občine Miklavž Egon Repnik. Pri sveti maši je pel domači pevski zbor pod vodstvom Milene Crnjac in orgelski spremljavi mladega obetajočega organista Urbana Ferlinca. Župnik se je zahvalil vsem, ki so vložili svoje delo in trud pri obnovi župnišča, prav tako pa tudi županom zgoraj omenjenih občin za finančno pomoč pri obnovi župnišča in Občini Miklavž za denarno pomoč pri obnovi podružnične cerkve na Dobrovcah; podelil jim je zahvale in priznanja nadškofije Maribor.

Maši je sledilo druženje faranov. Pogostitev je bila zaradi izrednih razmer skromna, kar pa ni pokvarilo dobrega razpoloženja. Folklorna skupina KUD Milke Zorec je s svojimi plesi popestrila slovesnost, za kar se jim zahvaljujemo. Kardinal Rode se je druženja udeležil, spremljal dogajanja, se pogovarjal s farani in se na njihovo željo tudi z njimi fotografiral. Praznovanje smo zaključili kot velika družina »prijaznih, veselih« ljudi, čeprav nam čas ni najbolj naklonjen, ampak z Božjo pomočjo bomo zmogli.

➡ Milena Crnjac

📷 Anton Embreuš

Somaševanje pri slovesni sveti maši.

Kardinal Franc Rode v spremstvu domačega župnika blagoslavlja obnovljeno župnišče.

Fotografija visokega gosta z ožjimi župnijskimi sodelavci.

Branje pravljice v naravi

Pripovedovalec Peter Kovaček navdušil vrtčevske otroke

V sklopu projekta Nacionalni mesec skupnega branja (NMSB) 2020 smo za občinske vrtce pripravili »branje pravljice v naravi«. Na lokacijah vrtcev smo prvi petek v oktobru izvedli pravlično branje pravljice z naslovom: Midva sva prijatelja.

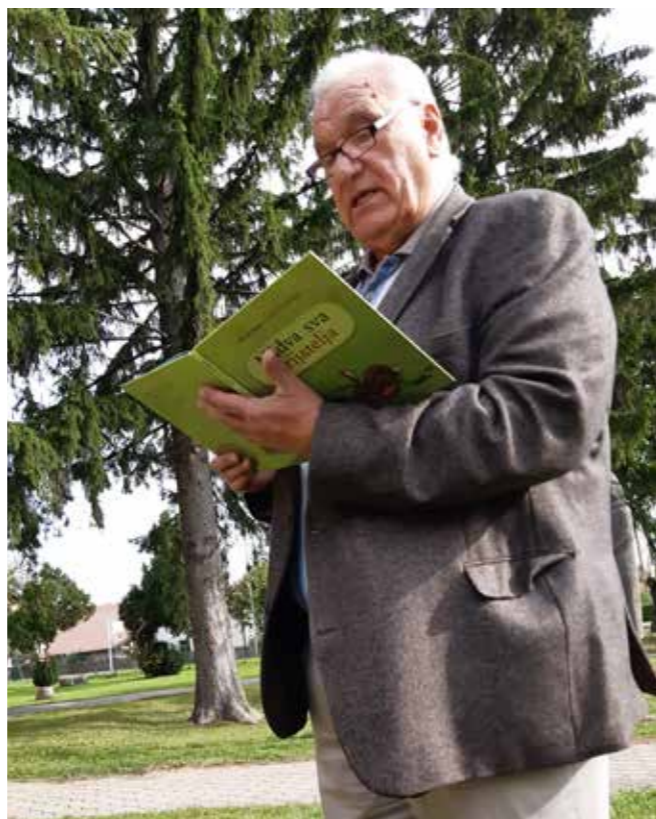
S strani večgeneracijskega centra (VeGeC) Občine Hoče-Slivnica so bili k sodelovanju vabljeni otroci vrtcev Rogoza, Hoče in Slivnica. Za nepozabno branje oziroma pripovedovanje pravljice je poskrbel predsednik Društva upokojencev Slivnica Peter Kovaček. Z medgeneracijskim povezovanjem smo izvedli čudovit dogodek na lokacijah treh krajevnih skupnosti Rogoza, Hoče ter Slivnica. Cilj dogodka je bil doseči medgeneracijsko sodelovanje in pomoč starejši in mlajši populaciji na poudarku pismenosti, izražanja govora ter medsebojnega druženja.

Nekaj misli o pravljici so strnili otroci vrtcev:

- zelo veliko prijateljev imamo v vrtcu in doma,
- tudi starši in stari starši so naši prijatelji, ki jih imamo zelo radi,
- narava in živali so največje prijateljstvo nas otrok.

S strani VeGeC Občine Hoče-Slivnica se zahvaljujemo občinskim vrtcem za sodelovanje v projektu ter posebno zahvalo namenimo g. Petru Kovačku za odlično sodelovanje v obliki pripovedovanja pravljice v naravi.

➡ Veronika Tonejc

Knjižni sejem na Pohorski tržnici

Zbrane knjige v čakalnici obeh zdravstvenih domov naše občine

Predstavitve in izvedba knjižnega sejma se dogaja s sodelovanjem Občine Hoče-Slivnica oziroma Pohorske tržnice. S knjižnim sejmom smo se pridružili ponudnikom tržnice v obliki izposojevalnice knjig. Knjižni sejem poteka vsako soboto ob lepem vremenu na Pohorski tržnici. Na knjižni sejem lahko obiskovalec tržnice prinese knjigo, jo zamenja ali si jo izposodi. Pridobljene knjige so namenjene tudi knjižnim policam (projekta Branju prijazna občina), ki jih imamo razpršene na lokacijah zdravstvenega doma Adolfa Drolca na lokaciji v Slivnici, Mariborska cesta 10, 2312 Orehova vas, in v Hočah, Bohovska cesta 7, 2311 Hoče, ter v pritličju Občine Hoče-Slivnica (čakalnica krajevnega urada), Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.

Veliko knjig si bralci izmenjate kar na sejmju, največ otroškega čtiva in slikanic, čeprav se nekateri otroci težko ločijo od svojih knjig, hkrati pa dobijo novo zanimivo knjigo.

V prihodnje pričakujemo še večjo odzivnost, saj se vsi zavedamo, da je knjiga vir znanja, da je knjiga naša prijateljica, ko smo sami, osamljeni, ali pa nas knjiga popelje v dogodivščine in neznano. Cilj knjižnega sejma je izmenjava knjižnega gradiva, ki ga več ne potrebuješ. V obliki zamenjaj ali podari dobi knjiga ponovno svoj namen.

➡ Veronika Tonejc

Nepozabnen popoldan z gasilci

Odgovori na vprašanja, kdo lahko postane gasilec in kakšni so »sprejemni izpiti«

S sodelovanjem občinskih gasilskih društev ter Večgeneracijskega centra (VeGeC) Občine Hoče-Slivnica smo za občane pripravili nepozabnen gasilski dogodek predstavitve dela gasilca prostovoljca. Sredi septembra smo v družbi PGD Hotinja vas preživeli prekrasen popoldan. Na lokaciji društva se nas je zbralo kar nekaj obiskovalcev. Boštjan Horvat, podpredsednik Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Hotinja vas, nam je posredoval zelo koristne podatke o delovanju PGD ter seveda o poteku nalog in delu gasilca prostovoljca.

Ključne naloge prostovoljnih gasilskih društev:

- preventivne naloge varstva pred požarom ter druge preventivne naloge na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- izvajanje zaščite, reševanja in pomoči ob požarih, naravnih in drugih nesrečah,
- vzgoja gasilske mladine,
- pomoč občanom na področju varstva pred požarom.

Namen prostovoljnega gasilskega društva je po besedah Boštjana Horvata, da ozavešča ljudi z različnimi predavanji in z drugim usposabljanji. Ljudi seznanja s požarno problematiko, dviga znanje in sposobnost članom društva in občanom na področju požarnega varstva. Sodeluje z organizacijami in društvi, ki se ukvarjajo s požarnim varstvom. Goji solidarnost, požrtvovalnost, nesebičnost in tovarštvo, kar je tradicija gasilskih društev. Skrbi za vključevanje gasilske mladine v društvo in jih vzgaja v samostojne in zavedne člane društva. Opravlja druge društvene naloge, ki dopolnjujejo gasilsko dejavnost za potrebe svojih članov in gospodarskih družb na svojem požarnem območju. Prostovoljni gasilec je lahko samo strokovno usposobljen, zdravstveno in psihofizično sposoben član gasilskega društva, ki izpolnjuje z zakonom določene pogoje.

Pogoji so:

- je strokovno usposobljen za gašenje in reševanje ter ima opravljen predpisani izpit za prostovoljnega gasilca,
- ima opravljen predpisani preizkus znanja, preizkus psihofizičnih sposobnosti in je zdravstveno sposoben za opravljanje gasilske službe,
- ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper življenje, telo in premoženje,
- je star od 18 do 63 let (moški) oziroma 18 do 55 let (ženske),
- operativne naloge opravlja prostovoljno.

Po prejetju vseh pomembnih podatkov so nam člani PGD Hotinja vas razkazali vozni park ter prikaz požarne evakuacije, pri kateri smo lahko tudi sodelovali. V imenu VeGeC Občine Hoče-Slivnica se zahvaljujemo PGD Hotinja vas za predstavitev dela gasilca prostovoljca.

➡ Veronika Tonejc

Delavnica učenja igranja glasbila

V vseh treh občinskih vrtcih donele otroške pesmice z vključenim elementom igranja glasbila in petja

V sklopu delovanja Večgeneracijskega centra (VeGeC) Občine Hoče-Slivnica smo za otroke občinskih vrtcev pripravili nepozabno delavnico »Učenje igranja glasbila s Tadejem«. Delavnica je potekala v začetku oktobra v vrtcih Slivnica, Hoče in Sončku na Rogozi. Za otroke smo v sodelovanju z glasbeno šolo Tadeja pripravili otroške pesmice z vključenim elementom igranja na glasbila in petja ter Veronikine animacije. Otroci vseh oddelkov so bili zelo navdušeni in veseli, saj so si z delavnico pridobili:

- spoznavanje in poslušanje glasbe,
- povezovanje gibanja z elementi časa, ritma in prostora,
- sproščeno izvajanje naravnih oblik gibanja (hoja, tek ipd.),
- poslušanje igranja glasbila in petja,
- sproščenost ob glasbi,
- rajanje in gibalne sposobnosti,
- usvajanje osnovnih prvin ljudskih rajalnih in drugih plesnih iger,
- razvijanje koordinacije oz. skladnosti gibanja (koordinacija gibanja celega telesa, rok in nog),
- ravnotežje,
- usvajanje osnovnih gibalnih konceptov: zavedanje prostora (kje se telo giblje),
- način (kako se telo giblje),
- razgibavanje, sprostitvev, uživanje v plesu.

V imenu VeGeC Občine Hoče-Slivnica se zahvaljujemo Tadeju za prekrasno izvedbo delavnice ter občinskim vrtcem za sodelovanje in pristop k izvedbi glasbenih delavnic.

➡ Veronika Tonejc

Razstava v osrčju narave

Razstava slik umetnikov iz Večgeneracijskega centra Občine Hoče-Slivnica

S sodelovanjem likovnikov Večgeneracijskega centra Občine Hoče-Slivnica, Društva upokojencev Slivnica ter umetnikov Občine Hoče-Slivnica smo v sklopu projekta TVU 2020 pripravili nepozabno razstavo umetniških del z vključenim literarnim pridihom branja pesmi.

Razstava slik je potekala v začetku oktobra na lokaciji graščinskega posestva Slivnica v neposredni bližini graščinskega parka ter športnega parka Slivnica.

K sodelovanju so bili vabljeni likovni ustvarjalci VeGeC Občine Hoče-Slivnica, DU Slivnica – sekcija ročna dela, ter občani in občanke občine. V sklopu priprav razstave smo izbrali različne motive slikovne umetnosti s pridihom literarne besede. Za dodatno literarno obogatitev k razstavi smo povabili Darinko Meško Obreht.

V osrčju narave smo pripravili nepozabno razstavo, ki bo zagotovo obiskovalcem ostala v trajnem spominu.

Želja in cilj razstave ima medgeneracijski pomen sodelovanja in prispevka povezovanja likovne umetnosti in literature, ki se medsebojno ujemata.

➡ Veronika Tonejc

Skritih kotičkov je veliko

Zakladi kulturne dediščine Občine Hoče-Slivnica

Raziskovanju in učenju o dediščini in bogati zgodovini našega kraja je bil namenjen dogodek ob praznovanju Dnevoev Evropske kulturne dediščine, ki smo ga poimenovali Zakladi kulturne dediščine Občine Hoče-Slivnica in je potekal v začetku oktobra. Ob dogodku smo spoznali posameznike, ki skrbijo za varovanje in ohranjanje stavbne, tehnične in nesnovne dediščine v našem kraju; zavedamo se, da jih je to le delček in da bomo v prihodnosti še veliko raziskovali in odkrivali skrite kotičke v naši občini.

Dnevi evropske kulturne dediščine vsako leto povežejo kulturne ustanove in odpirajo vrata kulturnih spomenikov, ki javnosti sicer niso odprti in dostopni. Prireditve potekajo v 49 državah po Evropi, v Sloveniji se bo letos zvrstilo več kot 400 dogodkov v 150 krajih.

Letošnje vodilo in osrednja tema je slogan Spoznaj, varuj, ohrani. Cilj prireditev je zanetiti ljubezen do dediščine, saj jo bomo le tako lahko ohranili za prihodnje rodove.

Za začetek našega kulturnega popotovanja smo najprej vstopili v prostore Orglarske delavnice, kjer sta nas sprejela Andrej Dvoršak in Sandi Potočnik in nas popeljala v svet ustvarjanja. Najbolj zanimiv podatek za vse obiskovalce je bil ta, da vse stvari naredijo sami. Kupijo samo tipke in kable. Redkokateri kraj se lahko pohvali s tako edinstveno delavnico.

Orglarska delavnica je v zadnjih 30 letih naredila več kot 100 orgel, ki so razpršene po Sloveniji in Evropi. Leta 1989 je postala prva delavnica v Sloveniji, kjer so v več kot po pol stoletja obudili izdelovanje mehanskih orgel. Orglarska delavnica v Hočah je bila kalilnica znanja za izobraževanje orglarjev, saj v Sloveniji takšne šole ni, večina slovenskih orglarjev izhaja iz te delavnice. Trenutno izdelujejo orgle, ki bodo krasile in izvajale čudovite zvoke v župniji Koper.

Zatem smo odšli v cerkev, natančneje pod cerkev, v Hočko kripto, ki je nastala v 10. stoletju in je v celoti pod zemljo župnijske cerkve Svetega Jurija v Hočah. Najprej je služila kot kulturni prostor, nato pa so jo začeli uporabljati kot grobnico. V njej je moč čutiti duh časa, bogato zgodovino in misterioznost, ki jo prinašajo vse napisane in neznane zgodbe, skrite v kriпти. Starejši domačini so rekli, da v kriпти straši, saj so le tako lahko pregnali radovedne otroke iz podzemeljskih prostorov. Tu nas je v svet preteklosti popeljal g. Alojz Petrič, naš župnik, ki je tudi odgovarjal na vsa zanimiva vprašanja, ki so jih zastavljali obiskovalci.

Prireditve smo zaključili s poslušanjem orgelskega koncerta, ki sta ga izvedla profesor na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor Matej Podstenšek in dijakinja Ana Jelen.

Dogodek je bil edinstven, vsi obiskovalci so bili navdušeni nad videnim in slišanim.

➡ Patricija Klinc Rebernak

Raj, kjer se vedno dogaja

Mesec praznovanj v KS Reka-Pohorje obeležili s pohodom na Mariborsko kočo, ribiškim tekmovanjem in traktorskimi dirkami

V Občini Hoče-Slivnica je mesec september mesec praznovanj, ne samo občinskega praznika, ampak tudi praznikov krajevnih skupnosti, med katerimi smo tudi mi v Krajevni skupnosti Reka-Pohorje. Celo leto smo situaciji primerno bili aktivni, v mesecu septembru pa še posebej. Želeli smo ohraniti stik z našimi krajanji in tako smo se odločili, da naše aktivnosti na prostem vseeno izvedemo.

Večkrat smo že pisali o našem skalnjaku (vstop v Zg. Hoče oziroma KS Reka-Pohorje), kjer nam je lepo cvetela sivka. Le-to smo porezali, zdaj bomo skupaj z ostalimi zdravilnimi zelišči delali prijazne blazinice za lažje dihanje. Blazinice bomo kot darilca delili ob posebnih priložnostih. Skalnjava nimamo samo v pozdrav obiskovalcem, ampak na njem gojimo zdravilne rastline (kot na medovitem vrtu v Reki), ki jih po paši malih čebelic uporabimo za izdelavo »zdravilnih paketkov«. Ob začetku praznika KS smo imeli prvo druženje krajanov prav tukaj v Zg. Hočah, kjer smo »simbolično« odkrili novo tablo (avtorja table sta Boris D. in Bogdan K.). Bil je lep sredi večer, polna luna, veliko dobre volje in odšli smo še na tradicionalni lunin pohod, tokrat proti Pivoli.

V začetku septembra je praznik Krajevne skupnosti Reka-Pohorje. Vsako leto se dobimo pri Mariborski koči, kjer v spomin na požig koč in dogodkov druge svetovne vojne položimo lovorov venec. Ob kulturnem programu partizanskih pesmi (izvajalci skupina Samotarji) in slavnostnem govoru Venčeslava Ogrinca smo obeležili ta dan. V KS poskrbimo za tradicionalno malico (domači kruh, zaseka, Vreclova kapljica dobrega vina ..., lokalne dobrote ...), ob kateri poklepetamo, obudimo spomine in obljubimo, da bomo tradicijo iz ljubezni in spoštovanja do domovine, do zgodovine ohranjali še naprej. Prva tako na začetku septembra smo izvedli pravo ribiško tekmovanje ob akumulacijskem jezeru v Pivoli. Prijavljenih smo imeli 23 tekmovalcev. Tekmovanje je potekalo v varnostni razdalji, ob upoštevanju navodil. Tekmovalci ribiči so vztrajno lovili dobre štiri ure. Vsi so prejeli priznanja, prvi trije pa tudi pokale. Zmagal je Iztok Štraus, drugi je bil Jože Mumlek, tretji Rok Furman, 4. mesto pa je osvojil Mario Rudl (vodja tekmovanja in podpredsednik KS Reka-Pohorje). Po zaključenem uradnem delu in podelitvi pokalov smo v KS poskrbeli za dobro malico »večerjo«. Tekmovanje je potekalo v pravem športnem duhu, dobri volji, pozitivni energiji in z zaključkom: »Dobri ste bili, dajte to drugo leto ponoviti!« Ni dvoma, bomo ...

S športom smo nadaljevali dan kasneje, ko je AMD Pohorje organiziralo tradicionalne traktorske dirke. Sprva je bilo videti, kot da ne bo tekmovalcev, proti deseti uri pa se je »vsipalo« traktoristov. Tekmovanje je bilo izvedeno v malo skromnejši različici od preteklih let. Po prijavi 16 tekmovalcev so se v koloni odpeljali na Pemičevo njivo v Zg. Hočah. Tukaj so se tekmovalci šoferji pomerili v spretnostnih igrah. Metali so obroče na steber, »vozili« so kroglice na deski med žeblički in namestiti je bilo treba pravo matico na vijak. Sliši se lahko, ampak temu ni bilo tako – tekmovalci so se morali zelo potruditi.

Najuspešnejši v spretnostnih aktivnostih iz kategorije A je bil Marjan Pal. Najuspešnejši iz kategorije B je bil Janko Vrecl (max 10 točk).

Najuspešnejša iz kategorije C sta bila Luka Karner in Martin Pemič, vsak po 9 točk.

Na startu hitrostne dirke je bila velika nervoza, kdo bo najhitrejši. Tekmovali so v dveh kategorijah.

V kategoriji A (do 40 km) je sodelovalo devet udeležencev, v kategoriji B (med 40 km in 75 km) so sodelovali trije udeleženci in v kategoriji C (nad 75 km) so sodelovali štirje udeleženci. Tekma je bilo zelo zanimiva, vendarle letos v znamenju korone. Vsi so prejeli priznanje, malo nagrado za sodelovanje ter za malico porcijo »pohorskega piskra«. Tekmovalci so bili zelo strpni drug do drugega, vendar se je ob zvoku traktorjev in dimu izpušne cevi tako gledalcem kot tudi njim dvignil adrenalin. Gledalci (stari, mladi, otroci) so bili navdušeni, veseli, da smo uspeli vseeno organizirati traktorske dirke. Kljub temu da so letošnje dirke bile bolj »internega« značaja, smo vseeno opravili meritve hitrostne vožnje, kjer so bili doseženi naslednji rezultati:

V kategoriji A je dosegel prvo mesto Stojan Pemič, sledil mu je Dominik Kamenšak in kot tretji Marjan Pal.

V kategoriji B in C je bil najhitrejši Matjaž Demšič, drugi Martin Pemič in tretji Tilen Demšič.

Naše prireditve so dokaz, da imamo ljudje radi dogodke, kot radi rečejo: »Samo da se nekaj dogaja!« Toda naš moto ni ta rek, ampak **bodimo ljudje, bodimo prijatelji, ker skupaj zmoremo več, kar vedno znova in znova dokazujemo.** Ob pohvali in zadovoljnih obrazih pa je dobro poplačano naše prostovoljno delo.

Sredi septembra smo izvedli tradicionalni pohod po poteh mlinov in žag. Tradicionalni pohodniki smo se zbrali pred gostilno Rečnik, takoj čez most sta nas pričakala Drago in Nevenka z letošnjo »bero« orehovca in drugih »anitivirusnih« dobrot. Celo pot nas je spremljalo sonce, ki je pošteno grelo naše hrbte in sušilo grla. Toda za suho grlo smo sproti poskrbeli ter uspešno po dveh urah prijetne hoje prispeli na cilj, TK Gradišnik. Slavko in Barbara sta nas že čakala s pijačo dobrodošlico, s »šnicli« in prijaznim sprejemom. Na zunanji terasi smo po »pojedini« veselo zapeli ob pesmi in spremljavi harmonike sekcije Samotarjev.

Praznik smo zaključili s tradicionalnim srečanjem Jeep club Pohorje v soboto, 19. 9., na poligonu v Radizelu. Tekma je bila polna adrenalina, dobre volje in tudi nekaj gledalcev se je nabralo. Tekmovali so v treh skupinah, skupaj je tekmovalo 23 udeležencev. V skupini A je zmagal Erik Humar, sledil mu je Klemen Sajevec, tretji je bil Rok Furman. V skupini B je zmagal Matevž Humer, sledil mu je Klemen Sajevec, tretji je bil Hosejna Gič. V skupini C je zmagal Blaž Drozg, sledil mu je Mario Jovan, tretji je bil Janez Pešl.

Vsem udeležencem (tekmovalcem) iskrena hvala za sodelovanje, za obisk, za prijetno druženje – pa naj še kdo reče: »Nič se ne dogaja!«

← Zdenka Trinko

Živeti ob vodi in z vodo

Napotki občanom, ki živijo ob vodotokih

Novi Zakon o vodah ZV-1 (Uradni list RS št. 67/2002) je stopil v veljavo 10. avgusta 2002. V letu 2008 in v letu 2012 so bile sprejete tudi spremembe Zakona o vodah in so bile objavljene v Uradnem listu št. 57/2008 ter v Uradnem listu 57/2012. Prav tako so bili sprejeti različni podzakonski akti, ki omogočajo izvajanje tega zakona.

Osnovna naloga Zakona o vodah je urejanje upravljanja z morjem, s celinskimi in podzemnimi vodami ter z vodnimi in s priobalnimi zemljišči.

Cilj upravljanja z vodami ter z vodnimi in s priobalnimi zemljišči je doseganje dobrega stanja voda in drugih z vodami povezanih ekosistemov, zagotavljanje varstva pred škodljivim delovanjem voda, ohranjanje in uravnavanje vodnih količin in spodbujanje trajnostne rabe voda, ki omogoča različne vrste rabe voda ob upoštevanju dolgoročnega varstva razpoložljivih vodnih virov in njihove koristi.

Zakon površinske vode razvršča v prvi in drugi red. **V Občini Hoče-Slivnica ni vodotokov prvega reda, vsi vodotoki so drugega reda.**

Vodno zemljišče tekočih voda obsega osnovno strugo (korito) tekočih voda, vključno z bregom, do izrazite geomorfološke spremembe in je lahko v lasti osebe zasebnega ali javnega prava.

Zemljišče, ki neposredno meji na vodno zemljišče, je priobalno zemljišče celinskih voda. Zunanja meja priobalnih zemljišč sega na vodah 1. reda 15 metrov (znotraj območij naselja) oziroma 40 metrov (zunaj območij naselja) od meje vodnega zemljišča, na vodah 2. reda pa 5 metrov od meje vodnega zemljišča. Vlada lahko določi drugačno zunanjo mejo priobalnih zemljišč, ki razširi priobalno zemljišče, če je to potrebno npr. zaradi varstva voda, urejanja voda, izvajanja javnih služb ...

Onemogočen prost prehod ob levi strani, na desni strani postavljen »fiksni« objekt – stavba in oporni zid (Vir: arhiv VGP Drava Ptuj).

Omejitve lastnikov vodnega ali priobalnega zemljišča

Povezane so s splošno rabo vodnega dobra in z izvajanjem javnih služb ter so sledeče:

- lastnik vodnega ali priobalnega zemljišča mora dopustiti vsakomur neškodljiv prehod čez svoje zemljišče do vodnega dobra (vodotoka) ter dopustiti splošno rabo vodnega dobra;

- lastnik objekta in naprave, ki je bila zgrajena na podlagi pravnomočnega dovoljenja za poseg v prostor, vendar parcela pozidanega stavbnega zemljišča sega do meje vodnega zemljišča, mora dovoliti prost prehod ob vodnem dobru;

- raba priobalnega zemljišča, ki je neposredno povezana s splošno rabo (zadrževanje na priobalnem zemljišču in odlaganje predmetov za kopanje, potapljanje, drsanje, plovbo in podobno), je dovoljena, če se lastniku priobalnega zemljišča s takšno rabo ne povzroča škoda;

- na vodnem ali priobalnem zemljišču ni dovoljeno postavljati (fiksni) objektov ali drugih ovir, ki bi preprečevale prost prehod ob vodnem dobru;

- lastnik vodnega ali priobalnega zemljišča mora zaradi izvajanja javne službe izvajalcu javne službe (VGP Drava Ptuj, d. o. o.) dovoliti izvajanja z javno službo povezanih del (košnja); pri terminu izvedbe košenj obstaja omejitev, in sicer Zakon o divjadi in lovstvu v svojem 33. členu prepoveduje košnje vodotokov v obdobju gnezdenja ptic med 1. marcem in 1. avgustom (tudi v urbanem okolju), odstranitev prekomerne zarasti, naplavin, sanacijo poškodb vodne infrastrukture ...) in omogočiti neškodljiv dostop na to zemljišče;

- lastnik priobalnega zemljišča zaradi navedenih omejitev nima pravice do odškodnine, razen za tisto navadno škodo, ki je izvajalcu javne službe ni uspelo odpraviti.

Na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano:

1. Odlaganje ali pretovarjanje nevarnih snovi v trdni, tekoči ali plinasti obliki.

2. Odlaganje ali odmetavanje odkopnih ali odpadnih materialov ali drugih podobnih snovi.

3. Odlaganje odpadkov.

4. V vode je prepovedano izlivi ali odmetavati snovi in predmete, ki lahko ogrožajo življenje in zdravje ljudi, vodnih ali obvodnih organizmov, ovirajo pretok voda ali ogrožajo vodne objekte in naprave. V vode je prepovedano odmetavati tudi vsakršne odpadke. V površinskih vodah ter na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano pranje vseh vozil in drugih strojev ali naprav.

Država zagotavlja varstvo pred škodljivim delovanjem voda na ogroženih območjih. Pri določitvi prioritete se upoštevajo zlasti:

1. velikost naselja, pomen infrastrukture, kulturne dediščine ali zemljišča;

2. naravne in socialne razmere na območju, ki ga je treba varovati;

3. potrebni ukrepi za varstvo pred škodljivim delovanjem voda, vključno z oceno njihove izvedljivosti, višino stroškov ter posledicami za naravno ravnovesje;

4. občutljivost vodnega telesa zaradi možnosti nenadnega onesaženja.

Varstvo pred škodljivim delovanjem voda lahko zagotavlja tudi lokalna skupnost (občina) sama ali skupaj z drugimi pravnimi ali fizičnimi osebami, ob soglasju ministrstva.

Kaj mora storiti država?

Naloga države v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda je, da preko obvezne gospodarske javne službe zagotavlja izvedbo izrednih ukrepov, kot so:

- ukrepi na vodnih, priobalnih in drugih zemljiščih ter vodni infrastrukturi, s katerimi se prepreči povečanje posledic škodljivega delovanja voda;
- celodnevna dežurna služba pri izvajalcu javne službe;
- povečan nadzor nad vodno infrastrukturo in na vodovarstvenih območjih;
- odstranjevanje plavja in omogočanje pretočnosti struge tekočih voda;
- izvajanje začasnih ukrepov (postavitve obrambnih nasipov, nasutij, prebojev);
- spremljanje nenadnega onesaževanja voda.

Sanacija posledic škodljivega delovanja voda na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču ali na vodni infrastrukturi, ki je v lasti države, se izvaja na podlagi programa sanacije. Sredstva za njihovo sanacijo zagotovi država.

Država preko obvezne gospodarske javne službe zagotavlja (redno) vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč ter vodne infrastrukture. Na vodni infrastrukturi, ki je namenjena tudi splošni rabi za javne površine, kot so zelenice, poti, parki, rekreacijske površine ipd., zagotavlja izvajanje nalog lokalna skupnost (občina).

Ne glede na prejšnji odstavek lastnik ali drug posestnik vodnega ali priobalnega zemljišča zagotavlja košnjo in odstranjevanje prekomerne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščeni ali odvrženih predmetov in snovi z vodnih in priobalnih zemljišč ob vodah 2. reda.

Oseba iz prejšnjega odstavka na vodnih in priobalnih zemljiščih ne sme odlagati materialov in snovi, o odlaganju tretjih oseb pa mora obvestiti vodovarstvenega nadzornika (VGP Drava Ptuj, d. o. o., tel: 02-787-50-00) ali okoljskega inšpektorja (100. člen ZV-1).

Za poseg v prostor vodno soglasje

Poseg v prostor, ki bi lahko trajno ali začasno vplival na vodni režim ali stanje voda, se lahko izvede samo na podlagi vodnega soglasja. K vlogi za pridobitev vodnega soglasja je potrebno priložiti dokumentacijo, ki jo predpisuje Pravilnik o vsebini vlog za pridobitev projektnih pogojev in pogojev za druge posege v prostor ter o vsebini vloge za izdajo vodnega soglasja (Uradni list RS 25/2009). Vlogo se naslovi na MKO, Agencijo RS za

okolje, Urad za upravljanje z vodami, Oddelek porečja reke Drave, Krekova 17, 2000 Maribor (tel: 02-250-77-50).

Pravna ali fizična oseba, ki namerava izvesti tak poseg v prostor, lahko od ministrstva zahteva informacijo v zvezi s predpisanimi pogoji, ki jih mora izpolnjevati nameravani poseg, nanašajo pa se na varstvo voda, urejanje voda, varstvo naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov in obstoječe vodne pravice drugih oseb.

V primerih, ko gre za gradnjo ali spremembo namembnosti, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, mora investitor pred začetkom izdelovanja projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja pridobiti projektne pogoje, k projektnim rešitvam pa vodno soglasje.

V primerih, ko gre za poseg v prostor, za katerega ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja po predpisih, ki urejajo graditev objektov, je pa treba pridobiti vodno soglasje, mora pravna ali fizična oseba, ki namerava izvesti poseg v prostor, pred začetkom izvajanja posega pridobiti projektne pogoje, ki jih mora izpolnjevati nameravani poseg. K rešitvam za izvedbo tovrstnega posega v prostor pa mora pravna ali fizična oseba pridobiti vodno soglasje.

Vse informacije na to temo lahko dobite na Direkcija Republike Slovenije za vode, Sektor območja Drave, Krekova ul. 17, 2000 Maribor (tel: 02-250-77-50) ali pri koncesionarju, ki izvaja gospodarsko javno službo na področju urejanja voda na porečju reke Drave – VGP Drava Ptuj, d. o. o., Žnidaričevo nabrežje 11, 2250 Ptuj (tel: 02-787-50-00).

To je le nekaj tem in informacij, ki zadevajo nas vse, ki živimo ob vodah in z vodami – in to smo v določenih situacijah vsi po malem. Kdaj drugič pa še kaj o izgradnjah neustreznih mostov in prepustov, neustreznih gozdnih vlakih in cestah, ribnikih, malih hidroelektrarnah in drugih posegih, ki lahko negativno vplivajo na vodni režim ali stanje voda.

➡ VGP Drava Ptuj

Brez subvencije za plinske peči

Ozadje sprejetih pravil dodeljevanja spodbud za plinski kondenzacijski kotel v okviru aktualnega poziva Eko sklada

Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, v okviru javnega poziva 74SUB-OB19, občanom dodeljuje nepovratne finančne spodbude (v nadaljevanju spodbude) za ukrepe s področja rabe obnovljivih virov energije in večje energetske učinkovitosti. Spodbude se za večino novih naložb dodeljujejo na celotnem območju Republike Slovenije, za nekatere naložbe, to je vgradnja plinskega kondenzacijskega kotla, pa samo na območjih prekomerne onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM10. Ta območja imajo na podlagi izmerjenih preseženih mejnih vrednosti za delce PM10 sprejet odlok o načrtu za kakovost zraka (v nadaljevanju odlok). Občina Hoče-Slivnica takšnega odloka nima.

Prispevek v nadaljevanju podaja obrazložitev oziroma ozadje sprejetih pravil dodeljevanja spodbud za plinski kondenzacijski kotel v okviru aktualnega poziva.

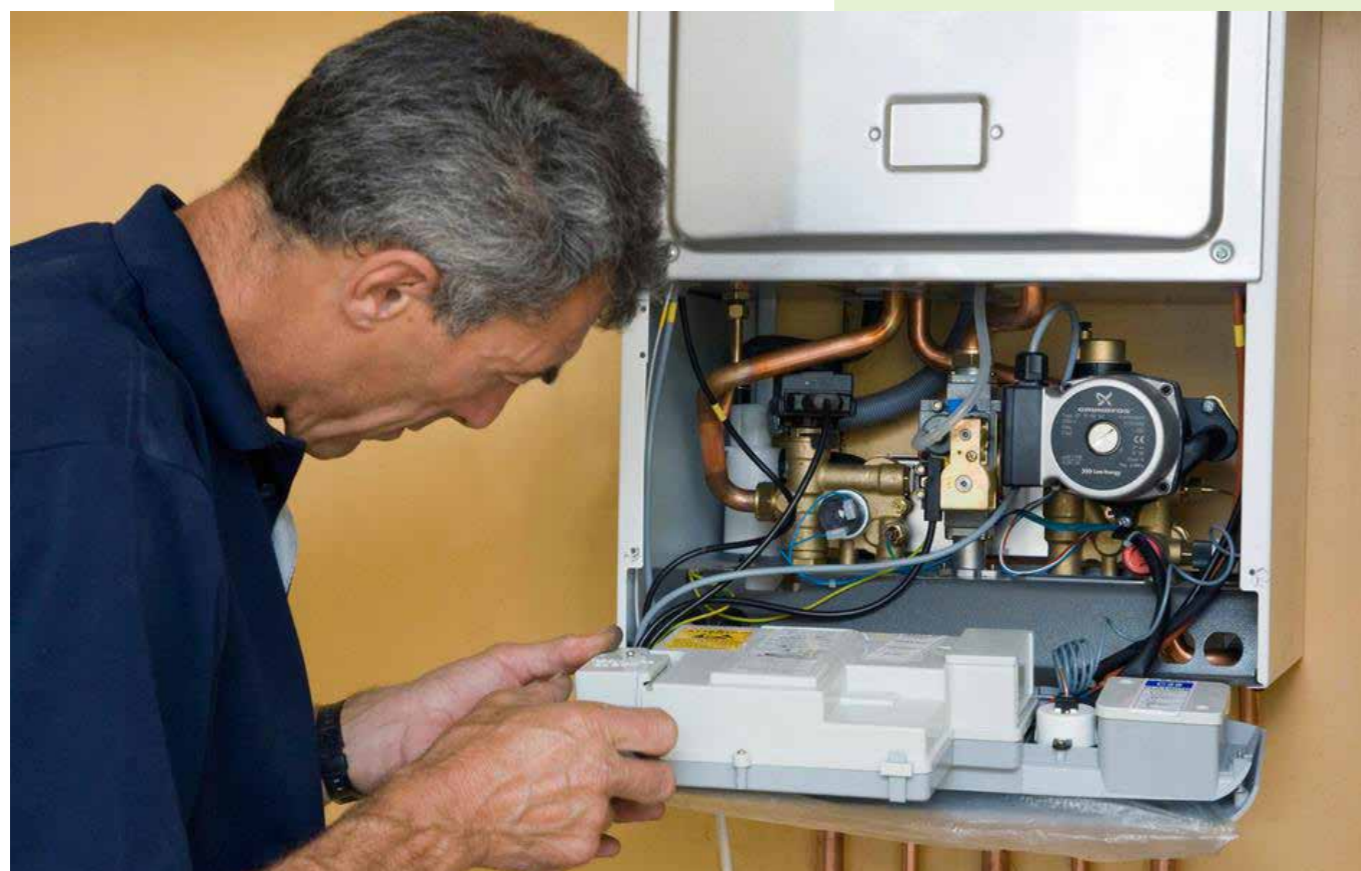
Zemeljski plin je fosilno gorivo. Pri njegovi uporabi – gorenju, se v zrak sprošča tudi ogljikov dioksid (CO₂), ki je toplogredni plin. V skladu z nacionalnimi cilji zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz evropskih zavez, država vgradnje naprav na fosilna goriva (to so premog, nafta in zemeljski plin) pri občanah finančno ne more spodbujati. Izjema so območja prekomerne onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM10 s sprejetim odlokom, kjer se vgradnja visoko učinkovitega plinskega kondenzacijskega kotla za centralno ogrevanje starejše stanovanjske hiše lahko finančno spodbuja v primeru priklopa na distribucijsko omrežje zemeljskega plina. Na teh območjih je eden od prioritarnih ciljev varovanje zdravja ljudi iz naslova prekomerne onesnaženosti zunanjega zraka z delci

PM10. Zemeljski plin velja za okoljsko najčistejše fosilno gorivo z nizkimi izpusti onesnaževal. V primeru ogrevanja z ekstra lahkim kurilnim oljem ali tudi biomaso, če se ta uporablja v starih, neučinkovitih pečeh, so izpusti onesnaževal (s pozornostjo na trdnih delcih) znatno višji. Z namenom izboljšanja kakovosti zunanjega zraka so tako občani območij s sprejetim odlokom poleg upravičenosti do spodbude za plinsko kondenzacijsko peč upravičeni tudi do višje spodbude posameznih drugih naložb.

Omejitve pri pridobivanju spodbud pa imajo tudi občani območij oziroma občin s sprejetim odlokom. V teh občinah je namreč določen prednostni način ogrevanja, kar na primer pomeni, da občan za plinski kotel ne dobi spodbude, če stanovanjska stavba stoji na območju, kjer je kot prednostni način ogrevanja določeno daljinsko ogrevanje, ali na primer občan ne dobi spodbude za vgradnjo toplotne črpalke, če stanovanjska stavba stoji na območju, kjer je kot prednostni način ogrevanja določen zemeljski plin.

Območje prekomerne onesnaženosti zunanjega zraka se določi in odlok sprejme na nivoju države skladno z Uredbo o kakovosti zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 9/11, 8/15 in 66/18), ki med drugim določa mejne in ciljne vrednosti posameznih onesnaževal. V okviru odloka se pripravi program ukrepov za izboljšanje kakovosti zraka, katerega izvajanje usklajuje ministrstvo, pristojno za okolje.

➡ Energetska agencija za Podravje

Osnova za uspešno delovanje

Občina Hoče-Slivnica nagrajena za učinkovito vodenje s podelitvijo certifikata Sistemi vodenja kakovosti

Občina Hoče-Slivnica je ponosna prejemnica mednarodnega standarda kakovosti (ISO 9001:2015) Sistemi vodenja kakovosti. Certifikat je Občini Hoče-Slivnica podelil direktor področja ocenjevanja sistemov vodenja pri SIQ Miloš Seražin na proslavi ob občinskem prazniku.

Ob podelitvi certifikata je povedal, da se je Občina Hoče-Slivnica certificirala za sistem vodenja kakovosti, ki govori o tem, da občinska uprava izvaja storitve na način, kot pričakujejo ali kot jih zahtevajo njihovi občani. Verjame, da bo sistem v naslednjih letih še živel dalje. Zbranim je še enkrat čestital za dosežek.

Občinska uprava Občine Hoče-Slivnica je po zunanji presoji Slovenskega instituta za kakovost in meroslovje – SIQ iz Ljubljane tako pridobila certifikat za sistem vodenja kakovosti po zahtevah standarda ISO 9001:2015. Certifikat je potrdilo, da ima Občina Hoče-Slivnica vzpostavljen in ustrezno vzdrževan učinkovit sistem vodenja, ki izpolnjuje zahteve navedenega standarda, se nanaša na sistem organiziranja, vodenja in izvajanja upravnih in strokovnih postopkov iz pristojnosti občinske uprave Občine Hoče-Slivnica. Občina Hoče-Slivnica se je za uvedbo sistema kakovosti odločila zaradi želje po učinkovitem poslovanju ter obvladljivosti in sledljivosti vseh procesov, upravnih postopkov in kulture upravnega dela, kar vodi k prijaznejši in občanom še dostopnejši upravi.

Certifikacija za pridobitev certifikata ISO 9001:2015 je obsegala opravljanje upravnih, strokovnih, razvojnih in drugih nalog v pristojnosti Občinske uprave Občine Hoče-Slivnica.

Zunanja presoja skladnosti in ustreznosti z mednarodnim standardom je tako vključevala pregled delovanja Oddelka za družbene dejavnosti, Službe za splošne in pravne zadeve, sprejemne pisarne, Oddelka za gospodarstvo, turizem in nevladne organizacije, Službe za javne finance in proračun, Oddelka za razvoj javne infrastrukture ter kmetijstvo, Večgeneracijskega centra, Režijskega obrata in Službe za zaščito, reševanje in pomoč in proces vodenja – odgovornost vodstva, planiranje, tveganje ter izboljšave.

S pridobitvijo certifikata se je Občina zavezala k sledenju kakovosti in odličnosti, ki jih zahteva standard kakovosti, in k nenehnim izboljšavam ter zagotavljanju pogojev in storitev, ki bodo prispevali h kakovosti življenja in dela občanov in ostale zainteresirane javnosti, in s tem k blaginji občine, pri čemer je bistvenega pomena učinkovit sistem vodenja.

»Certifikat je osnova za uspešno delovanje, hkrati pa dokaz, da je Občina Hoče-Slivnica na pravi poti k uresničitvi ciljev, ki si jih je zastavilo vodstvo občine. Med slednje pa spada tudi proces nenehnega izboljševanja, kjer so zahteve in zadovoljstvo občanov vedno na prvem mestu. Vem, da nismo dobri na vseh področjih, verjamem, da bo pridobljeni certifikat dal konstantno inercijo za izboljšanje vseh procesov v Občini Hoče-Slivnica.« je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus

Kdaj je čas za Pohorje? Zdaj!

Partnerstvo za Pohorje je s poletno kampanjo »Pohorje 365« zdužilo ponudbo celotnega Pohorja in kot primer dobre prakse treh regij dokazalo, da je v povezovanju in sodelovanju prihodnost.

Če smo iskreni, je vedno čas za Pohorje. Kljub temu da je v naših mislih še vedno zasidrano kot smučarsko središče, z leti postaja vedno bolj atraktivna outdoor destinacija za družine, športne navdušence, pa tudi profesionalne športne ekipe.

Na pobudo Partnerstva za Pohorje in njenega koordinatorja Mariborske razvojne agencije smo povezali vse regionalne destinacijske organizacije, turistične agencije, ključne nosilce turistične ponudbe ter v okviru poletne kampanje »Pohorje 365« oblikovali turistične pakete, s katerimi sporočamo: »Zdaj je čas, da obiščete Pohorje!« Ob okoliščinah, s katerimi se je soočil cel svet, smo želeli ponuditi priložnost, da ljudje spoznajo nove, še neraziskane kotičke našega zelenega bisera Pohorja.

Z oblikovanjem devetih atraktivnih turističnih paketov smo prvič celovito povezali ponudbo celotnega Pohorja, izpostavili izjemne naravne danosti ter s skupnim nastopom na trgu pričeli s pisanjem pozitivnih zgodb s Pohorja.

Oblikovani paketi, ki jih zbrane na enem mestu najdete na spletni strani turistične agencije Pohorje turizem (<http://pohorje-turizem.com/turizem/destinacija-pohorje>) in na spletnem portalu vseh partnerjev, vabijo do konca oktobra in so lahko dobra ideja ob prihajajočih jesenskih oz. krompirjevih počitnicah.

Ob omenjenih paketih smo pripravili pregled celotne ponudbe različnih ponudnikov na Pohorju, kjer lahko najdete še ostale pakete. Kot vemo, pa si nekateri svoj dopust raje organizirajo sami. Ker smo želeli s kampanjo dvigniti tudi prepoznavnost vseh 19 občin, vključenih v Partnerstvo za Pohorje, smo pripravili pregled glavnih turističnih znamenitosti, ki jih ne smete zamuditi: http://www.mra.si/uploads/2/9/3/7/29371337/pre-glednica_glavnih_to%C4%8Ck_za_oglede.pdf

Ob tem je treba omeniti tudi aktivnosti drugih ponudnikov (npr. TD gostincev Pohorja, Društva Top in drugih), ki s svojo ponudbo prav tako prispevajo, da postaja Pohorje privlačno za različne ciljne skupine.

Z veseljem ugotavljamo, da je bilo enotno promoviranje Pohorja treh regij prepoznano kot primer dobre prakse. Na povabilo časnika Finance in portala Agrobiznis smo rezultate kampanje predstavili na 2. konferenci o povezovanju kmetijstva in turizma v Ljubljani. Po pogovorih s ponudniki ocenjujemo, da se je obisk Pohorja povečal (30–40 %). Nekaj zaslug gre gotovo pripisati turističnim bonom, velik korak pa smo naredili prav s povezovanjem in sodelovanjem vseh ključnih deležnikov celotnega Pohorja. To nam daje motivacijo in spodbudo za pripravo paketov jesensko-zimske kampanje.

Pomembna dokumenta za Pohorje

Prioritetna aktivnost Partnerstva za Pohorje, katerega koordinacijo je prevzela Mariborska razvojna agencija, je bila priprava »Strategije razvoja Pohorja«. Namen strategije je prvič celovito združiti vsa področja, ki v tem trenutku predstavljajo izziv na Pohorju: gospodarstvo (turizem, lesna industrija in kmetijstvo), infrastrukturo (cestno, kolesarsko, pohodniško, javni potniški promet, mirujoč promet, žičnice, komunalo ter kulturne in naravne spomenike), varovanje narave in demografijo. V strategiji smo analizirali omenjena področja, prepoznali ključne probleme in potrebe, s pomočjo katerih smo določili ukrepe za njihov razvoj ter jih finančno ovrednotili. **Strategija je s strani Partnerstva usklajena in potrjena. Novinarska konferenca, kjer smo jo predstavili javnosti, je bila 16. oktobra 2020.** V tem trenutku pa že potekajo aktivnosti v okviru t. i. turistične strategije, v okviru katere želimo Pohorje zarisati na turistični zemljevid kot zeleno destinacijo z evropsko uveljavljeno tržno znamko.

➡ Klavdija Gornik, koordinatorica Partnerstva za Pohorje 070 455 405; klavdija.gornik@mra.si

👁 Borut Jurišič, MRA

Na izlet z oldtimerjem

Pohorsko tržnico nadgradili z razstavo rezbarskih izdelkov

Konec septembra je bilo na Pohorski tržnici v Pivoli ponovno pestro. Ob običajni ponudbi na stojnicah je Združenje rezbarjev in modelarjev Slovenije pripravilo zaključno razstavo rezbarske kolonije, obiskovalci tržnice pa so se lahko podali tudi na izlet po Občini Hoče-Slivnica s starinskim avtobusom.

Združenje rezbarjev in modelarjev Slovenije praznuje 20. obletnico obstoja. Ob tej priložnosti so svoja umetniška dela po zaključku rezbarske kolonije predstavili obiskovalcem Pohorske tržnice, združenje pa je svojim članom namenilo tudi darila.

Obiskovalci tržnice so lahko prisluhnili nastopu Samotarjev, nato pa še pevki Ramoni Irgolič. Kar nekaj obiskovalcev pa se je podalo s starinskim avtobusom, oldtimerjem, na panoramski izlet po občini.

➡ Metka Oberlajt

Spodbude v korona času

Aktualno za podjetja: javni razpisi za nepovratna in povratna sredstva

Na področju povratnih in nepovratnih sredstev so za podjetja trenutno na voljo različne subvencije in posojila. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT), ki se zaveda pomembnosti spodbud v času COVID-19, pa je za potencialne prijavitelje napovedalo še več ukrepov za pridobitev nepovratnih in povratnih spodbud, ki jih bodo objavili v bližnji prihodnosti oziroma do konca letošnjega leta. Na spletni strani Mariborske razvojne agencije www.mra.si je na voljo seznam aktualnih razpisov za povratna in nepovratna sredstva.

Za svetovanje v zvezi z razpisi so osebno, preko e-pošte ali po telefonu na voljo svetovalci SPOT Svetovanje Podravje, ki imajo sedež v prostorih Mariborske razvojne agencije na Pobreški cesti 20 v Mariboru, tel. št. 02/333 13 85, e-mail: spot.podravje@mra.si. Prav tako pa lahko kontaktirate Mariborsko razvojno agencijo za pomoč pri pripravi dokumentacije za razne razpise ter pri pripravi vlog za pridobitev kreditov na telefonsko številko: 02/333 13 00.

➡ Jasna Mak

Krajevni urad Hoče zaprt

Zaradi trenutne epidemiološke situacije bodo krajevni uradi na območju Upravne enote Maribor od 19. oktobra zaprti. Vse zadeve lahko uredite na sedežu Upravne enote Maribor v času uradnih ur. Vljudno prosimo, da se pred prihodom v Upravno enoto Maribor naročite na telefonsko številko 02 2208 350 ali na po elektronski pošti ue.maribor@gov.si.

➡ Upravna enota Maribor

Poškodovano kanalizacijo bo plačal občan

Epilog poškodbe kanalizacije v Samovi ulici v Rogozi je za sedem tisoč evrov lažja denarnica neodgovornega občana

V prejšnjih Utrinkih smo poročali, da je podjetje Nigrad ob rednem pregledu kanalizacije ugotovilo, da je v Samovi ulici poškodovan del kanalizacije s prebojem. Preboj cevi je bil povzročen s potekom hišnega priključka, vendar ni bilo možno določiti vrste in smeri priključka (plin, telekomunikacije, elektro vod in drugo), saj je ta potekal v zaščitni cevi. Po več pozivih vsem upravljavcem vodov in poizvedovanju, tako na terenu kot tudi po objavi članka v Utrinkih povzročitelja nismo našli. Zaradi iztekanja fekalnih vod je podjetje Nigrad konec septembra pristopilo k sanaciji poškodovane kanalizacije. Ob sanaciji je bila prisotna policija, gasilska enota, inšpekcija in predstavniki Občine Hoče-Slivnica. Ob izkopu je ugotovljeno, da je bila poškodba kanalizacije povzročena ob izvedbi hišnega NN priključka (elektro priključka) za bližnji objekt s podvrtavanjem ceste. Za sanacijo in premik priključka je bilo pozvano pooblaščenemu podjetju Elektro Maribor, ki je izključilo električno napajanje in izvedlo vsa potrebna dela za prestavitev in pravičen potek NN priključka. Škoda je po prvi oceni sedem tisoč evrov in bo bremenila povzročitelja.

➡ Ksenija Petrič

Postajališče že stoji

Avtobusi linije številka 2 mestnega linijskega prevoza obračajo pri Botaničnem vrtu v Pivoli

Z začetkom septembra je podjetje Marprom pričelo izvajati avtobusne prevoze do Botaničnega vrta. Gre za podaljšanje linije številka 2 mestnega linijskega prevoza potnikov v Občino Hoče-Slivnica oziroma podaljšanje linijskega prevoza od postajališča oziroma obračališča Razvanje do Botaničnega vrta v Pivoli. Med delovnikom in soboto bo vozil 6-krat dnevno, ob nedeljah in praznikih pa 4-krat dnevno. Točen vozni red bo objavljen na spletni strani www.obcina-hoce-slivnica.si. Na parkirišču pred botaničnim vrtom bo urejeno postajališče in obračališče za avtobus.

➡ Metka Oberlajt

Maribor AP		SMER VOŽNJE																					
Linija 2		04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
DELAVNIK	V SMERI	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
	Kardeljeva - Borštnikova	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	30	35	30	
	Razvanje	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	35	30	
	Botanični vrt	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	00	35	30	
SOBOTA	V SMERI	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
	Kardeljeva - Borštnikova	35	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	40	
	Razvanje	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	40	
	Botanični vrt					05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	40	
NEDELJA	V SMERI	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
	Kardeljeva - Borštnikova		50	50	50	50	50	50	50	20	20	20	30	30	50	50	50	50	50	50	25		
	Razvanje		50	50	50	50	50	50	50	20	20	30	30	50	50	50	50	50	50	50	25		
	Botanični vrt									50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	25		

Botanični vrt		SMER VOŽNJE																					
Linija 2		04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
DELAVNIK	V SMERI	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
	Maribor AP					05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	05	
	Razvanje					30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	
	Botanični vrt					15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
SOBOTA	V SMERI	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
	Maribor AP					30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	
	Razvanje					15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
	Botanični vrt					15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
NEDELJA	V SMERI	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
	Maribor AP					15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
	Razvanje					15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
	Botanični vrt					15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	

Vse zmage ostale doma

Balinarski klub Hoče izpeljal tradicionalni turnir, ki pa je letos potekal v okrnjeni zasedbi

Balnanje imajo mnogi za gostilniški šport, je pa daleč od tega. Je šport, zelo zanimiv, lahko ga igraš od najstniških do poznih let. Seveda je potrebno z leti spremeniti način igranja. Kot najstnik lahko igraš v vseh tehniških disciplinah, kot so štafeta, precizno zbijanje, igra v krog in hitrostno zbijanje, a klasično bližanje, če ti seveda zdravje dopušča, lahko igraš do pozne starosti. Pri klasičnem balnanju je res, da ni treba imeti ne vem kakšne kondicije, mora pa kljub temu človek biti miren, zbran in razsoden.

V Sloveniji je premalo govora o tem. Premalo je v medijih. Zakaj je temu tako, ne vemo točno. O balnanju le redko poročajo, ko je evropsko ali svetovno prvenstvo in naši osvajajo medalje v tujini. Slovenija ostaja ena izmed najuspešnejših evropskih držav zraven Francije, Italije in Hrvaške.

Uspešen pa je tudi Balinarski klub (BK) Hoče, ki ima žensko in moško ekipo in balinamo že več kot dvajset let. Obe ekipi igrata v občinski balinarski ligi, moška ekipa pa igra še v štajersko-šaleški ligi.

Kot vsa leta do sedaj smo tudi letos v mesecu septembru ob občinskem prazniku organizirali ženski in moški turnir. Zaradi virusa smo se odločili, da letos na naš tradicionalni turnir povabimo manj ekip kot sicer, in še to samo slovenske klube. Na ženskem turnirju, ki je potekal v soboto, 19. septembra, je bilo 8 ekip. Najboljša je bila domača prva ekipa, ki so jo sestavljale Alenka Vidmar, Olga Tusulin in Slavica Repolusk, druga je bila ekipa Korenine iz Hrastnika, tretja je bila ekipa Branik, četrto mesto pa sta si delili ekipi Lenart in domača druga ekipa, ki so jo sestavljale Danica Pavalec, Dragica Domadenik in Jožica Topolovec.

Moški turnir je potekal v nedeljo, 20. septembra. Na turnirju je letos tekmovalo samo 10 ekip, v preteklih letih je bilo na takšnem turnirju po 24 ekip iz celotne Slovenije in tudi Hrvaške. Na turnirju je zmagala ekipa Cimos, katere člani so istočasno tudi člani BK Hoče, in sicer Branko Zelenič, Zoran Kasapović in Ramo Zeka, na drugem mestu je bila domača »mlada ekipa« v sestavi Rok Bešter, Igor Verdnik in Roman Kocjančič, na tretjem mestu je bila domača »stara ekipa« v sestavi Miro Hrvatih, Zoran Klampfer, Janez Košmrlj in Štefan Harič. Četrto mesto pa je osvojila ekipa Bolščec iz Svete Ane.

Kljub virusu je tekmovanje potekalo normalno, seveda po vseh predpisih. Zahvala tudi Občini Hoče-Slivnica, kakor tudi sponzorjem in donatorjem, ki so s svojimi prispevki v materialni in finančni obliki pripomogli, da smo turnirja lahko izpeljali.

Vljudno vabljeni krajani, da se nam pridružite in del časa preživite z nami na svežem zraku in v gibanju.

➡ Štefan Harič

Trije naslovi za judoiste

Neža Mesiček, Rea Pušnik in Rok Knaflič postali državni prvaki v mlajših kategorijah

Sredi septembra je v Mariboru potekalo državno prvenstvo za mlajše kadete/kadetinje ter člane in članice. Mlajši tekmovalci Judo kluba Apolon so dosegli odlične rezultate. Imamo tri nove državne prvake za leto 2020: Neža Mesiček (v kategoriji do 44 kg), Rea Pušnik (do 52 kg) in Rok Knaflič (do 55 kg). Nik Eljon Jarc je v kategoriji do 55 kg osvojil srebrno medaljo, Rok Gomaz (do 66 kg) pa je bil sedmi. Med člani je bila Metka Lobnik druga, Korab Totaj pa je prvič nastopil v kategoriji članov in žal moral priznati premoč izkušenejšemu nasprotniku.

➡ Mario Rudl

Igralo 600 nadebudnežev

Na igrišču Nogometnega kluba Slivnica potekal 22. Lukov memorial

Na igrišču Nogometnega kluba Slivnica je bilo spet živahno. Slivniški nogometni klub je pripravil že 22. turnir za Lukov memorial v spomin na Luko Rajtmajerja, nadarjenega člana nogometne šole Slivnica. Na igrišču, ki je bilo razdeljeno na tri dele, je ves dan nogomet igralo več kot 600 nadebudnih nogometašev iz 60 slovenskih klubov, ki so igrali v ekipah do 7, 8, 9, 11 in do 13 let. Na turnir smo se začeli pripravljati že lani, delo smo nadaljevali spomladi, toda ko je udaril korona virus, so vse aktivnosti zastale. Ko je kazalo, da bomo turnir morali preložiti na jesen, smo se posvetovali s predstavniki NIJZ, in ko so nam povedali, kakšne razmere moramo vzpostaviti na igrišču in zunaj njega, da ne bomo kršili njihovih zahtev in priporočil v zvezi z varnostjo pred korona virusom, smo uvideli, da turnir vendarle lahko organiziramo.

Možnost, da lahko organiziramo turnir, nam je vlila dodatnih moči, s še večjo vnemo smo nadaljevali priprave nanj in 20. junija je bilo vse nared, da se turnir tudi začne. Ko je zjutraj na dan turnirja močno deževalo, smo bili prepričani, da bo osip ekip prevelik in da turnirja morda ne bomo izpeljali, toda pozneje se je vreme izboljšalo, ekipe so prihajale ena za drugo in vse je potekalo tako, kot smo si zamislili. Tudi na zadovoljstvo mladih nogometašev, njihovih staršev in trenerjev. Z gotovostjo lahko trdimo, da nam je turnir uspel 100 % po načrtih in spomin nanj bo ostal, saj velja za naj-

bolje organiziran turnir v zgodovini kluba. Za to pa gre velik HVALA vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli k izpeljavi tega turnirja.

Zmagovalci do 7 let: NK Gorišnica; do 8 let: NK Maribor; do 9 let: NK Maribor; do 11 let: NK Rošnja Loka, Radvanje; do 13 let: NK Slivnica.

← Marsel Meško

Ne samo tekmovalec, tudi organizator

Tekmovalci Motokros akademije Sašo Kragelj ponovno na najvišjih stopničkih

Prvo nedeljo v oktobru se je v Radizelu odvijala dirka državnega prvenstva, ki je bila organizirana pod okriljem ŠD Motokros akademija Sašo Kragelj. Sašo se je tokrat s svojo ekipo prvič preizkusil tako v vlogi organizatorja kot tudi tekmovalca, kar mu je predstavljalo velik izziv. Tekmo državnega prvenstva je kljub situaciji (covid-19) želel narediti atraktivno za tekmovalce, pokrovitelje in tudi za vse ljubitelje tega adrenalinskega športa. Snemalna ekipa je preko osmih kamer prenašala dirko v živo. Ogledate si jo lahko preko Facebook povezave: [MxAkademijaSK](#).

Ob koncu dirke smo podelili atraktivno nagrado, motor Yamaha TTR 110 ccm, ki jo je izžrebal župan Marko Soršak.

Tekmovalna ekipa Motokros akademije se lahko pohvali z izjemnimi rezultati. V kategorij 50 ccm sta se Leo Gajser in Tim Repnik potegovala za najvišja mesta. Leo je osvojil skupno prvo mesto, Tim pa tretje. V skupni razvrstitvi prvenstva sta tekmovalca eno tekmo pred koncem tekmovalne sezone na najvišjih mestih.

Domačin Tilen Demšič je v kategoriji 125 ccm osvojil skupno tretje mesto. S tem rezultatom je ponovno opozoril nase, ker pomeni, da ga bomo v prihajajočih sezonah zagotovo še videli na zmagovalnem odru. Alen Gajser je v isti kategoriji

stopil še stopničko višje in tako osvojil skupno drugo mesto. Sašo Kragelj se je v kategoriji 40+ potegoval za 24. naslov državnega prvaka, ki ga je z dvema zmagama osvojil že eno dirko pred zaključkom prvenstva.

Za vse ljubitelje adrenalinskih voženj smo vam na razpolago na našem vadbenem poligonu. Vabimo vas, da se nam pridružite!

← Saška Kajnik

Zmaga sredi Umaga

Mlajši nogometaši iz Slivnice igrali na turnirjih v Kranjski Gori in Umagu

Selekcija U-8 Nogometnega kluba Slivnica se je udeležila mednarodnega turnirja v Umagu. Na turnirju v tej kategoriji je nastopalo kar nekaj velikih klubov. Enajst fantov NK Slivnica je nastopilo v konkurenci s klubi, kot so NK Bravo, NK Triglav, NK Šampion, NK Umag itd.

Naši fantje so začeli turnir zelo hrabro in prvo tekmo zmagali z rezultatom 5 : 0 proti ekipi NK Bravo rumeni. Ekipa je tako pridobila na samozavesti in iz tekme v tekmo so igrali bolje. Skupinski del smo osvojili s tremi zmagami, 18 danimi goli in brez prejetega gola. Sledilo je polfinale s čvrstim nasprotnikom Triglav Kranj, kjer so se fantje borili do konca in zmagali z rezultatom 1 : 0, kar je pomenilo, da gre NK Slivnica v finale mednarodnega turnirja v Umagu. V finalu nas je pričakala ekipa NK Šampion beli. Tekma je bila odigrana v odličnem in poštenem vzdušju ter glasnem navijanju staršev obeh ekip.

Nogometaši NK Slivnica so dokazali, da so na ta turnir prišli z namenom, da zmagajo – in tako se je tekma končala z rezultatom 2 : 0 v prid naše ekipe. Velik uspeh in absolutno prevlado na turnirju za te mlade nadebudneže prikazujejo tudi rezultati, saj so turnir končali z razliko v golih 21 : 0.

Selekcija U-9 se je ponovno udeležila tridnevnega turnirja, tokrat v Kranjski Gori. Nastopili so v res kvalitetni družbi, kot so NK Olimpija beli, NK Olimpija zeleni, NK Celje modri, NK Celje rumeni, NK Bravo, NK Triglav, NK Jesenice, NK Brinje, NK Lesce. Ekipa je tudi tokrat začela zelo hrabro in nasprotnike iz Jesenic premagala z rezultatom 6 : 0. Nato pa so se začeli pravi preizkusi. Z Olimpijo so odigrali 1 : 1, ko bi z malo več potrpežljivosti lahko tudi zmagali. Aktualne prvake Celje so premagali z rezultatom 2 : 1 in zadnjo tekmo v skupini z NK Brinje dobili z rezultatom 1 : 0. V polfinalu smo dobili ekipo, ki trenutno velja za najmočnejšo ekipo v Sloveniji v tej kategoriji. Do polfinala so nasprotnikom zabili že 27 golov. Naši fantje so se v polfinalu hrabro branili, vendar sta na koncu kvaliteta in velikost kadra nagnili tehtnico na stran Olimpije beli. Naši fantje so to tekmo izgubili z rezultatom 2 : 0. V tekmi za 3. mesto smo na koncu nesrečno izgubili po izvajanju kazenskih strel. Turnir sta zaslužno osvojili NK Olimpija zeleni in beli, 3. mesto NK Bravo in 4. mesto NK Slivnica. Kljub vsemu je to vrhunski uspeh malega kluba NK Slivnica, ki stoji ob boku vseh prvotigaških klubov.

← Marsel Meško

Staro obveščanje zamenjala aplikacija

Gasilstvo v nenavadnih časih, ko nihče ne ve, kako naprej

Letošnje leto je res nenavadno. Kazalo je, da smo se že izvili iz najhujših časov korona krize, vendar žal ni tako. Ponovno smo v času še večje prisotnosti virusa med nami. Kako bo naprej, ne ve nihče. Dejstvo je, da se moramo v dobrobit vseh nas držati navodil, ki nam jih predpisujejo.

Kot pri ostalih dejavnostih, druženju, športu in šolskih obveznostih, se je tudi naše udejstvovanje zmanjšalo. Poletje je minilo brez posebnosti, imeli smo nekaj manjših intervencij.

Letos nam tako odpadajo tudi tradicionalne vaje v oktobru, nenapovedane vaje, vaje evakuacije, vsa tekmovanja ... Na srečo smo izvedli vsaj vse tri občne zборе, nekatera društva v Gasilski zvezi (GZ) Maribor pa žal tudi tega niso, ker so padla v čas epidemije. Sedaj v jeseni ni vsaj pomanjkanja mask in razkužil, tako kot je to bilo spomladi.

Mesec oktober je mesec varstva pred požari. Letošnja tematika je požarna varnost v prostem času. Ko gremo na dopust je potrebno poskrbeti za požarno varnost doma: ugasniti in izklopiti iz električnega omrežja gospodinjske aparate in elektronske naprave, zapreti jeklenko, ugasniti luči, pozimi je potrebno ugasniti in ohladiti kamine. Na dopustu v hotelih in apartmajih si je dobro ogledati evakuacijske poti, kje so zasilni izhodi, lokacije gasilnikov in hidrantov. Dejstvo je, da ob požaru ljudje reagirajo dosti bolj suvereno, če so prej seznanjeni z navedenimi značilnostmi.

Na nivoju GZ Maribor smo pristopili k novemu sistemu obveščanja za intervencije. Prejšnjo zastarelo aplikacijo za obveščanje preko mobilnih telefonov je zamenjala nova, in sicer FireApp. Le-ta omogoča poleg pozivov na intervencije tudi ostale dejavnosti. Omogoča potrjevanje prisotnosti, obveščanje za vaje in ostale dejavnosti.

Čez poletje smo ponovno prevozili veliko vode za bazene, letos več kot lani, in sicer kar 1173 kubičnih metrov. Zaradi večjih količin naročene vode nas vedno prevaža več gasilskih društev hkrati. Pomagajo nam tudi gasilci iz sosednjih občin. Gasilska vozila smo polnili na zunanjem hidrantu pred pošto v Radizelu ali na podzemnem hidrantu nasproti pokopališča v Sp. Hočah. Je pa bilo prevozov vode v vodohrane manj. Očitno je bilo mokro poletje vsaj za nekaj dobro.

V zadnje pol leta smo na nivoju GPO oziroma njene komisije intenzivno delali na Načrtu razvojnih programov (NRP) gasilstva naše občine za obdobje 2021–2030. Dokument predvideva v desetletni projekciji potrebna finančna sredstva za nemotene nabave vozil, osebne in skupne zaščitne opreme ter ostale opreme. S tem programom so se začrtale smernice razvoja sistema zaščite in reševanja, katerega sestavni del so tudi gasilske enote v občini.

Ostanite zdravi in na pomoč!

➡ Boštjan Frangež

Slikarska kolonija s čebelami

Na razstavi v Slivnici je dvajset udeleženk in udeležencev ustvarjalo nove umetnine

Lep cvetoči maj so v Čebelarstvu Slivnica tudi letos sklenili s slikarsko kolonijo »Svetovi čebel«. Na zelenici pod krošnjami lip pri čebelarstvu v Slivnici je dvajset udeleženk in udeležencev ustvarjalo nove umetnine. Na letošnji deveti koloniji so svetove čebel na platnih upodabljali Boni Čeh, Bogdan Čobal, dr. Matjaž Duh, Erna Ferjanič, Irena Gajser, Rado Jerič, Albina Kragelj, Jožica Lešnik Švajger, Metka Lipnik, Tatjana Mijatović, Manja Kmetič, Zoran Ogrinc, Milena Houška Pavlin, Gregor Pečolar, Gregor Pratneker, Vinko Prislán, Niko Ribič, Jerca Santej, Viktor Šest in Rudi Španzel. Mnogi od njih so sodelovali na več kolonijah, nekateri na vseh, nekateri pa so prišli prvič. Ustvarjalke in ustvarjalci so se z ustvarjalno domišljijo odpravili v širni, skrivnostni svet čebel.

Kdo ve, kaj vse so doživeli na svojih potepanjih po tem znanem in še bolj neznanem svetu. Tako kot drugi ljudje si ga tudi vsaka umetnica, vsak umetnik predstavlja po svoje. Mnogi ljudje o njem pripovedujejo, pisatelji ga opisujejo, pesniki opevajo, likovni umetniki pa ga upodabljajo v posebne podobe, ki jih zmorejo ustvariti le umetnice in umetniki.

Na zelenici je kmalu »zabrenčalo«. Med umetnicami in umetniki so se spleтали zanimivi tovariški in prijateljski pogovori. Vanje so se vključevali tudi člani ČD Slivnica in drugi obiskovalci, ki so si ogledovali nastajanje umetnin.

Dan je prehitro začel zahajati v škrlatnordečo večerno zarjo. Umetnice in umetniki pa so svoj dan iz svetov čebel sklenili v zanimive harmonije podob – ustvarjenih domišljjskih predstav, oblikovanih različnih kompozicij, odetih v bogastvo lepote barv. Ustvarjalno srečanje se je prevesilo v prijetno druženje, s katerim so v ČD Slivnica sklenili še en lep, prijeten in bogat dan.

Nova likovna dela so na ogled postavili na razstavi, ki so jo odprli 22. septembra v prostorih osnovne šole v Slivnici, v okviru praznovanja občinskega praznika naše občine in praznika Krajevne skupnosti Slivnica. Na ogled so bila postavljena dela vseh udeleženk in udeležencev letošnje kolonije. Prikazala so dvajset različnih pogledov, dvajset različnih predstavitev sveta čebel, ki so jih njihove ustvarjalke in ustvarjalci upodobili na platnih. Kot je v svojem nagovoru zapisala Metka Lipnik o teh stvaritvah: »Kompozicija različnosti ustvarja harmonijo narave, oblik, intimne dvogovore med umetnikom in njegovim pogledom na svet.«

Čebelarstvo Slivnica pa je s slikarsko kolonijo »Svetovi čebel« in razstavo ustvarjenih novih, lepih, dragocenih likovnih del v svoje uspešno delo vgradilo nov dragocen mozaični kamen.

➡ Martin Kramar

Odlikovanja čebelarским članom

Odlikovanje Antona Janše I. stopnje prejel dolgoletni, zelo prizadeven, delaven in uspešen čebelar Herman Jakolič

Društveno delo v Čebelariskem društvu (ČD) Slivnica je zaradi epidemioloških razmer nekoliko zastalo oziroma so ga prilagodili razmeram. Čebelarke in čebelarji so sicer redno skrbeli za čebelje družine, ki prav v pomladnem času pridelajo pretežni del medu.

Tako kot prejšnja leta so tudi letos pripravili in 12. junija izvedli dan odprtih vrat društva. S tem dogodkom vsako leto želijo privabiti občane, da si neposredno ogledajo čebelnjak in se seznanijo z življenjem, delom in pridelki čebel. Čebelarji obiskovalcem predstavijo tudi svoje delo, čebelarstva opravila in zlasti skrb za ohranjanje zdravega okolja in zdravja čebel. Letošnje prireditve so se udeležili čebelarke, čebelarji in nekaj občanov. Ogledali so si dom čebelarjev, v katerem je tudi lepo urejen čebelnjak z zdravimi, živahnimi in delavnimi čebelami. V domu je tudi nov prostor, učilnica, v kateri poteka stalno strokovno izpopolnjevanje čebelarjev. V učilnici svoj izobraževalni program izvajajo tudi mladi čebelarji, ki so vključeni v čebelarski krožek v Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka Slivnica.

Udeleženci prireditve so si pri čebelariskem domu ogledali tudi strokovno urejeno čebelarisko učno pot in lepo urejene in negovane grede z medovitimi rastlinami. Na posebni stojnici so bili na ogled čebelji pridelki – različne vrste medu, izdelki iz medu in različni pripomočki za delo čebelarjev. Program sta obogatila mlada glasbenika Tobija Jakolič iz Slivnice in Matija Leva iz Rač.

Predsednik društva je na kratko predstavil program dela, delovne dosežke društva in posameznih čebelarjev. Poudaril je, da društvo opravlja pomembno delo: skrbi za izobraževanje in usposabljanje novih čebelark in čebelarjev, za stalno strokovno izpopolnjevanje čebelarjev, skrbi, da čebelarji stalno spremljajo življenje in delo čebeljih družin in skrbijo za zdravje čebel. Kadar je potrebno, čebelje družine tudi zdravijo. Društvo izvaja tudi druge dejavnosti – organizira likovno kolonijo, razstavo likovnih del in skrbi za družabno društveno življenje svojih članic in članov.

Za uspešno delo in dosežene rezultate so članicam in članom podelili odlikovanja. Čebelarji v okviru Čebelariske zveze Slovenije za uspešno delo lahko dobijo odlikovanja Antona Janše I., II. in III. stopnje. Najvišje, to je odlikovanje Antona Janše I. stopnje, podeljuje Čebelariska zveza Slovenije za »posebne zasluge za dvig slovenskega čebelarstva«, odlikovanja II. stopnje podeljujejo čebelariske zveze društev čebelarjev, odlikovanja III. stopnje pa podeljujejo čebelariska društva. Odlikovanje Antona Janše I. stopnje je dobil Herman Jakolič, dolgoletni, zelo prizadeven, delaven in uspešen čebelar, član našega društva. Jakolič je čebelar petinštirideset let. Svoje čebelje družine ima od leta 1975. Od leta 1980 je član čebelariskega društva. Včlanil se je v ČD Rače, leta 2012 pa je sodeloval pri ustanovitvi ČD Slivnica, postal član tega društva in je zelo dejaven vse do danes. V ČD Rače je bil blagajnik, to funkcijo pa je od ustanovitve do letošnjega leta opravljal tudi v ČD Slivnica. Predvsem pa je Herman Jakolič zelo dober čebelar, s tenkočutnim, skrbnim odnosom do čebel in z bogatim znanjem o čebelah in čebelarjenju. Svoje znanje in izkušnje rad posreduje tudi drugim. Posebej se ukvarja s pašnim redom in si prizadeva, da bi ga v čebelarstvu bolj upoštevali. S svojim delom je veliko prispeval k uspešnemu delu ČD Rače in ČD Slivnica in širšemu razvoju čebelarstva v Sloveniji.

Poleg odlikovanj Antona Janše Čebelarisko društvo Slivnica svojim članicam, članom in drugim, ki so zaslužni za uspehe društva, podeljuje tudi svoja priznanja. To so odlikovanja Janka Pislaka. Društvo ga je v soglasju z družino oziroma z nasledniki Janka Pislaka poimenovalo po zaslužnem čebelarju Janku Pislaku. Odličje je bronasto, srebrno in zlato. Po Janku Pislaku je poimenovana tudi čebelariska učna pot pri domu čebelarjev v Slivnici.

Janko Pislak (1934–2013) se je s čebelarjenjem začel ukvarjati kot desetletni deček na Dokelcah pri Ptujski Gori in bil čebelar do konca svojega življenja. Od leta 1952 je bil član Čebelariskega društva Lovrenc na Dravskem polju. Vztrajno si je nabiral teoretično znanje in praktične izkušnje o čebelah in čebelarjenju. Udeležil se je številnih strokovnih predavanj in drugih izobraževalnih dogodkov. Večkrat tudi svetovnega čebelariskega kongresa Apimondija.

Ob uspešnem čebelarjenju je razvil in izvedel izboljšave čebeljih panjev in čebelariskih pripomočkov. Za uspešno delo in pomembne prispevke k razvoju čebelarstva je dobil priznanja čebelariskih organizacij Francije in Avstrije in republik nekdanje Jugoslavije, red Antona Janše I., II. in III. stopnje, vrsto društvenih odličij, nagrado Petra Pavla Glavarja, jugoslovanski red dela s srebrnim vencem in red za zasluge Republike Slovenije.

Čebelarstvo, ki ga je ustvaril, danes zelo uspešno nadaljuje Čebelarstvo Pislak Bali v Apačah pri Kidričevem. Po določenih pravilnikih društva stopenj odličij ni možno preskakovati. Zato na prvi podelitvi zlatih odličij niso podelili. Na letošnjem dnevu odprtih vrat so prva, bronasta, odličja Janka Pislaka prejeli:

Lojze Lipnik, čebelar, soustanovitelj, prvi predsednik društva, ki društvo vodi od ustanovitve do danes. Zelo uspešno čebelari v svojem čebelnjaku na domačem dvorišču v Vinogradniški ulici v Radizelu. Veliko pozornosti, časa in dela je namenil razvoju društva, skrbi za zdravje čebel in uspešno čebelarjenje. Uvedel je stalno strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje znanja članov društva in izobraževanje mladih čebelarjev v čebelariskem krožku. Pod njegovim vodstvom se je ČD v osmih letih obstoja razvilo v uspešno čebelarisko društvo, zgradilo svoj društveni dom, bogat učni čebelnjak, uredilo čebelarisko učno pot in grede z medovitimi rastlinami. Prispevek Lojzeta Lipnika k vsemu temu je izjemno velik, dragocen in pomemben.

Jože Žuraj, član društva in upravnega odbora društva je od ustanovitve. Večletni uspešen čebelar z zelo bogatim čebelariskim znanjem in dragocenimi praktičnimi izkušnjami čebelarjenja. Rad svetuje vsem, ki pri svojem čebelarjenju potrebujejo pomoč. Do čebel je razvil zelo lep in skrben odnos. V društvu je zelo dejaven in sodeluje pri vseh dejavnostih, kjer s svojim delom lahko prispeva k dobrim dosežkom. V društvu je v prvi vrsti zelo vesten in odgovoren gospodar oziroma skrbnik društvenih panjev oziroma čebeljih družin. Gotovo je pri čebelah največ časa od vseh članov društva. S svojim delom je veliko prispeval k uspešnemu čebelarjenju in uspešnemu širšemu delu društva.

Zvonko Pušnik, član društva in upravnega odbora društva in uspešen čebelar. V upravnem odboru društva opravlja funkcijo tajnika. Naloge tajnika izvaja zelo prizadevno, natančno in

dosledno. Člane društva stalno in sproti obvešča o dogajanju v društvu in opravilih, ki jih čebelarji morajo opraviti v svojih čebelnjakih. Sodeloval je tudi pri mnogih delovnih akcijah: gradnji doma, urejanju okolice in na javnih prireditvah društva. Je tudi uspešen čebelar, ki s svojim znanjem in izkušnjami rad pomaga drugim čebelarkam in čebelarjem.

Anton Obreht, član društva. V društvo je dejaven od ustanovitve dalje. Veliko je prispeval k temu, da je društvo dobilo svoj prostor – zemljišče ob šolskem dvorišču, k izgradnji in povečanju doma in ureditvi okolice. Kot bivši ravnatelj Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica je podpiral delovanje društva, krepil sodelovanje šole in vrtca z društvom, med učenci širil interes za čebelarstvo in spodbujal sodelovanje učencev v čebelariskem krožku na šoli. Sodeloval je tudi pri mnogih delovnih akcijah pri gradnji čebelariskega doma in urejanju okolice. Anton Obreht je veliko prispeval k razvoju in uspešnemu delu društva.

Robert Bali, dr. veterinarske medicine in eden največjih čebelarjev v Sloveniji. Dela v Čebelarstvu Pislak Bali v Apačah na Dravskem polju, ki ga je ustvaril čebelariski mojster Janko Pislak. S ČD Slivnica že dolgo sodeluje in s svojim dragocenim, bogatim znanjem svetuje našim čebelarjem, kako naj sami uspešno čebelarijo, skrbijo za zdravje čebel in uspešno čebelarijo. S svojimi nasveti in sodelovanjem veliko prispeva k uspešnemu čebelarjenju naših čebelark in čebelarjem in k uspešnemu delu našega društva.

Odličja Antona Janše III. stopnje so podelili tudi članom društva, ki so s svojim delom pomembno prispevali k uspešnemu čebelarjenju oziroma k delovanju društva. Odlikovanja Antona Janša III. stopnje so prejeli naslednji člani društva: Sebastijan Kapel, Martin Kramar, Marko Soršak in Samo Uranjek.

Po sklenjenem programu prireditve so se udeleženci še nekaj časa družili in si v sproščenih pogovorih izmenjali nove čebelariske izkušnje.

← Martin Kramar

Okrnjeno leto

Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije z madžarsko Fundacijo za kulturo na vasi sodeluje že 18 let

Ko pišem te misli, nas loči od novega leta slabih 90 dni. Seveda je to skoraj četrtnina leta in v četrtnini leta se lahko tudi v društveni dejavnosti zgodi še kar precej. Moramo se pa dobro zavedati, da je to leto, leto 2020, nekaj povsem posebnega – in to letnico bo zgodovina še zelo dolgo omenjala. Korona virus. Prodril je v vse pore človeškega življenja in že pustil skoraj povsod negativni del svojega pohoda. Dotaknil se bom samo našega društva, Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije, sprejetega programa in bolj ali manj okrnjene izvedbe.

Z madžarsko Fundacijo za kulturo na vasi že sodelujemo 18 let. V vseh teh letih se ni zgodilo, da nismo sodelovali vsaj dvakrat letno pri njih, pa vsaj enkrat letno Madžari pri nas. V tem letu, razen da sva se z predsednikom Fundacije dobila decembra v Monoštru, naredila skupni program za leto 2020, ni bilo iz tega programa nič. Tridnevni izlet z avtobusom na Madžarsko, vse do ukrajinsko-slovaške meje, dve koloniji na Madžarskem, otvoritev moje skulpture v Kovacsvagas, kolonija in razstava pri nas v Botaničnem vrtu skupaj z Madžari – vse je padlo v vodo.

Res pa je, da smo v organizacijo mednarodne kiparske kolonije vložili kar nekaj dela, priprave smo pričeli pred več kot tremi meseci in imeli zagotovilo, med ostalim tudi udeležbo štirih kiparjev iz Madžarske. Posebna zanimivost – pri nas v Sloveniji se bi na takšni koloniji prvič predstavili dve kiparki, in sicer ena iz Madžarske ter ena iz Ljubljane. Dogovorili smo se z odgovornimi na Občini Hoče-Slivnica, da bo kolonija potekala v času občinskega praznika v Botaničnem vrtu in da tudi vsi izdelki ostanejo tam. Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze Maribor nam je pomagala z lesom.

Bolj se je bližal čas pričetka del, bolj smo dobivali odpovedi. Najprej iz Madžarske, zadnje dni pa še iz Slovenije. Res je, da sem bil že pri mnogih organizacijah raznih prireditelj, ampak kar se nam je sedaj dogajalo, tega še nisem doživel. Mesec dni pred pričetkom smo morali vsak teden spreminjati plan dela,

dela pa smo seveda naredili doma. **Marijan Krajnc, Martin Krajnc, Peter Gojkovič, Anton Kolednik in Srečko Ornik** so avtorji izdelkov, ki bodo krasili Botanični vrt in Meranovo. Zadnje dni pred zaključnim programom kolonije smo program menjavali že iz uro v uro, še posebej, ker nam tudi vremenska slika ni šla na roko. Povabili smo kar veliko število naših članov iz cele Slovenije, vendar sta bila petek popoldne in sobota jutraj tista negativna dneva, ko so prihajale odjave. Med drugim smo zanje pripravili brezplačni ogled Botaničnega vrta, prevoz po naši občini s starodobnikom (avtobus) Joška Obrovnika in nastop dramske skupine Samotarji. Imeli smo še posebno gostjo, pevko – dolgonogo **Ramono Irgolič**. Gospa Ramona si zasluži, da je tako omenjena: stanuje v Radizelu, Hudourniška ulica, prepeva pa v Braziliji, Singapuru ... in ne vem v koliko državah še. Gospo Ramono je na harmoniki spremljal g. Sašo Jovičević, ko smo v okrnjeni obliki prireditelj izpeljali; člani društva smo nekoliko nezadovoljni, ampak preko višje sile ne gre.

V času, ko še ni bil tako močno razvit drugi del korona virusa, smo izpeljali enodnevno slikarsko kolonijo. Nastalo je kar lepo število risb – in če gremo po mišljenju »vsako oko ima svojega malarja«, potem so vse risbe lepe. Pa tudi so, vsaj takšno je bilo mnenje na zaključni prireditvi. Mogoče bi ob tej priložnosti omenil tudi predlog naše članice, slikarske Ane Krajnc: v naslednjem letu naredimo enodnevno slikarsko kolonijo za šoloobvezne otroke, istočasno pa povabimo vse v naši občini, ki se ukvarjajo v prostem času s slikarstvom, da sodelujejo na koloniji.

Ob zaključku želim omeniti, da smo **prejeli ob občinskem prazniku zlati grb občine**. Člani društva smo ponosni in se zahvaljujemo predlagateljem in vsem, ki ste nas v odboru podprli ter videli v našem delu, da smo si ta grb tudi resnično zaslužili.

← Srečko Ornik

Samo dva keglja

Veteranske športne igre Vzhodnoštajerske pokrajine so se namesto v Hočah odvijale v Brinju

Čas hiti, korona pa miru nam ne pusti. Dve težavi. Že ena je preveč, bi najbrž večina pritrdila. Tako so letošnjega maja odpadle načrtovane veteranske športne igre Vzhodnoštajerske pokrajine (VŠP), ki bi se, z že danim dovoljenjem Občine Hoče-Slivnica in Strelske družine Franc Lešnik - Vuk Hotinja vas ter v organizaciji Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Maribor odvijale znotraj in v bližini Večnamenske športne dvorane v Hočah. Toda vodstvo krovne veteranske organizacije ni popustilo koroni.

Odločitev je padla, 11. veteranske športne igre se izvedejo konec septembra v veteranskem centru v Brinju pri Slovenski Bistrici v organizaciji tamkajšnje veteranske organizacije, združene z že tradicionalnim 4. memorialom Marjana Streharja. Njegov prispevek v vojni za Slovenijo naj ne bo nikoli pozabljen. Spomin ohranjamo.

Sledil je poziv predsednika mariborske veteranske organizacije: »Kremavc, sestavi ekipo za met šolske bombe na cilj in rusko – viseče kegljanje, šahiste in ekipo za met obročev na kovinsko palico že imamo.«

»Jasno, za met bombe in kegljanje so konkurenčni le domačini iz naše občine, v glavnem člani in pristaši slivniške častniške enote in veterani«, sem sklenil misli. Dokazov za to je že iz prejšnjih let dovolj. Kdo ne pozna kegljačev Draga Kvasa, Jožeta Karapetriča in Draga Kokolja ter bombašev Slavka Habjaniča, Boštjana Grila in moje malenkosti, Bruna Kremavca? Odgovor bi lahko bil: Kdor ne bere Utrinkov, Štajerskega časnika ali glasila Veteran. Še boljšega od vseh zadnje naštetih bi lahko imeli v ekipi, a se Branko Milenkovič, mojster te discipline, celo na republiški ravni, žal več ne odziva. Tudi

mene je tik pred tekmovanjem za nekaj dni odpihnilo v skoraj najvišje nadstropje UKC Maribor. Zamenjal me je kegljač Kokolja. Večina tekmovalcev se je v Brinje pripeljala z najetim kombijem. Za kegljače pa je poskrbel Venčeslav Ogrinc, ki mu nikoli ni težko priskočiti na pomoč. Opravljal je tudi svojo protokolarno dolžnost kot podpredsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

Na svečani otvoritvi, ki je potekala strogo v skladu z navodili NIJZ, je kot slavnostni govornik pozdravil vse navzoče, še posebej je pohvalil odlične organizatorje – domačine iz Slovenske Bistrice. V štirih disciplinah se je pomerilo šest veteranskih območnih združenj VŠP: Ruše, Slovenska Bistrica, Ptuj, Lenart, Ormož, Maribor in PVD SEVER Maribor. Izjemen boj za prvo mesto se je odvijal med kegljači Ormoža in Maribora (beri Hoč). Dolgoletno rivalstvo in spoštovanje. Tokrat je za podrta pičila dva keglja zmaga romala v Ormož. Drago Kvas, kolikor ga poznam, se še danes ni pomiril. Pa ne, da se jezi, tista dva keglja mu povzročata skrbi.

Šahisti iz Maribora, na čelu z amaterskim svetovnim prvkom nad 50 let oktobra 2019 na Kreti, Suadom Osmanbegovičem, se niso dali presenetiti. Bombaši so bili peti. Vseh ekip je bilo sedem. Kanček tolažbe ne škoduje, kajne? Ni kaj, lahko pritrdim, vse sem preanaliziral, tudi 3. mesto v skupni razvrstitvi 11. veteranskih športnih iger VŠP ja za OZVVS Maribor lep uspeh. K slednjemu pa so svoj del prispevali tudi športni veterani iz Občine Hoče-Slivnica. Trdoživci, ni kaj, četudi se približuje že tridesetletnica osamosvojitvene vojne za Slovenijo. Prepričljivi zmagovalci iger pa so bili Rušani. Čestitke vsem.

← Bruno Kremavc

V tretje gre rado

Združenje borcev za vrednote NOB Občine Hoče-Slivnica v tretjem poskusu do občnega zbora

V letošnjem letu smo v Združenju borcev za vrednote NOB Občine Hoče-Slivnica želeli organizirati občni zbor sredi meseca marca. To je ravno takrat, ko je prvič nastopila karantena zaradi pandemije covid-19. Ker nam je to preprečilo naše srečanje, smo sklenili, da ga bomo preložili na ugodnejši čas. Proti poletju se je situacija začela izboljševati, zato smo sklenili, da bomo izvedli občni zbor julija. Takrat pa je prišlo ponovno do novih ukrepov NIJZ o zmanjšanem številu druženja v zaprtih prostorih. Končno smo se odločili, da bomo izvedli občni zbor sredi septembra – in to pot imeli srečo.

Društvo upokojencev Slivnica nam je prijazno odstopilo svoje prostore, ki so dovolj veliki, da smo lahko ob upoštevanju zahtevane razdalje med ljudmi spoštovali vsa priporočila NIJZ in smo lahko vsi sedeli na varni razdalji. Ob vходу smo po predpisih popisali vse prisotne, ki so se udeležili občnega zbora.

Predsednik Boris Demšič je pozdravil vse navzoče, najprej pa so nas razvedrili Samotarji. Predstavili so se z nekaj pesmimi in recitacijami. Nadaljevali smo z uradnim delom občnega zbora. Iz poročil je bilo razvidno, da se je naše članstvo povečalo za devet članov, zapustili so nas štirje, in tako naša organizacija sedaj šteje 125 članov.

V letu 2019 smo bili zelo uspešni, saj smo se udeleževali vseh obeležij, ki so bila v programu OO ZB. Omenila bom le nekaj pomembnejših dogodkov, ki smo se jih udeležili: v mesecu januarju smo se udeležili proslave v spomin borcev Pohorskega bataljona pri Treh žebeljih na Osankarici, bili smo na proslavi v Dražgošah v Selški dolini; aprila smo bili na festivalu miru pri Treh kraljih na Pohorju, bili smo še v Ožboltu in na Poljani pri Prevaljah, kjer se spominjamo konca druge svetovne vojne. V septembru smo bili na Jugovi domačiji in

se spominjali dogodkov iz druge svetovne vojne v naših krajih ter v Portorožu, kjer je vsako leto tradicionalno srečanje internirank, zapornic in ukradenih otrok. Udeležili smo tudi proslave na Mariborski koči.

Po vseh prebranih poročilih smo ugotovili, da je bilo naše delo uspešno, saj smo opravili vse naloge. Uspešno pa je bilo tudi finančno stanje.

Ob koncu uradnega dela so nam ponovno razvedrili Samotarji. Predsednik nas je ob zaključku občnega zbora vse povabil na zakusko, za katero je poskrbela gostilna Lobnik. Nekatere članice in člani so poskrbeli še za pecivo in vino. Nekaj časa smo se še družili ob veselem kramljanju – in čeprav nas je omejeval predpis zaradi epidemije, nas to ni zmotilo pri dobri volji. Poslovali smo se v želji, da ta situacija čim prej mine in da lahko zopet ponovno zaživimo brez omejitev.

👉 📷 Simona Šifrar

Zaradi varnosti odpovedali volilni zbor

Časi (po)koronske krize močno posegli tudi v delovanje Društva upokojencev Slivnica

Smo v času, ko nam skozi vse leto korona virus in predpisi NIJZ onemogočajo normalno izvajanje našega programa. Čeravno so vsi ti ukrepi, ki smo jim priča, potrebni za zajezitev širjenja virusa, smo se v okviru Društva upokojencev Slivnica odločili, da nekatere naloge iz programa vseeno izvedemo v mejah normale in ob spoštovanju ukrepov. Tako smo se, seveda v interesu varnosti, odrekli izvedbi volilnega zbora članstva v mesecu marcu, izletu ob dnevu žena in materinskem dnevu, izvedbi pomladnega srečanja pevskih zborov in glasbenikov v okviru občine, Pozdravu pomladi. V maju smo se odpovedali izletu na Kozjansko. Odpovedali smo se tudi v juniju pikniku članov društva.

Seveda pa smo v okviru društva vseeno izvedli prireditve, ki so bile izvedljive z zahtevanim številom petdesetih udeležencev. Tako smo se odločili, da v okviru praznika Krajevne skupnosti Slivnica organiziramo nekatere prireditve DU Slivnica, kjer lahko zagotovimo vsem predpisom NIJZ.

V začetku septembra smo v prostorih društva izvedli šahovski turnir; udeležilo se ga je pet šahistov in se pomerilo med sabo v kraljevi igri. Zmagal je Ervin Hlade, sledita mu Bruno Kremavc in Ivan Furrh. Prvi trije šahisti so prejeli medalje, zmagovalc pa je prejel prehodni pokal. Kolesarji so se podali na rekreativno kolesarjenje po Dravskem polju, in sicer se ga je udeležilo 26 kolesarjev; ob koncu druženja na kolesih so se okrepčali z okrepčilnimi pijačami v gostilni Lobnik. V prostorih balinišča smo organizirali troboj ekip moških in žensk. Pred pričetkom tekmovanja nas je nagovoril župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak in zaželel uspešno izvedbo tekmovanja in dobre želje ob prazniku KS Slivnica. V sodelovanju s PD Skalca in DU Slivnica smo imeli predavanje planinskega vodnika Stanka Jakominija o potovanju po Norveški. Predavanje je bilo v prostorih DU Slivnica v spomin na preminula člana Ivana Petroviča in Milka Greifonerja, ki sta bila zvesta planinca iz našega DU.

Memorial v spomin na pokojnega Vinka Ekerla je žal odpadel, ker nismo mogli zagotoviti potreb varne izvedbe 120 tekmovalcev v kegljanju s kroglo na vrvi. Ribiško tekmovanje s

plovcem pri Slivniškem ribniku, kjer se je prijavilo za tekmo 13 ribičev, je potekalo sredi septembra. Prvi trije so prejeli medalje in praktične nagrade, ki jih je prispevala trgovina Ribičija iz Maribora. Ribiški car za leto 2020 je Tomaž Potočnik z 2,865 kilograma težkim krapom in je prejel prehodni pokal. Pohvaliti je treba spoštljivo potezo Franca Vogrina, ki je svojo praktično nagrado predal mlademu ribiču Valu Vodušku; v imenu DU Slivnica se mu zahvaljujemo za športno dejanje. Po podelitvi so se ribiči okrepili z malico in osvežilnimi pijačami ter pokramljali o dogajanju na ribičiji. V imenu DU in KS Slivnica bi se zahvalil Ribiški družini Maribor, da smo lahko tekmo izpeljali na ribniku, ki ga upravljamo. V okviru KS Slivnica smo se nekateri 20. septembra udeležili pohoda na Jugovo domačijo v Rančah in proslave v spomin na padle in zažgane na Jugovi domačiji v času II. svetovne vojne.

V okviru praznika Občine Hoče-Slivnica smo se udeležili tudi z žensko in moško ekipo balinanja na turnirju v izvedbi Balinarskega kluba Hoče. Moški kegljači s kroglo na vrvi so bili v okviru praznika KS Fram na turnirju z žensko in moško ekipo, prejeli smo dva pokala.

Ob koncu bi še poudaril, da smo bili prisotni tudi na proslavi ob občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica, kjer smo prejeli v DU Slivnica tri priznanja občine, in sicer skupina Starejši za starejše za pomoč krajanom, Slavko Škorc in Zvonko Petrovič, st., za dolgoletno delo v DU Slivnica na različnih področjih. Končno bi se rad zahvalil vsem, ki so kakorkoli sodelovali v teh težkih časih korona virusa. Zavedati se moramo, da se kljub težkim časom epidemije ne zapiramo doma, ampak se skušajmo čim več gibati, družiti v dovoljenem razmaku, kakor se udeleževati raznih aktivnosti v društvu, le tako bomo lažje preživeli to obdobje, ko nas korona virus omejuje.

Ob koncu mi dovolite, da se zahvalim svetu KS Slivnica za vse izkazane pozornosti in finančno podporo – za malice in pijačo pri izvedbi prireditev. Vsem vam pa želim zdravja in dobrega počutja, kjer koli se bomo aktivno borili v času korona virusa.

👉 Peter Kovaček 📷 Vlado Pišek

Hitri polži po Dravskem polju

Kolesarska sekcija Društva upokojencev Hoče in kolesarji Slivnice športno proslavili občinski praznik

Člani kolesarske sekcije Društva upokojencev Hoče smo pripravljali 13. kolesarski trim in se spraševali, le kam pojdemo sedaj. In kar tako ob kavi je padla ideja – na praznovanje. Naša občina praznuje svoj 22. praznik. Povabimo še kolesarje iz Slivnice. Že smo klicali vodjo kolesarjev Slivnice, Orehove in Hotinje vasi, če so pripravljeni skupaj z nami na kolesarsko potepanje. Bili so za akcijo. Razpisali smo izlet in se 22. septembra dobili na zbirnem mestu.

Odkolesarili smo do Orehove vasi, tukaj so nas čakali njihovi kolesarji. Zbralo se nas je petindvajset. Držali smo se navodil in priporočil NIJZ. Ker nas je bilo preveč, smo se razdelili v skupine. Odkolesarili smo po Dravskem polju. Prva jutranja kava je bila na velikem vaškem trgu v Cirkovcah. Bil je prijeten jutranji klepet s kolesarji iz naše občine. Poklepetali smo o različnih stvareh. Pot smo nadaljevali med koruznimi polji, ki so se obarvala v prekrasne jesenske barve. Rumene buče so kot lampijoni žarele v zrelosti in čakale, da jih pospravijo. Bližal se je poldan, ko smo bili na cilju pri gospe Slavici v Staršah. Ta nam vedno skuha odlično kislino juho. Tokrat za spremembo nam je postavila mize kar ob nogometnem igrišču. Na toplem jesenskem soncu smo uživali in tudi marsikatero rekli. Tako smo uradno zaključili kolesarjenje za letošnje leto in izbrali naš občinski praznik, da počastimo 22. rojstni dan občine ter ji želimo dobro in uspešno delo.

Pa vendar še nekaj besed o letošnjih potepanjih. Kolesarji DU Hoče smo zelo aktivni. Ker nas je v pomladnih mesecih prikrajšal korona virus, nismo delali skupinskih trimov. Posamezni kolesarji smo spoznali, kako je pravzaprav majhna naša občina. Bili smo vezani na občinske meje. Ukrepi so popustili in pričeli smo s kolesarjenjem. Ogromno smo kolesarili in eden od trimov je bil tudi po mejah naše občine, ki segajo daleč na Pohorje in Dravsko polje. Poimenovali smo ga »Skupaj zmoremo«. Želeli smo, da se nam pridružijo tudi tisti, ki so v zrelejših letih (bilo jih je kar nekaj). Kapo dol, prave korenine. Uspešno smo prekosarili našo mejo.

Ne bom opisovala, kje vse smo se potepali letos, koliko kilometrov smo prevozili (bilo jih je ogromno) – in povsod je bilo izredno zanimivo. Mnogi pravijo, da bi se nam pridružili, ampak smo prehitri, drugi pravijo, da smo upokojenci in prepočasni. Jaz bom pa združila obe misli in nas poimenovala »hitri polži«, pa sem povedala vse. Glavno je veselje do gibanja, kolesarjenja na svežem zraku in seveda zdravega druženja in zadovoljstva med občani.

➡ Vera Zakrajšek

Kljub koroni na izlet

Člani Društva upokojencev Hoče so se odpravili na Kozjansko

Kljub omejitvam delovanja pri društvih upokojencev smo se člani DU Hoče podali na izlet na Kozjansko. Starejši zelo pogrešajo druženje, ker so z vsemi omejitvami psihično obremenjeni. Navdušenje nad brezplačnimi vozovnicami je kar hitro splahnelo ob določenih terminih prevoza. Upamo, da nam bodo sprostili omejene prevoze. Na izlet smo se peljali brez omejitev, kjer nas je na Kozjanskem najprej sprejel in razkazal čebelnjak dr. Peter Kozmus, svetovno znani strokovnjak s področja čebelarstva.

Lokalni vodič nas je popeljal na ogled Pilštanja, kjer smo izvedeli zanimive zgodbe tega srednjeveškega trga, kjer je 22 praznih hiš in 11 prebivalcev. Sledil je ogled mlina na vodni pogon na ekološki kmetiji Kukovič. Malo s strahom, pa vendar z zanesljivim voferjem Borisom, smo se peljali po vijugasti zelo strmi cesti proti gradu Podsreda. Po ogledu gradu pa nas je čakalo kosilo na kmečkem turizmu, kjer smo z druženjem in petjem zaključili naše popotovanje po Kozjanskem ter srečni, veseli prispeli v Hoče.

➡ Ida Hriberšek

Srečanje jubilentov

V letošnjem letu ni bilo možnosti, da bi obiskali člane Društva upokojencev Hoče, ki so dopolnili 90 let, zato smo jih povabili na skupno druženje v gostilno Kobale-Gajzer, jih skromno obdarili in se z njimi pogovorili in poveselili. Pogrešajo takšna druženja in upajo, da se bo stanje izboljšalo.

➡ Ida Hriberšek

»Hip-hip, hura!«

Z mini olimpijado poskušamo ozavestiti pomen gibanja in športa pri učencih

»Hip-hip, hura!« in »Pomembno je sodelovati, ne zmagati!« so bili odmevi otroških glasov, ki jih je bilo moč večkrat slišati na petkov športno obarvani dopoldan, ki se je odvijal pred Večnamensko športno dvorano Hoče. Ozavestiti pri učencih pomen gibanja in športa, poznavanje različnih športnih disciplin in veščin, opomniti na dosežke slovenskih športnikov in uprizoritev mini olimpijskega protokola, so bili izhodiščni cilji tega dogodka.

Pohod je bil odlično segrevanje pred samim dogodkom. Učenci so se skupaj s svojimi učiteljicami odpravili na tri različne lokacije: proti Križni kapeli, Slivniškimi ribnikom in do ribnika Univerze Pivola. Učenci Podružnice Reka-Pohorje se na pohod opravili iz podružnične šole do matične šole. Ko smo se vrnili s pohoda, je bilo pred dvorano že pravo športno vzdušje. Parkirni prostor se je spremenil v poligon in pričakali so nas predstavniki OKS Slovenije in predstavniki Občine Hoče-Slivnica, ki so poskrbeli za odlično organizacijo in izvedbo športnega dogodka. Občutiti je bilo veselje, motivacijo in željo učencev po sodelovanju in preizkušanju svojih športnih spretnosti. Sodelovanje je bilo nagrajeno s priznanjem in s sladkim presenečenjem.

Hvala organizatorjem, ki ste učencem polepšali dan.

➡ Mojca Kolarič

Medalja na ogled

V četrtek, 24. septembra, je na naši podružnični šoli v Reki potekala mini olimpijada. Z judo klubom smo se zbrali ob 9. uri pred šolo. Jaz sem bil Simba, maskota Judo kluba Apolon. Judoisti smo bili zadolženi za dve postaji, kjer smo otrokom naše podružnice predstavili ta šport. Na eni postaji smo demonstrirali borbo, na drugi pa padce. Z nami je bila tudi naša najboljša klubska tekmovalka Metka Lobnik. Otroci so si lahko ogledali tudi pravo olimpijsko medaljo. Mislim, da so bili vsi udeleženci zelo navdušeni nad judom.

Rok Gomaz, 9. c

Prvi šolski dan

Komaj sem čakala, da pridem v šolo, da vidim vse prijatelje. Večer prej sem preverila, če so vse potrebščine pripravljene, da česa ne pozabim. Pripravila sem si tudi oblačila, belo majico in raztrgane kavbojke, ki so sedaj moderne, in seveda tudi zaščitno masko. Celo noč sem slabo spala. Naredila sem si alarm, ki sem ga preslišala. Sanjala sem, da mi je ati zaželel lahko noč, a me je že budil. Jutro se je zgodaj začelo. Umila sem se hitro, oblekla pa še bolj. Hitro sem vzela stvari za šolo in se z družino odpravila od doma. V šoli smo se zabavali in bilo je zelo veselo ponovno preživeti dan s sošolci in učitelji. Še zmeraj pa mi ni všeč, da vsi nosijo maske, ker ne vidim, kakšne volje so. Po napornem in lepem dnevu sem komaj čakala, da pridem domov. Tega dne ne bom tako hitro pozabila, ker sem postala tretješolka in se že zelo veselim lepih ocen in šole v naravi.

Mia Ertl, 3. b

Boljši za deset minut

Tek pod Pohorjem skozi oči učenca Nika Eljona Jarc, učenca hoške osnovne šole

Letos je potekal že 4. tek pod Pohorjem. Tega dogodka se udeležujem že od začetka, saj sem aktiven športnik in podpiram tovrstne športne prireditve.

V Judo klubu Apolon, kjer treniram že osem let, se redno udeležujemo dogodkov, ki podpirajo zdrav način življenja. Sodelovalo je tudi veliko učencev in zaposlenih iz Osnovne šole Dušana Flisa Hoče ter preostalih, ki živijo v Občini Hoče-Slivnica (in izven nje). Všeč mi je, da se vsako leto teka udeleži tudi naš župan Marko Soršak.

Prijavil si se lahko za dve različni razdalji: 6,5 ali 10 km. Sam sem se odločil za slednjo možnost in svoj rezultat izboljšal za 10 minut.

Organizacija dogodka mi je bila zelo všeč, saj so podelili nagrade za najboljše uvrščene v posameznih kategorijah, dobili smo zastoj hrano in pijačo, kupone za obisk Botaničnega vrta ter brisačo.

Upam, da se bo tek organiziral tudi naslednje leto in da bodo moji rezultati še boljši.

➡ Nik Eljon Jarc

Majhno in veliko

Majhno in veliko, to daje veliko razliko.
Miška je majhna, medved veliki,
to sta dve veliki razliki.
Medved naredil je velik vrt,
uničil mu ga je majhen krt.

Na vrt prišla je veverica,
zagledala jo je muca Mica.
Na vrtu sta se igrali in se hihitali.

Rimarije

Rimarije, to so velike oslarije.
Izmisliš si besede, ki imajo vse vede.
Ko nastane kup besed,
Spraviti jih moraš v red.

Zime so dober čas za rime.
Rime hrustaš kot zalogaj,
tja spraviš jih v knjižni raj.

Sladkarije in zelenjava

Sladkarije in zelenjava, to je velika zmešnjava.
Ko poješ bonbon, iz tebe nastane balon.
Ko pa poješ avokado, v tvojem trebuhu nastane tornado.

Zelenjava je dobra za imunski sistem,
zato je na dan veliko pojem.
Piškoti, bonboni in čokolada,
bolj zdrava, seveda, je domača marmelada.

Zarja Tajhman, 3. b Osnovne šole Dušana Flisa Hoče

Vesolje

Vesolje je nešteto tako kot morsko dno prekleto.
Tam so planeti, kometi in Sonce, ki sveti.
Črne luknje, mlečne ceste, tudi Zemlja,
a saj to že veste.

Zemlja vrti se okoli svoje osi,
včasih prehitro se vali.
Magma vroča in plinasti zrak,
ne, na drugih planetih ni tak.

Alina Tajhman, 6. b

Otroci navdušeni nad vrtcem

Odprtje novega vrtca Hoče minilo z majhno slovesnostjo

Ob koncu poletja smo vsi skupaj dočakali odprtje novega vrtca Hoče, ki je pred našimi očmi zadnje mesece rastle od temeljev do strehe in prvega septembra sprejel prve radovedne obraze, ki so se tokrat z veseljem preselili v nove prostore. Tako sodoben vrtec si zasluži tudi slavnostno prireditev, ki je pa tokrat zaradi korona virusa bila omejena na le nekaj ljudi.

Sredi septembra smo pripravili majhno slovesnost, katere so se udeležili župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, podžupanja Andreja Kavaš, podžupan Boris Pust, predstojnica Zavoda Republike Slovenije za šolstvo – enota Maribor, dr. Milena Kerndl, strokovni sodelavki na Občini Hoče-Slivnica, Irma Bračko in Katja Arnšek Kvar, predstavniki medijev in seveda naši dragi otroci in vsi zaposleni v našem zavodu. Otroci so z vzgojiteljicami pripravili kratek kulturni program, goste pa razveselili tudi s porisanimi kamenčki, ki so jih skrbno pripravljali za to slovesnost. Odprtje je popestrila projekcija, ki je prikazovala gradnjo vrtca od prve do zadnje faze.

Tako ta novi vrtec živi od trenutka, ko so naši otroci z velikim navdušenjem stopili v nove prostore, kjer je polno igre, smeha in radovednih pogledov. To je eden najsodobnejših vrtcev v Sloveniji. Otroci so navdušeni nad novimi igralnicami, toboganom, po katerem se spuščajo iz 1. nadstropja v pritličje, in nad različnimi kotički, kjer lahko ustvarjalno preživljajo čas v vrtcu.

Naše vzgojiteljice in vzgojitelj ter pomočnice vzgojiteljic so tudi to jesen pripravljene na pisano družino radovednih in razigranih otrok, katerim želijo nove poti tlakovati z različnim znanjem za prihodnost. In v teh sodobno urejenih prostorih bo to vsekakor lažje in prijetneje.

In če že niste mogli na odprtje vrtca, pa lahko kot mimoidoči prisluhnete smehu otrok, ki vam za trenutek prežene tegebe današnjega časa ter v spomine priključijo vaše brezskrbne otroške dni.

➡ Alojz Velički

Bralni maraton

Taja in Lana iz slivniške osnovne šole predstavili svojo pesem na temo odraščanja

V Osnovni šoli Franc Lešnik Vuk Slivnica smo tudi v letošnjem letu sodelovali na bralnem maratону, ki se je odvijal v Mariboru. Dogodka sta se udeležili devetošolki Taja in Lana, ki sta se predstavili s svojo pesmijo na temo odraščanja. V pesmi sta odkrito izrazili mladostne tegobe, ki jih doživljata kot odraščajoči najstnici, saj nista niti zamolčali pubertetniških vzponov in padcev – nadležnih mozoljev, pretirane zasanosti in zapiranja vase. Grajata tiste, ki so pozabili na svoje »težavno« odraščanje, na obdobje, ki nikakor ni udobje. Zavedata se, da odraščanje pomeni korak stran od lenobe in zasanjanosti, ki ju pa mladost dopušča.

← Petra Trstenjak

Odraščajoča mladost

*Ko mladost odrašča,
ji temperatura narašča.
Čeprav ima le vročino ali angino,
življenje ne zdi se ji prav fino.
Puberteta je zakleta!
Na mladost pripeta.*

*Le kaj mi je tega treba?
Ko se pogledam v ogledalo –
to ni več ista oseba.
Bleda lica, podivjano srce,
mozolji povsod – to se ve!
Zaspanost in trma se borita na glas,
da je iz dneva v dan pravi špas!
Z mamó naenkrat narobe govorim
in rada do dvanajstih spim.
Se umikam v sobo svojo,
da mi spet »težili ne bojo«.*

*Tečna in godrnjava ...
Prepolna je moja glava.
Niti sama ne vem ...
Pa saj to sploh ni moj problem!
Če me ne razumeš, si kreten!*

*Okoli mene govorijo:
Poglej! Kako je suha ...
Mar si ne privošči niti kruha?
Le kaj jo kuha?
Poglej, kako jo luna trka,
šola ji je zadnja frka.
Samo godrnja,
domaćih nalog se ji delati ne da.*

*Pa si mislim:
poglejte drugače,
spomnite se svoje najljubše igráče
in bedarije, ki ste jo naredili,
ko ste s prijatelji se poveselili,
in vseh profesorjev tečnih,
ki so govorili o temah večnih,
in odraslih, ki so vam pamet solili,
ko ste morali biti v istem prostoru z njimi ...
Pozabili ste, kako je bilo!
Verjemite, ni lahko!
Pojejte raje čokolino
in razumeli se bomo prav fino.*

*To čudno obdobje
nikakor ni udobje!
Mladost nam dopušča, da smo kdaj leni – preleni,
potem pa z odraščanjem pridejo sami problemi!*

Luna Vogrin in Taja Šafarič

Ponosna na vnuke in pravnuke

Častnih sto let naše sokranke Alojzije Mom

Sredi junija je v okviru svojih najdražjih 100 let svojega življenja praznovala Alojzija Mom iz ulice Ob gozdu 45 v Radizelu. Rodila se je 13. junija 1920 v Mariboru. Živela je na Rogozi, kjer je preživljala svoje otroštvo in mladost. Kmalu po vojni se je zaposlila v takratni tovarni Boris Kidrič v Mariboru. Tam je spoznala tudi svojega moža Jožeta Moma. V zakonu so se jima rodile hčerke Jožica, Marija, Terezija in sin Milan, ki pa je žal že pokojen.

Družina Mom si je dom ustvarila v Radizelu in se vanj vselila leta 1952. Živeli so skromno delavsko življenje. Alojzija je bila ob svojem delu zmeraj pripravljena pomagati sosedom in prijateljem in jim nuditi tudi podporo pri težavah. Alojzijo so ljudje zmeraj spoštovali, v sosesčini je bila zelo priljubljena. Aktivna je bila vse do svojega 99. leta. Skrbela je za svoj lepo urejeni vrt in okolico svojega doma. Ponosna je na svojih osem vnukov in petnajst pravnukov, saj so ji ti dajali dodatno energijo v njenem življenju. Danes, ko ne more več sama skrbeti zase, pa skrbi zanjo hčerka Terezija, ki ji nudi vso potrebno pomoč, skrb in nego. Družina je še danes zelo složna in ponosna na svojo mamó, babico in prababico.

Ob stoletnici smo jo obiskali na njenem domu predstavniki Društva upokojence Slivnica in Krajevne organizacije Rdečega križa Slivnica ter ji ob skromnem darilu zaželeli še zdravih let

v krogu njenih najdražjih. Zaradi epidemije smo se odrekli obisku na praznovanju njenega jubileja. Predstavniki občine so ji v imenu župana poslali vizitko z željami po čim boljšem zdravju. Alojzija, ob koncu bi se vam radi zahvalili za vse, kar ste naredili do sedaj – in bodite hvaležni za svoja lepa leta.

← Peter Kovaček

Pahorja zamenjala družica

Srečanje internirank, zapornic in ukradenih otrok v Portorožu

Vsako leto je v Portorožu v hotelu Riviera srečanje internirank, zapornic in ukradenih otrok. Srečanje poteka običajno v mesecu septembru od petka do ponedeljka. Letos je bilo to srečanje od 18. do 21. septembra. Urnik druženja običajno poteka po ustaljenem programu. V letošnjem letu je naše srečanje potekalo precej drugače, saj smo zaradi pandemije COVID-19 morali upoštevati priporočila NIJZ. Število udeležencev na srečanju je bilo omejeno na 170. Prvi dan, v petek, smo imeli kot običajno prijateljsko popoldne in večer. Tudi v soboto smo opravljali poljubne dejavnosti v sklopu druženja. Zvečer po večerji nas je vodja odbora Matjaž Špat povabil na sestanek odbora, ki ga imamo vsako leto v hotelu Slovenija. Po končanem uradnem delu sestanka nam je večer popestrila nam že vsem znana pevka Marjetka Popovska. Ob spremljavi kitare nam je zapela nekaj partizanskih in nekaj narodnih pesmi. V petju smo se ji z veseljem pridružili in tudi mi veselo zapeli. Matjaž Špat nam je še povedal, kakšen program bo v nedeljo na proslavi. Razdelil nam je še zadolžitve, da bi nedeljska proslava nemoteno potekala.

V nedeljo je bila proslava v hotelu Slovenija. Z Lucijo sva bili zadolženi, da vsakemu obiskovalcu izročiva spominsko priponko Ravensbruck. Pri razdeljevanju priponk sva morali upoštevati priporočila NIJZ. Proslava je potekala pod naslovom »Obrazi Ravensbrucka – podobe spomina in opomina«. Med povabljenimi gosti je bil tudi predsednik Borut Pahor. Ker pa je bil zaradi odlične uvrstitve na tekmovanju naših kolesarjev povabljen v Pariz, ga to pot ni bilo na proslavi. Namesto njega je v pozdrav spregovorila njegova življenjska

sopotnica Tanja Pečar. Slavnostna govornica na proslavi je bila evropska poslanka Tanja Fajon, ki je med drugim povedala, da se rada udeležuje teh proslav, saj tudi ona izhaja iz družine, ki jo je zaznamovala druga svetovna vojna. Proslavo je povezoval Urban Vidmar. Za popestritev pa so še poskrbeli orkester Slovenske vojske, operna pevca Martin Sušnik in Tina Debevec, pevka Marjetka Popovska in pevec Slavko Ivančič, ki je za konec zapel pesem Ko mene več ne bo. Med proslavo pa so občasno v naslednjih predvajali na ekranu zgodbe šestih internirank. Njihove zgodbe so bile osebne in pretresljive. Zgodbe na platnu je povezoval igralec Domen Valič. Po proslavi so bili vsi udeleženci povabljeni na kosilo v hotel Riviera.

← Simona Šifrar

Tamburice glas bo še zvenel

Dolgoletni član hoških tamburašev Milan Kvas je obrnil 80. list v svoji življenjski knjigi

Milan Kvas je z dušo in srcem predan hoškim tamburašem. S polno življenjske energije in moči je letos dopolnil 80 let. Polovico svojega življenja je posvetil glasbi in igranju na tamburico. Kot glasbenik in človek je zelo priljubljen med prijatelji, sosedi in krajanji. Svoje bogate izkušnje je vedno prenašal na mlajše in tudi tokrat nam je predstavil svojo lepo zgodbo, povezano s »hočkimi tamburaši«, kot jim rečemo po domače.

»Z glasbo sem se ljubiteljsko pričel ukvarjati, ko sem dopolnil 18 let. V tistem obdobju okrog leta 1958 je bil čas za glasbene ustvarjalce povsem drugačen. V Hočah je bilo kar nekaj amaterskih glasbenih skupin, ki so izvajale predvsem narodno zabavno glasbo. Igralo se je na veselnicah in priložnostnih zabavah. Pri eni od teh sem tudi igral kitaro. Znanje igranja na ta instrument sem dobro izkoristil na služenju vojaškega roka, ker sem igral v vojaškem orkestru in bil večkrat oproščen napornih vojaških vaj. V kulturno življenje sem se vključil kot član moškega pevskega zbora takratnega Delavsko-prosvetnega društva Hoče.« se začetkov spominja Milan Kvas. Leta 1981 se je porodila ideja, da se za popestritev kulturnih prireditev ustanovi kakšna glasbena skupina. »Pobudnik, da se ustanovi tamburaška skupina, je bil predsednik MPZ Ludvik Zidar. Zbralo se nas je šest članov, ki smo bili zainteresirani za igranje na tamburice, vendar brez znanja igranja. Poiskali smo mentorja gospoda Smeha, ki nam je dal prve napotke. Tega gospoda smo vedno vozili od doma na Tezmem in nazaj. To delo nam je bilo odveč, zato smo poiskali drugega, gospoda Wolfa. Ker še Kulturni dom ni bil zgrajen, smo imeli vaje v osnovni šoli Hoče. Da nismo ovirali pouka smo vadili tudi ob nedeljah,« nadaljuje.

Prvi nastop so izvedli v telovadnici OŠ Hoče. Po tem nastopu so se jim že pridružili mlajši člani. »Nekateri so obiskovali

glasbeno šolo in so bolj obvladali notno gradivo, ki je še kako dobrodošlo pri ustvarjanju novih melodij. Pod vodstvom profesorja Wolfa, ki nas je vodil slabi dve leti, smo za Radio Maribor posneli kar nekaj skladb. Ko nas je omenjeni vodja zapustil, smo bili pred odločitvijo, kako naprej. Izbran je bil mlajši član z glasbeno podlago, Miran Kvas. Poslali smo ga na seminar za vodenje tamburaških skupin v Celje. Tako smo imeli vodjo iz lastnih vrst in nismo bili odvisni od drugih. Hoške tamburaše je vodil celih 25 let,« pravi novopečeni osemdesetletnik.

O začetkih delovanja tamburašev pa je dejal: »Da se vrnem na začetek delovanja tamburašev: med drugim se je pri KUD Hoče ustanovila nova sekcija tamburašev in takoj sem bil izvoljen za predsednika, funkcijo pa sem opravljal do konca. Vsa leta sem bil tudi član upravnega odbora KUD Hoče. Bil sem tudi član prvo ustanovljenega Sveta Krajevne skupnosti Hoče, pa tudi še v poznejših letih. Po ustanovitvi Občine Hoče-Slivnica sem bil izvoljen v razne komisije. Predvsem sem skrbel za tamburaško skupino, da je vsa leta nemoteno delovala. Po izgradnji Kulturnega doma smo tamburaši dobili svoj prostor za vaje in delovanje.«

A v vseh teh letih se je menjalo preko 20 tamburašev. Kvas pravi: »Izvedli smo okrog 500 nastopov. Aktivno nas je vedno igralo med deset in dvanajst tamburašev. Bili so primeri, ko smo prekinili z igranjem in po določenem času nas je zvok tamburic premamilo, da smo se zopet vrnili. Na začetku smo igrali predvsem v instrumentalnih izvedbah. Na republiških srečanjih, katerih smo se udeležili 10-krat, so bile predvsem takšne zahteve. Na ta srečanja, ki so bila organizirana v večjih mestih po Sloveniji, smo se posebej pripravljali, ker so bile skladbe zahtevnejše. Igrali smo skladbe, ki so bile napisane posebej za tamburaše. Posegali pa smo tudi po klasičnih

izvedbah. Številna priznanja in pohvale nam krasijo sobo, v kateri so vaje. Seveda smo nastopali največ v domačem kraju in na povabilo organizatorjev kakšne prireditve. Igrali smo tudi v Avstriji in na Hrvaškem. Bili smo kar prepoznavni in takrat ena od boljših tamburaških skupin v Sloveniji. Še bolj smo se prikupili občinstvu, ko smo uvedli večglasno petje.« Po 25-letnem delovanju je skupina doživela veliko spremembo. Kar 5 tamburašev je zapustilo skupino. Med njimi je bil tudi vodja Miran. »Vendar smo najbolj zagreti ostali, pridobili nove člane in nadaljevali z igranjem. Strokovno vodenje je prevzel Boštjan Lorbek, ki še vedno vodi skupino. Tamburaši smo vsakih pet let organizirali jubilejno prireditev, na katero so bili povabljeni razni izvajalci. Zadnje smo organizirali ob 35. obletnici delovanja. Za spomin na naše delo smo posneli tri CD-plošče. Kot soustanovitelj in najstarejši član tamburaške sekcije sem od leta 1981 vsako leto poročal o delovanju skupine. Z veseljem sem opisoval dogodke, ki jih ni bilo malo. Polnih 37 let sem skrbel, da je skupina obstajala in bila uspešna,« se lahko pohvali Milan Kvas.

Leta 2018 pa je prišlo do večjih sprememb. Vaje niso bile več tako dobro obiskane. Tudi nastopi so bili vprašljivi. Pri posameznikih so nastopili osebni razlogi, kot je preobremenjenost ali zdravstvene težave, in tamburaši so za določen

čas prenehali igrati. »Po zaslugi dveh, ki ju bom imenoval pozneje, že nadaljujejo z igranjem. Letošnja epidemija jim sicer malo nagaja, pa vendar je dobro, da se stvari premikajo. Kot v vseh panogah, tako so tudi v ljubiteljski dejavnosti potrebne spremembe. Leta naredijo svoje, zato sem svojo funkcijo predal mlajšemu, sposobnemu in marljivemu članu, ki trenutno skrbi, da bo tamburice glas v Hočah še naprej zvenel. To je Janez Bartol. Strokovni vodja pa je Boštjan Lorbek. Obstoj tamburaške sekcije je samo v pridobitvi novih članov. Pogoji za delo so. Na voljo so instrumenti, veliko notnega gradiva, in vse ostalo, kar je potrebno za igranje. Tamburica je instrument, ki se ga da hitro naučiti, če je le volja in interes. Zato vabim ljubitelje tamburaške glasbe, da se javite novoustanovljeni skupini,« je sklenil legendarni tamburaš.

Hočki tamburaši niso manjkali na nobeni prireditvi v Hočah in marsikdo je prišel na prireditev samo zaradi njih. Milan Kvas je hočke tamburaše zaznamoval s svojo predanostjo, zavzetostjo in veseljem do igranja na tamburico. Ob njegovi 80-letnici mu iz srca voščimo z željo, da ostane »naš tamburaš«, tudi če ne bo več nastopal.

➡ Breda Germ

O malinah sanjal že v drugem letniku

Mitja Lobnik, 24-letni študent podiplomskega študija kmetijstva, je na Bohovi začel z lokalno pridelavo malin

Novica o tej novosti, ki se oglašuje pod imenom Maline Lobnik, se je hitro razširila, saj je bil preko spletne strani pridelek prvega leta takoj prodan. Tudi Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru se je v medijih pohvalila s svojim mladim strokovnjakom za jagodičevje.

Kdo je Mitja?

Vedno prijazen in nasmejan mladenič iz Strme ulice v Hočah je dvojček svojega brata Matjaža in precej mlajšega Mateja, sin Marka in Mirice Lobnik. Družina petkrat M, ste opazili!? Pa lahko verjamete, da jih ne povezuje samo ta M, ampak so tudi medsebojno resnično povezani. Posebej dvojčka – kar je razumljivo – čeprav sta po naravi in interesih zelo različna. Oba sta že zaključila dodiplomski študij: Mitja univerzitetni program agrikultura in okolje, Matjaž pa fizioterapijo. Sedaj sta oba že na poti do magistrerja, kjer se Mitja v programu kmetijstva specializira za sadjarstvo in vinogradništvo. Čeprav doma nimajo kmetije, ga je delo na vrtu vedno privlačilo – in sedaj postaja že pravi strokovnjak, predvsem za gojenje jagod, s katerimi se je ukvarjal že v diplomski nalogi z naslovom: Spremljanje razvoja jagodnjaka (*Fragaria x ananassa* Duch.) v jesensko-zimskem času. Za magistrerij diplomsko nalogo še širi z novimi poskusi, pri katerih mu je največji svetovalec in somentor viš. pred. mag. Andrej Vogrin.

»Četudi nisi doma s kmetije, se da z veseljem, motivacijo in voljo marsikaj doseči.«

Odločitev za maline

»Maline so me začele zanimati že v drugem letniku študija, ko sem ob poskusih za diplomsko nalogo začel spoznavati nasade in različne sadne vrste,« začne Mitja zgodbo o malinah. Zavedal se je, kako pomembna je raznolika pridelava sadja, kateri pri nas ne posvečamo dovolj pozornosti, a hkrati je še kako zaželena. Njegovo mišljenje je, da se še vedno premalo ljudi zaveda, kako dragocena je lokalno pridelana hrana. Takšna hrana ne prepotuje na tisoče kilometrov, preden jo potrošniki zaužijejo, in ohrani vso kakovost ter zdravilne učinkovine, ki si jih kupec zasluži.

Seveda je bilo do realizacije še daleč: najprej se je ogledoval po primerni površini, ki bi jo lahko dobil v najem. In letos marca so podpisali pogodbo za deset let. »To je tudi rodna doba nasada, zato je potrebna pogodba, da bom zemljo ta leta lahko obdržal. Ker je bil na tej parceli travnik, je zemlja počivala ...«

Z nasveti so mu ves čas veliko pomagali profesorji s fakultete, pri praktični izvedbi pa je sodelovala vsa družina. Pravi, da je za pomoč izjemno hvaležen tudi vsem kmetom iz bližnje okolice, predvsem pa Lobnikom iz Orehove vasi, ki so mu pomagali pri obdelavi tal. Letos spomladi je vse otežila korona, saj so nasad pripravljali od marca do maja. Okoli zorane zemlje je bilo treba postaviti ograjo – dobro, da so v družini poleg očeta še sami fantje! Visoka ograja je potrebna za zaščito pred divjadjo, saj se po teh travnikih in njivah pogosto pasejo srne. In 10. maja so posadili 500 sadik! Največja zaščita za maline pa so tuneli, ki so jih postavljali julija, tudi z izdatno pomočjo strokovnjaka. Avgusta so bili za vse v družini – posebej za Mitjo – pravi praznični dnevi, ko so začeli s prvim obiranjem.

»Maline se obirajo zgodaj zjutraj ali pozno popoldne; takrat smo doživljali najlepše sončne vzhode in zahode, saj imamo z 'moje plantaže' zelo lep pogled na Pohorje.«

Kako se sajenja loti stroka

»Maline so posajene na grebenih, pokritih s posebno folijo, ki prepušča vodo, preprečuje pa izparevanje. Maline so zelo občutljive tudi na povišano zračno vlago in padavine, ki lahko hitro povzročajo težave v pridelavi. Mnogi se proti težavam s sivo plesnijo in malinovo rjo borijo z najrazličnejšimi fitofarmaceutskimi sredstvi. Moj glavni namen pridelave pa je vendar bil, čim bolj se približati ekološki pridelavi. Zato sem se odločil, da bom svoj nasad malin zaščitil pred padavinami in vlago z visokimi tuneli. Obvladanje ekološke pridelave v intenzivnih nasadih ni tako enostavno, kot bi se komu zdela na prvi pogled. Za ta način pridelave si je potrebno nabrati dovolj izkušenj. Čeprav maline tudi sam pridelujem po vseh smernicah ekološke pridelave, trenutno gradim na zaupanju kupcev,« je skromen Mitja, ki mu človek z veseljem prisluhne. Vsekakor mu je cilj v prihodnjih letih pridobiti tudi certifikat ekološke pridelave.

V tunelih so maline kljub temu izpostavljene plodovi vinski mušici (*Drosophila suzukii*, vrsta muh iz družine vinskih mušic), izvorno razširjeni v Jugovzhodni Aziji, ki se od konca leta 2000 intenzivno širi po Evropi in Severni Ameriki ter postaja pomemben škodljivec v pridelavi jagodičevja in koščičastih plodov. Mitja jih spremlja prav študijsko in njihovo številčnost populacije zmanjšuje z uporabo prehranskih past, kar je ekološko sprejemljivejši način zatiranja škodljivcev kot uporaba insekticidov. V praksi je najučinkovitejša vaba iz mešanice jabolčnega kisa in rdečega vina v naluknjanih plastenkah. Sadike malin, ki so jih sadili maja, so brez poganjkov. »To so tkivno vzgojene v italijanskih laboratorijih, brezvirusne sadike. Odločil sem se za 500 sadik, ki bi jih naj po teoriji obvladala ena sama oseba.« Pri tem se nasmehnejo prav vsi, saj sem se pogovarjala s celo družino, ki je letos prav pridno sodelovala tudi pri obiranju plodov.

Maline so sajene na 40-centimetrski razmaki po dve vrsti v 50-metrski tuneli. Pustil jih bo zrasti do dveh metrov, saj so tuneli visoki 3,50 m. »Tako bo dovolj zračnosti. Odločil sem se tudi za rez do tal, ki se jo poslužujejo predvsem v intenzivnih nasadih. S takšno rezjo sicer izgubimo prvi pridelek dvakrat rodnih sort, izognemo pa se težavam z malinovo sušico, ki bi lahko ogrozila mlade poganjke. Spomladi je potrebno novo zrasle poganjke tudi primerno razredčiti, da imamo na tekoči meter primerno gostoto rastlin.«

Prvi pridelek in cilji

Odločiti se je bilo treba tudi za sorto; za prvo leto je izbral le eno, z imenom **polka** (izvira iz Poljske). Plod je srednje debel do debel, stožčast, čvrst, srednje do temno rdeč, okus zelo dober. Plodovi vsebujejo veliko suhe snovi in biološko aktivnih substanc, predvsem elagične kisline. Je dvakrat rodna sorta, prvič rodi sredi junija, druga rodnost pa traja od začetka avgusta vse do prve pozebe. Njena rast je srednje bujna do bujna, poganjki pokončni in ne potrebujejo opore. Posebnost dvakrat rodnih sort malin je ta, da prvič zarodijo

že v istem letu, kot so bile sajene. Vendar je pridelek v prvem letu manjši – le tretjina polne rodnosti. Maline se poleti obira vsak drugi dan in te maline, ki so bile zjutraj obrane, so bile še isti dan prodane. Prvotni plan prodaje je bil na začetku nekoliko drugačen – prodaja na tržnici. Toda takšnega zanimanja preko facebooka za maline Mitja ni pričakoval, zato je bilo potrebno na sveže maline tudi malo počakati.

»Moj cilj je kupcem ponuditi lokalno pridelane sadeže, ki niso tretirani z najrazličnejšimi fitofarmaceutskimi sredstvi.«

Seveda je tu še želja po širitvi, ko bo poskusil še z drugimi sortami. Naslednje leto bo rodnost večja, zato bi rad prodajal na tržnici, predvsem pa na Pohorski tržnici, kjer se bo priključil lokalnim pridelovalcem hrane.

Doma so navdušeni tudi nad pridelavo, ko bo dovolj tržnega viška. Veselje jih je poslušati, kako so ob svojem delu postali tudi pomembni sodelavci v Mitjevem projektu. Mladi strokovnjak nam dokazuje, da lahko delaven, vztrajen in strokovno usposobljen mlad človek uresničuje svoje sanje – seveda pa pri tem potrebuje nasvete in praktično pomoč. Idealna kombinacija dobrohotno odprtih profesorjev s fakultete ter razumevajočih in ljubečih odnosov med družinskimi člani je Mitju odprla to ustvarjalno pot.

Veselimo se v domačem okolju pridelanih malin in mu želimo, da na tej poti tudi vztraja.

➔ Majda Strašek Januš
📷 Mitja Lobnik

Judoist od malih nog

Mariu Rudlu že v zibelko položeno, da bo judoist kot njegova mama

Svojo rdečo nit »vsaka hišna vrata imajo svojo zgodbo« sem potegnila preko hišice ob Vreclovi kapelici v Zg. Hočah. Hiša, v kateri že druga generacija nadaljuje z judom. Včasih smo rekli »pri Rinčuju«, kjer je živela zagnana, borbena judoistka Davorina. Osvojila je šolske pasove. V njenih mladih letih ni bil judo tako zelo priznan in priljubljen šport, kot je v zadnjih letih v Hočah in Mariboru. Davorina je kot mlada mamica že v zgodnjem otroštvu svojega sina Maria navdušila za judo. Rada rečem: »Ma to nam je položeno v zibko, to so geni ...« Mario je pravi dokaz, da je temu tako. Veliko dela z mladimi, rad dela z njimi, sploh s tistimi, ki imajo voljo nekaj narediti zase in za družbo. Mario je eden izmed tistih mladeničev, ki zna svojo energijo, svoje znanje dobro in uspešno deliti. Razmišljam, kako, kdaj, kje naj začnem pogovor z njim. Najbolje od rane mladosti in vse do trenerja Judo kluba Apolon Maribor.

Mario, preden začnem s spraševanjem, bi te prosila, da na kratko opišeš judo šport. V čem si oz. vidiš njegov »čar«? »Judo je moderna japonska borilna veščina, ki se je razvila leta 1882. Njen začetnik je bil Jigoro Kano. Judo je tudi olimpijski šport, leta 1964 je bil prvič na programu poletnih olimpijskih iger v Tokiu. Danes je v Mednarodno judo federacijo (IJF) včlanjenih 187 držav, judo pa po celem svetu trenira preko 25 milijonov ljudi. Tako je judo v svetu drugi najpopularnejši šport, v mnogih državah pa je tudi del športne vzgoje v osnovnih in srednjih šolah. Judo je več kot samo učenje in uporaba borbenih tehnik. Je celovit in čudovit sistem fizične, intelektualne in moralne vzgoje. Ima svojo kulturo, sistem, zapuščino, navade in tradicijo. Judoistom podarja etična načela, vrednote, način življenja in način bivanja.«

Torej ne gre samo za borbenost, gre za dvig samozavesti, za samoobrambo, za prijateljstvo, spoštovanje, gre za igro »posameznik s posameznikom«. Ali to pomeni neke vrste pozitivni »egoizem«?

»Judo je šport, pri katerem je največ odvisno od vsakega posameznika. Tekmovanja so v večini individualna, imamo pa tudi nekaj ekipnih tekmovalcev. Vsak trenira po svojih zmoglostih. Najpomembnejše je, da otroci pridobijo na samozavesti, spoštovanju in odgovornosti.«

Januarja, ko ste izvedli Judo open v Hočah, sem ugotovila, da ima judo v sebi pravzaprav dosti dobrega, pozitivnega. Je temu res tako?

»Res je. Judo ni samo tekmovalstvo, ampak so tukaj še ostale stvari, ki so veliko pomembnejše. Predvsem bi tukaj izpostavil prijateljstvo. Veliko otrok/tekmovalcev spozna ogromno novih prijateljev – tudi iz tujine. Veselje je videti njihovo komuniciranje, dopisovanje, igranje, tekmovalnost ...«

Dovolj na splošno; Mario, povej, kdaj in kako te je mama Davorina navdušila za judo, ali drugače, kdaj si prvič naredil svoj »judo korak«?

»Prvič sem se z judom srečal v drugem razredu. To je bilo davnega leta 1996. Takrat sem naredil svoje prve korake v Judo klub Železničar Maribor. Sedaj mineva že 24 let, odkar sem ves čas zvest temu plemenitemu športu. Po domače povedano – živim z njim. Seveda sem pri tem zelo hvaležen svoji družini, ki mi je omogočala možnost treningov in nastopov na velikih tekmovanjih.«

V osnovni šoli si že »metal« judo. S kom in kje si treniral?

»Trenirati sem začel v istem klubu, kot je trenirala moja mama. To je bil Judo klub Železničar Maribor. Moja prva trenerja sta bila Iztok Blažič in Ivica Milošević. S sosedo Ines sva se vsak dan vozila na treninge v Maribor. Za logistiko sta bili zadolženi najini mami. Pomembna je podpora staršev, da postaneš v športu uspešen.«

Zaupaj nam svoje prve rezultate?

»V mlajših selekcijah so bili moji rezultati zelo skromni. Nikakor mi ni uspelo osvojiti vidnejšega rezultata. Skoraj sem že obupal. Veliko solz je bilo potočenih, ko sem leta 1999 končno osvojil svojo prvo bronasto medaljo v Jesenicah – Davidov memorial. Kar tri leta je trajalo, da sem se končno prvič povzpela na zmagovalne stopničke. 'Nikoli ne obupaj in vztrajaj do konca,' je nauk moje prve osvojene medalje. Rad bi, da se tako ravna tudi moji tekmovalci. Sledite svojim ciljem – nič ni nemogoče.«

Kateri pokal (vsak ima svojo zgodbo) ti je bil prvi, kateri ti pomeni največ?

»V judu zmagovalci največkrat prejmejo medalje. Teh imam doma zelo veliko. Trenutno imam osvojenih okoli 150 medalj in 60 pokalov (polovica od teh je tudi klubskih). Vsaka medalja in pokal imata svoje posebno mesto. Izpostavil bi medaljo iz leta 2010, ko sem na svetovnem pokalu v Italiji (Porto Saint Elpidio) osvojil 3. mesto. Z osvojenjo medaljo sem takrat tudi izpolnil normo za nastop na evropskem prvenstvu za mlajše člane v Sarajevu. Najpomembnejši pokal sega v leto 2017. Takrat je naša mlada ekipa zmagala na ekipnem prvenstvu druge članske slovenske lige. Z omenjenim rezultatom smo se uvrstili v najvišjo ligo domačih tekmovalcev.«

Kje vse si treniral oziroma za koga si nastopal na judo tekmovanjih?

»Poleg domače ekipe sem kot posojen tekmovalce nastopal tudi na Hrvaškem. Tam sem tekmoval za ekipo Judo klub Solin Split. Tudi ta ekipa se je uvrstila v elitno hrvaško prvo ligo. Po dolgih letih nastopov za Železničar Maribor sem leta 2016 postal uradni član in tekmovalce Judo kluba Apolon Maribor. Tudi za ekipo Apolon sem zbral posamične in ekipne nastope v letih 2016 in 2017.«

Kako dolgo si nastopal kot tekmovalce?

»Aktivno sem tekmoval med leti 1996 in 2017. 21 let je trajala moja tekmovalna kariera. Kot tekmovalce sem se moral znati tudi odreči marsikateri stvari. Zbral sem ogromno nastopov doma in v tujini. V teh 21 letih je bilo vloženega veliko truda

in prelitega veliko znoja. Če bi moral danes ponoviti bi ravnal popolnoma enako. Ponosen sem na svojo tekmovalno pot ter rezultate, katere sem v vseh teh letih osvojil.«

Zakaj si se odločil, da boš prenehal tekmovalce – konkurenca ali spoznanje, da je čas, da zaključiš in začneš svoja znanja prenašati na druge?

»Od tekmovalcev sem se poslovil leta 2017. Takrat sem v Splitu imel svoj zadnji finalni dvoboj. Na žalost sem ga izgubil, ampak ponosno sem se zahvalil svojim nasprotnikom, trenerju in tekmovalcem. Spoznal sem, da je potrebno veliko treningov, da ostajaš konkurenčen z ostalimi tekmovalci. Čas mi tega ni dopuščal. Spoznal sem tudi, da je nemogoče biti trener in tekmovalce hkrati. Odločil sem se, da svoje znanje prenesem na mladino, v želji, da bodo tudi oni nekoč uspešni – boljši od mene. Zaenkrat nam to zelo dobro uspeva.«

Zadnja leta si se posvetil treniranju otrok, mladine. Kje in kdaj si začel kot trener?

»Kot trener sem začel v Hočah pred 8 leti. Takrat je začela rasti mala skupnica otrok – judoistov. Nekateri iz te skupine še danes pridno trenirajo in dosegajo vrhunske rezultate. Verjamem, da bodo ti postali najboljši. Veliko od njih nastopa tudi za reprezentanco Slovenije.«

Kje vse ste tekmovali?

»Naši tekmovalci vsako leto vidijo veliko novih držav in mest. Države, kjer smo bili najdlje od doma, so bile Argentina, Japonska in Rusija. Mlajše selekcije največ tekmujejo doma, na Hrvaškem, v Srbiji in Italiji. Veliko jim pomeni, ko odpotujemo kam v tujino na tekmo in priprave. Vsakič se vrnejo domov vidno zadovoljni.«

Nameniva še par besed o letošnji največji judo prireditvi v Hočah. Kdo so bili tvoji glavni »sodelavci« in tvoje mnenje o takšnih prireditvah?

»Pri organizaciji tako velike prireditve v Hočah je bila pomembna velika pomoč vseh naših prostovoljcev. Omenjenega tekmovalca Apolon Open se je udeležilo 690 tekmovalcev iz 81 klubov in 14 držav. Veliko truda je bilo vloženega pri organizaciji tega tekmovalca. Potrebno je organizirati namestitve, pripraviti dvorano, poskrbeti za hrano, pripraviti nagrade za tekmovalce in trenerje. Največ zahval zagotovo prejmejo starši naših tekmovalcev, ki so nesebično pomagali pri organizaciji turnirja. Zahvala gre seveda tudi sponzorjem in donatorjem pri finančni in materialni pomoči.«

Postal si tudi ponosen očka, oba z mamico sta judoista, kot vidim, že vajina mala hči raste v duhu juda, je res temu tako? Kako preživljate družinske urice?

»Res je. Lani februarja se mi je rodila moja največja sreča – hčerka Ina. Skupaj z partnerko Anjo in hčerko veliko časa preživimo v telovadnici. Čeprav je še zelo mala, gre rada tudi naj tekmovalce, kjer glasno navija za svojo teto Nežo. Največ prostega časa preživimo na morju ali na kratkih izletih. Seveda pa je moja želja tudi, da nekoč Ina postane dobra športnica. Šport si bo seveda izbrala sama, malo pa si vseeno želim, da bi šla po očetovih stopinjah.«

Kljub trenutni situaciji si se odločil za samostojno pot, kako to?

»Korona situacija je zelo prizadela vse športe. Tudi mi smo to občutili. V želji, da se situacija čim prej umiri, sem se vseeno odločil za samostojno pot – delo v klubu. Otroci se bodo tudi po končani situaciji glede virusa odločali za šport in treninge. Judo in šport ne moreta izumreti oziroma prenehati. Potrebno bo premagati tudi to oviro v življenju.«

Kje vse treniraš?

»Treninge vodim v Hočah, Mariboru in v Framu. Največ otrok vadbo obiskuje prav na osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah.

V stari šolski telovadnici že vsa leta pridno treniramo in skrbimo, da se naši učenci pravilno razvijajo. Velika zahvala gre tukaj predvsem šoli in ravnatelju za podporo in pomoč.«

Vidiš perspektivo v judo športu, imaš dosti dobrih tekmovalcev. Morda imaš svoje favorite, nam zaupaš njihova imena.

»V klubu ne izpostavljamo tekmovalcev. Vsi imajo enake pogoje za treninge. Eni se prej razvijajo v odlične tekmovalce, drugi kasneje. Nekaterih ne zanimajo tekmovalca in obiskujejo treninge samo zaradi učenja, druženja in zabave. Mogoče bi vseeno omenil, da je naša tekmovalka Metka Lobnik v letu 2018 osvojila tretje mesto na evropskem prvenstvu v Sarajevu. Uspeh je v istem letu dopolnila še s tretjim mestom na mladinskih olimpijskih igrah v Buenos Airesu – Argentina. Opažamo, da veliko tekmovalcev gre po njenih stopinjah in dosega vrhunske rezultate. V letošnjem letu imamo odlične rezultate na vseh državnih prvenstvih.«

Ali treniraš tudi starejše?

»V letošnjem letu smo pričeli tudi s treningi juda za odrasle. V Hočah imamo skupino odraslih, ki trenirajo dvakrat tedensko. Spoznavajo borilno veščino, učijo se pravilne šole padanja in razgibajo telo. Moram povedati, da je z njimi delo zelo zabavno in sproščujoče.«

Mario, na koncu nam zaupaj, zakaj vidiš v tem športu prihodnost, kaj bi svetoval otrokom, mladini. Dovoljeno ti je, naredi si reklamo, saj dobra beseda vedno lepo mesto najde.

»Najprej želim vsem našim tekmovalcem, staršem, simpatizerjem in prijateljem kluba veliko zdravja in pozitivne volje. Verjamem, da so pred nami lepši časi, kot je bilo leto 2020. Starši, dajte svojim otrokom priložnost, da se ukvarjajo s športom. Med drugim vas vabim, da obiščete naš klub v Hočah ali Mariboru. Veseli nas delo z mladimi in poskrbeli bomo za njihov pravilni razvoj.«

Zgodbo zaključujem na svoj način, uspela sem odpreti še ena vrata v naši KS Reka-Pohorje in vam predstaviti čudovitega krajana, športnika. Mario namreč ni samo velik športnik, je tudi podpredsednik naše KS. Vedno se potruži organizirati prireditve za stare in mlade (nikoli ne pozabi na otroke), skupaj znamo in zmoremo veliko in še več, to smo mi v KS Reka-Pohorje.

➡ Zdenka Trinko

Šola luči

Šola oživlja starodavno védenje o svobodnem, srečnem in izpolnjenem življenju

Naša sokrajana Petra in Uroš Dobnikar zase pravita, da sta strastna raziskovalca življenja in da sta si tukaj, v tem življenju, ustvarila prekrasno družino in dom. Uroš je po poklicu zdravnik in doktor znanosti, Petra pa je akademska pianistka in profesorica klavirja. Že od nekaj sta čutila, da obstaja nekaj več, nekaj, kar bo njuno življenje naredilo lažje in lepše. Raziskovala sta življenje preko meja Slovenije in nato našla vse, kar sta iskala, doma in predvsem v sebi. Prišla sta do pomembnega spoznanja, kako postati mojster, mojstrica svojega življenja. To je za njiju največje življenjsko odkritje, ki ga želita deliti s čim več ljudmi. Vse vedenje, ki ga predajata, se je rodilo in zraslo tukaj, v tem prostoru.

Zavod Šola Luči, ki sta ga ustanovila in ga vodita, je nastal zaradi izjemnega interesa za udeležbo na njihovih edinstvenih meditacijah in pozitivnega učinka, ki so ga te imele na življenje udeležencev. Meditacije, ki jih izvajata, sta razvila in ustvarila iz lastnega notranjega védenja. Meditacije vodita intuitivno in vključujejo mogočno moč zvoka kristalnih inštrumentov in nežno, čutno glasbo klavirja.

Programi zavoda Šola Luči posegajo na področja duhovne rasti, preprečevanja stresa in izgorelosti ter krepitev zdravja. Skozi programe v človeku prebujata in oživljata starodavno védenje o svobodnem, srečnem in izpolnjenem življenju. Zakonca Uroš in Petra Dobnikar udeležencem predajata zakladnico svojega znanja o življenju in njegovih zakonih, z glasbo kristalnih inštrumentov in klavirja ter meditacijami pa povežeta človekovo dušo in telo. Šola Luči ustvarja mogočno, zavestno in čisto polje, v katerem vsak človek prejme to, kar potrebuje, predvsem pa ponovno najde vez s samim seboj. Ljudem pomagata celostno in pri tem uporabljata znanja medicine, glasbe, zvoka in duhovnosti. V ljudeh prebudita harmonijo in mir, o katerih so morda nekoč že sanjali. Naučita jih, kako si lahko pomagajo sami. Pomagata jim na poti spoznanja, ki življenje naredi lahkotnejše in pravo, ga stabilizira in umiri, raztopi stres, v človeku prebudi vrelec moči in okrepi zdravje. Kako resnično živeti življenje, še nikoli in nikjer niso učili na tako srčen, preprost in celosten način.

Ljudje pričnejo čutiti samega sebe in vse, kar kreirajo v tem življenju. Ponovno se v njih zbudi želja, da se povežejo sami s seboj in z drugimi ljudmi, kar predstavlja temelj za ohranjanje in za postavljanje harmoničnih odnosov. Ko prične človek sam sebe čutiti, ko sam sebe obudi in se srčno odpre, se pričnejo dogajati čudeži.

S knjigo **Šola Luči – Pot do Resnice** ter s številnimi predavanji in intervjuji sta svoje védenje o poti do svobodnega, srečnega in izpolnjenega življenja v preteklosti že usidrala v srca tisočih Slovencev in Slovenk ter pomagala spremeniti mnoga življenja. Prejšnji mesec je luč ugledala še knjiga z naslovom **Izgubljena Lučka, Priročnik za ustvarjanje polja Ljubezni z Recepti**, pod katero se je kot avtorica podpisala Petra Dobnikar. Tokratna knjiga je namenjena otrokom in odraslim. Opremljena je z akvarelnimi ilustracijami in veliko Ljubezni. Izgubljena Lučka uči, kako v sebi prebudimo notranjo lepoto in ljubezen. Knjiga je pravo zdravilo za današnji čas, ko iščemo bližino in nasmehe na obrazih. Zdravilo za svet, da postane lepši, mirnejši in prijaznejši. Zdravilo za družine, da se povežejo in ustvarijo okolje, ki je za otroke ključno, da lahko zrastejo v zdrave, srečne, zadovoljne in ljubeče odrasle. Knjiga nosi v sebi velik zaklad, zaklad Ljubezni, ki ga s pomočjo preprostih Receptov lahko pričnete tudi sami deliti.

Dobnikarjeva vabita vse, ki si želijo ustvariti lepši, prijaznejši in bolj ljubeč svet zase, za svoje bližnje in celotno družbo, da se jima pridružijo v programu Šola mojstrstva Življenja ali na vodenih meditacijah s kristalnimi instrumenti in klavirjem. Vabita, da se jima pridružite in postanete mojstri/ice svojega življenja. Da okrepite svoje zdravje, izboljšate počutje, uredite nerešene odnose in presežete strah, ki vas hromi. Da spoznate zakone življenja, o katerih nas v šolah niso učili, se varno soočite s svojimi strahovi in pozdravite rane preteklosti. Da na enostaven in preprost način odstranite potlačena ujeta čustva in negativne vzorce prednikov, ki iz podzavesti pritiskajo na vaše življenje, življenje družine, na življenje celotne družbe in človeštva. Da delujete iz sebe za vse, da delujete v dobro sebe in vseh. Tako presežete omejitve polja umskih konceptov, ki so skozi zgodovino ustvarili sisteme naše družbe, ki ne želijo, da je človek svoboden, srečen, zadovoljen in zdrav. Sistemi, v katerih živimo in se jim podrejamo, ne želijo, da je človek prebujen, da v sebi odkrije in izrazi čudoviti potencial notranje moči in inteligence. Ne želijo, da se ljudje zavedamo te moči in da se zavedamo enosti, povezanosti, skupne, kolektivne inteligence in moči. Na zavodu Šola Luči pomagamo vam in skupaj pomagamo širši skupnosti.

Od novembra bodo programi Šole Luči ponovno potekali v Hočah oz. preko svetovnega spleta. Več o programih najdete na spletni strani <https://www.potdoresnice.org/> in na facebooku <https://www.facebook.com/potdoresnice.org/>

➡ Veronika Tonejc

Recimo ne nekemični zasvojenosti

Ni zasvojenost le alkohol, tudi zloraba hrane, igranje računalniških iger in spletna družbena omrežja so nevarnost

O zasvojenosti najdemo različne definicije, ki so si podobne, pa vendar raznolike. Zamenjuje se tudi pojem zasvojenost in odvisnost. A vsekakor velikokrat ob besedi »zasvojenost« pomislimo najprej na kemične zasvojenosti, predvsem na alkohol, ki je v Sloveniji zelo razširjen in se velikokrat pretirano tolerira. Številni slovenski prazniki in običaji opevajo vino in pitje, kar se prenaša na otroke že od rojstva. Tokrat se bomo osredotočili predvsem na nekemično zasvojenost. Ena izmed definicij se glasi: »Zasvojenost je kronična bolezen, ki vodi do bioloških, psiholoških, družbenih in duhovnih posledic. Poznamo kemične zasvojenosti (zasvojenosti s substancami) in ne-kemične zasvojenosti (zasvojenosti z vedenji). Pri eni osebi se lahko prepleta tudi po več različnih zasvojenosti (Rozman).«

Ključni problem zasvojenosti je pravzaprav (pre)velika želja po ugodju, po sreči, ki jo želimo doseči na (pre)lahek, prelahkoten način. Pri tem se pogosto zgodi, da nas tisto, od česar si obehamo srečo, korist, ugodje – sčasoma privede v razočaranje, nezadovoljstvo – a ob tem nehote postanemo odvisni od tega »obetavnega vira sreče«, postanemo zasvojeni (Žorž 2008). Vir zasvojenosti je tako pravzaprav lahko karkoli – če si od tega obetamo preveč, če to uporabljamo, prakticiramo v preveliki meri, nekontrolirano! Običajno zasvojenost spremljajo tudi drugi znaki, kot so: da oseba ni zmožna daljše in trdne abstinence, oseba ima šibko kontrolo in hlepi po omamljanju, ni sposobna zaznati večjih zapletov in ovir tako pri lastnem vedenju kot v odnosih (predvsem v partnerskih odnosih), zraven tega pa so še značilne emocionalno disfunkcionalne reakcije. Nekateri pa zasvojenost imenujejo bolezen volje, pri kateri se zmožnost izražanja lastne volje korenito zmanjša, saj se ni sposoben ustaviti. Značilno je, da zasvojeni škodljivo dejanje (opijanjanje, hazardiranje ...) ponavljajo, kljub temu da se hkrati zavedajo, kako jim škodi (Rozman).

V podobnih dejavnostih, ki jih izvajajo zasvojeni, in v podobnih situacijah ravna tudi zdravi ljudje, zato težko postavimo diagnozo na podlagi vedenja ali stopnjo ponavljanja teh vedenj – in ravno iz tega vidika je merilo za diagnostični pokazatelj zasvojenosti prav izguba nadzora. Takšni ljudje se zavedajo negativnih posledic, vendar tega ne morejo opustiti – kar je tudi ena izmed značilnosti teh vedenj. To ponazarjajo primeri: ko oseba nadzoruje svojega partnerja, denarne igre na srečo, različna spolna vedenja, zloraba hrane – uživanje ali odrekanje, nesmiselne nevarnosti, računalniške igre, spletna družabna omrežja, sanjarjenje ter obsedeno zadolževanje ipd. Ko govorimo o zasvojenosti – lahko govorimo o bolezni, saj oseba posega po omamnih stanjih ali zaradi ublažitve duševne bolečine kronično in obsedeno zlorabi neki vedenjski vzorec. K definiciji dodajata, da vedenja, ki so posledica motenj nadzora, zajemajo vedenje, ki jih zasvojena oseba še bolj intenzivno

kaže. Takšna oseba si želi prenehati, pa zaradi hlepenja nima moči nad nadzorovanjem. Za uživanje substanc porabi veliko časa, prav tako za okrevanje, in posledično ima vse to negativni vpliv na osebno življenje (trpi partnerski odnos, družina, službene obveznosti ipd.). Čeprav se posledično vrstijo številne težave (psihološke in telesne), takšna oseba ni pripravljena na soočenje in reševanje le-teh, zato se vztrajno oklepa poznanega škodljivega vedenja, dodajata Rozmanova. Zasvojenost pusti posledice. Kot pravi Sorko, da ne le na telesnem zdravju, kot tako radi poudarjamo in izpostavljammo. Zasvojenost riše brazgotine v odnose, v razumevanje, v spoštovanje in s seboj nosi bolečine in stiske. In ravno te bolečine in stiske so tiste, s katerimi se je enkrat treba spopasti. Odločno in vztrajno. Z malimi koraki do velikih ciljev. Le tako se bo bolečina počasi, a zelo vztrajno umikala sreči, zadovoljstvu, upanju, pozitivnim pričakovanjem. To je težka naloga za vsakogar. Gre za način, kako v neprijetni izkušnji najti pozitivno sporočilo in narediti korak naprej, v življenje polno novih dosežkov, prijetnih trenutkov in nepozabnih spoznanj ter jih vtakati v mozaik svojega življenja. Vsakdo se sooča s takšnimi preizkušnjami, pomembno pa je, da se skozi izkušnje in osebno rast naučimo, kako se z njimi soočati in jih premagovati.

Pojavljajo se podobne definicije o zasvojenosti, predvsem pa je vsem skupno, da pišejo o škodljivem vedenju, ki se ponavlja in ga je le s težavo mogoče prekiniti. Besedilo članka je povzeto po magistrskem delu Zasvojenost z odnosi pri žrtvah nasilja in zlorab (avtorice M. Rakovič). Človek se začne zavedati svojega vedenja še le takrat, ko je sam, osamljen, ponavadi v hudi stiski. Ni se lahko soočati z reševanjem takšnih izzivov. Za to potrebujemo pogum. Je pa življenje po tem veliko veliko bolj radostno in kvalitetno. Dandanes so nam na voljo številne organizacije, spletne strani in institucije, ki nudijo pomoč. Življenje dobi novo upanje, ko to nekomu zaupamo in vidimo, da nismo sami. Vsekakor se priporoča tudi individualna terapija. Ko je človek v svojem »zračanem krogu«, težko stopi ven. Več si lahko preberete na spletni strani za psihosocialno pomoč Pot preobrazbe: <https://potpreobrazbe.si/> ali za prvo osebno srečanje pokličete na: 070 174 104. Vse se začne z močno odločitvijo za spremembo.

➡ Mojca Rakovič 📺 Splet

Za branje

Bližajo se dnevi, ko bomo imeli veliko več časa tudi zase, za branje. Priporočena literatura na temo zasvojenosti ali nasploh za lepše in boljše življenje:

- Sanja Rozman: Zaljubljeni v sanje in Peklenska gugalnica
- Janko Štifter: Samo 24 ur, da premagaš odvisnost
- Bogdan Žorž: Sodobne zasvojenosti
- Louise L. Hay: Nikoli ni prepozno

Prvi dan zagotovo najtežji

Marko, Maj, Beno in Martin so se s 15-kilogramskimi nahrbtniki na ramenih odpravili peš na Bled

Smo Marko, Maj, Beno in Martin. Ker so nam načrti za poletje propadli, smo dobili idejo, da se odpravimo peš na Bled. Včlanili smo se v Planinsko zvezo Slovenije, si kupili zemljevide, naštudirali pot in nazadnje še izbrali datum odhoda.

Naša pot se je začela na toplo julijsko jutro na Arehu, s 15-kilogramskimi nahrbtniki na ramah. Hitro smo spoznali, da to vseeno ne bo navaden sprehod, vendar nam je dobra volja kmalu pregnala skrbi. Prvi postanek smo naredili na Klopnem vrhu, nato pa na koči na Pesku. Po Pesku nam je počasi začelo zmanjkovati energije; začele so boleti noge, rame in seveda glava. Pri Lovrenških jezerih smo si motivacijo še lahko dvigali s petjem, zadnjo uro do Ribniške kočice pa smo premočali. Po dvanajstih urah smo končno prišli do ričeta in postelje. Prvi dan je bil zagotovo najtežji.

Drugi dan smo ga mahnili preko Črnega vrha, Kop ter preko Kremžarjevega vrha do Slovenj Gradca. Dan je bil sicer jasen, odpirali so se nam krasni razgledi, vendar je bilo peklensko vroče. Hvala Bogu, da na kočah strežejo hladen radler. V dolini pa za ohladitev slabše poskrbijo, saj so v Slovenj Gradcu sredi poletja obnavljali letno kopališče, zato smo morali biti zadovoljni s tušem.

Po dveh napornih dneh smo se odločili za malo lažji dan. Iz Slovenj Gradca smo nadaljevali po Slovenski planinski poti le do Poštarskega doma pod Uršljo goro. Po večerji smo hitro zaspali, saj nas je naslednji dan čakal naporen vzpon na Uršljo. Odrinili smo zgodaj v gosto meglo. Po dveh urah smo prišli nad oblake, na vrh Uršlje gore, kjer nas je pričakal tudi čudovit razgled. Nato smo z Uršlje sestopili v Žerjav, pol ure zatem pa v Črno na Koroškem. Malo zatem, ko smo šli mimo občestnega plakata »Črna na Koroškem – mesto najbolj prijaznih ljudi«, nam je gospod s platojem piva že tiščal vsakemu enega v roko, na turističnih informacijah pa so nam kljub polnim kapacitetam poiskali sobico, da smo lahko prespali. Bo že nekaj na tem, da so Črnjani prijazni!

Zjutraj smo si v Črni nakupili hrano, saj smo izračunali, da do Jezerskega ne bo trgovine. Nato nas je pot vodila od Črne skozi dolino reke Bistre navzgor do Podolševe – to je ime vasi, ki pa jo dejansko predstavljajo samotne kmetije pod Olševo. Ker nikjer nismo dobili prenočišča, smo se dogovorili s kmetom, da si lahko na njegovem travniku postavimo šotorsko krilo in celo zakurimo manjši ogenj.

Naslednji dan smo pot nadaljevali po Solčavski panoramski cesti skozi Podolševo vse do planinskega doma Majerhold pod Pavličevim sedlom, kjer smo se okrepčali. Ker spet nismo dobili prenočišča smo se na planinskem domu dogovorili, da si lahko spet postavimo »šotor«. Tako smo že drugič spali na prostem in vse bi bilo v redu, če nas ponoči ne bi presenetila nevihta. Tako smo preostanek noči prespali v drvarnici.

Po Pavličevem sedlu smo naslednji dan prečkali Avstrijo in se po dveh urah hoje spet vrnili v Slovenijo, na Jezersko. Celo pot od meje proti Jezerskemu smo prepevali, saj smo vedeli, da nas tam čaka postelja in prava, topla hrana. Pot bi minila brez problemov, če ne bi malo pred Jezerskim Martina napadel bik. Na srečo ga je bik z rogovi le oplazil, trenutek za tem je že skočil čez ograjo – Martin, ne bik! Po prihodu smo se najedli in zaspali.

Drugi dan nismo šli nikamor, temveč smo samo ležali in jedli. Sprehodili smo se edino do Planšarskega jezera, kjer smo se namočili.

Po oddihu na Jezerskem nas je pot vodila do Storžiča, na katero se pa nismo povzpeli, temveč smo šli le do doma pod Storžičem. Zjutraj smo jo urezali čez Kriško goro: nanjo smo opravili še zadnji težji in verjetno tudi najtežji vzpon na celem pohodu. Čeprav je bila na vrhu gosta megla se je od časa do časa pretrgala – in kot naročeno smo na neki točki v daljavi opazili Blejsko jezero, kar nam je narisalo nasmeške na obraz. Kakor je šlo strmo v hrib, je šlo tudi strmo navzdol – in že smo bili v Tržiču, kjer smo tudi prespali.

Pred nami je bil torej le še en dan. Hodili smo večinoma po cesti: skozi Begunje, Lesce in nazadnje nas je zmagoslavno pričakala tabla »Bled«! Nasmejani smo si segli v roke in se naslednje štiri dni samo kopali, »gojzarje« pa spravili pod posteljo.

➔ Marko Rafolt

📷 Maj Purnat

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče

1. a

1. b

Podružnica Reka-Pohorje

1. c

Osnovna šola Franca Lešnika Vuka Slivnica

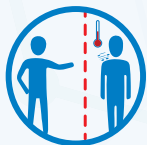

1. a

1. b

KAJ LAHKO STORIM, DA PREPREČIM ŠIRJENJE NOVEGA KORONAVIRUSA SARS-CoV-2019

Izogibamo se **tesnim stikom z ljudmi, ki imajo povišano telesno temperaturo, kihajo in kašljajo.** (Virus se širi kapljično, zato je varna razdalja 1,5 m.)

Redno in temeljito si umivamo roke z milom in vodo.

Ne dotikamo se **oči, nosu in ust.**

V primeru, da zbolimo, **ostanemo doma.** Povežemo se s svojim izbranim osebnim zdravnikom, izven delovnega časa ambulate pa z dežurno zdravstveno službo. Nato sledimo njihovim navodilom.

Upoštevamo **pravila higiene kašlja.**

V primeru, da voda in milo nista dostopna, **za razkuževanje rok uporabimo namensko razkužilo za roke.** Vsebnost etanola v razkužilu za roke naj bo najmanj 60 %. Razkužilo za roke je namenjeno samo zunanji uporabi. Sredstva za čiščenje/razkuževanje površin niso namenjena čiščenju/razkuževanju kože.

V zaprtih javnih prostorih **uporabljamo obrazno masko ali ruto,** ki prekriva nos in usta.

V času povečanega pojavljanja okužb dihal se **izogibamo zaprtih prostorov,** v katerih se zadržuje veliko število ljudi. Poskrbimo za **redno zračenje zaprtih prostorov.**

Spremljamo informacije iz strokovno podprtih, zanesljivih virov in ravnamo po priporočilih zdravstvenih strokovnjakov.

Novi koronavirus so poimenovali SARS-CoV-2, bolezen, ki jo virus povzroča, pa COVID-19. Bolezen se kaže z vročino, kašljem in občutkom pomanjkanja zraka, kar je običajno za pljučnico.